

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

# Голос України

Мій вибір

«На фронті я знайшла своїх рідних братів»



СТОР. 10

Історія

Про безглуздя війни нагадують дзвони



СТОР. 16

Проблема

Хатинка в райському куточку



СТОР. 18

№ 24 (6028) СЕРЕДА, 11 ЛЮТОГО 2015 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA



## У НОМЕР:

### Мирні домовленості чи зброя?

Сьогодні у Мінську мають відбутися переговори в нормандському форматі, участь в яких планують узяти Президент України Петро Порошенко, Президент Франції Франсуа Олланд, Федеральний канцлер Німеччини Ангела Меркель та Президент Росії Володимир Путін. До останнього тримається інтрига, чи відбудеться ця зустріч узагалі, оскільки і Київ, і Москва повідомили, що готові сісти за стіл переговорів у Мінську, тільки якщо вдасться попередньо домовитися з «низки принципових питань». Узгоджувальні роботи тривали кілька днів. Після берлінських консультацій на рівні міністрів закордонних справ країн «четвірки» посол України у ФРН Андрій Мельник написав у Твіттері: «...Завершилися восьмигодинні важкі переговори в Берліні з певними відчутними результатами для зустрічі лідерів держав у нормандському форматі в Мінську». Учора під вечір у столиці Білорусі мала зібратися контактна група. Проте, коли верстався номер, ще не було відомо, чи консультації розпочалися.

### Продали зернових на 270 мільйонів

Аграрії Хмельниччини протягом 2014 року поставили за кордон 67 тисяч тонн різних зернових. Загальна сума експорту сягнула 270 мільйонів гривень. Основними покупцями були країни Євросоюзу. Також вантажі відправляли до Грузії, Узбекистану, Молдови, Білорусі. У попиті були горох, кукурудза, пшоно, перловка, гречка, зерно вики, солод та соя. До того ж частка останньої в загальних обсягах продажу становила майже половину. Водночас в область було імпортовано майже чотири тисячі тонн зернових більш як на 20 мільйонів гривень, **передає наш власкор Ірина КОЗАК.**

# Економіка переорієнтовується на потреби оборони



Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

*На знак підтримки Надії Савченко, яка перебуває у російській в'язниці, народні депутати стоячи заслухали інформацію про стан її здоров'я.*

**ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА**

**Ранкове засідання 10 лютого**

***Народні депутати розглянули низку законопроектів, спрямованих на посилення української армії та зміцнення обороноздатності нашої держави. Суть усіх трьох законопроектів була така: звільнити від сплати ПДВ та ввізного мита продукцію оборонного замовлення, яка використовується на потреби української армії.***

СТОР. 2

## ТЕПЛЕ СЛОВО СОЛДАТУ




**До нашої редакції продовжують надходити листи на підтримку солдатів, які захищають цілісність і незалежність нашої країни.**

***«Повертайтеся живими і здоровими! Ми молимось за вас!***

**Футболісти Львівського училища фізичної культури».**

СТОР. 11

## ПОДІЯ

### Фільм про кіборгів збирає аншлаги

За переповнених залів Палацу кіно в Тернополі проходить демонстрація стрічки «Добровольці Божої чоти». Її автори — тернопільський режисер Іван Ясній та його колега Леонід Кантер — кілька місяців провели зі своїми героями — бійцями Українського добровольчого корпусу, показали найгостріші моменти боїв за Донецький аеропорт та селище Піски. Сюжет побудовано на кшталт думи про козаків. Замість козака Голоти — боєць із позивним «Гатило» зі своїми побратимами. Вони також уродженці Тернопільщини. Судячи з того, що під час презентації півторагодинної стрічки глядачі стояли навіть у проходах, люди хочуть знати, що насправді відбувається на фронті. Багато хто зізнається, що виходить після перегляду іншим. Фільм демонструватимуть протягом тижня. Автори готують і його версію англійською під назвою «Українці». Немає сумніву, що за кордоном також знайдеться чимало охочих подивитися його, **інформує наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

## КОРОТКО

■ Проект Регіональної стратегії розвитку Закарпатської області до 2020 року розміщено на сайтах облради та ОДА. Закарпатців запрошують обговорити цей важливий документ, розроблений за участі науковців, громадськості, представників влади та бізнесу, **повідомляє наш власкор Василь НИТКА.**

■ ПАТ «Укртелеком» повідомляє про неможливість надання абонентам послуг зв'язку в Криму через протиправні дії стосовно його об'єктів на території півострова, йдеться в офіційній заяві підприємства. У компанії зазначили, що засоби віддаленого моніторингу мережі зафіксували фізичне роз'єднання оптико-волоконного магістрального кабелю одразу за двома напрямками, які зв'язують материкову частину України з Кримом **(Укрінформ).**

**Світовий банк надає Україні 378 млн. 400 тис. дол. кредиту для електроенергетики *(УНІАН)***

# Економіка переорієнтовується на потреби оборони

**ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА**

**Ранкове засідання 10 лютого**

*ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.*

## Заслін Росії для постачання зброї

Автор першого законопроекту — про внесення змін до пункту 2 Прикінцевих положень Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу» (про звільнення від оподаткування продукції оборонного замовлення) — Ніна Южаніна нагадала: Верховна Рада 2 вересня 2014 року ухвалила зміни до Митного та Податкового кодексів України, які звільнювали від оподаткування ввізним митом та податком на додану вартість продукцію оборонного призначення. Хоча у згаданому законі є обмеження щодо ввезення продукції оборонного призначення з держав, які визнано державою-окупантом або державою-агресором, однак у національному законодавстві чітко не визначено список країн, що підпадають під обмеження пільгового режиму. Законопроект визначає поняття «країна походження» військової продукції, водночас дія закону не поширюється на продукцію оборонного призначення, яка має походження з країни, визначної державою-окупантом чи державою-агресором по відношенню до України. Депутати прийняли законопроект у першому читанні та в цілому (274 — «за»).

Звільнити від оподаткування ПДВ товари оборонного призначення має на меті ще один законопроект — про внесення змін до статті 197 Податкового кодексу України щодо створення сприятливих умов для забезпечення виконання контрактів та договорів державного оборонного замовлення.

**Автор законопроекту — Іван Винник (БПП) пояснив:** оборонні підприємства нині не завозять запчастини та складові для виробництва зброї і військової техніки з Росії, оскільки вона визнана державою-агресором, і переналаштовують виробництво на використання імпортних складових — матеріалів, вузлів, агрегатів, устаткування та комплектувальних виробів. Законопроектом пропонується звільнити від оподаткування імпортовані товари оборонного призначення, окрім російських. Разом з тим під час обговорення депутати наголошували на потребі розміщувати оборонні замовлення на вітчизняних підприємствах, а не лише завозити імпорт. Оскільки було висловлено чимало зауважень, законопроект прийнято за основу у першому читанні (275 — «за»). Ще один похідний законо-проект — про внесення змін до статті 287 Митного кодексу — передбачав звільнити закупівлю нового озброєння, військової техніки, обладнання та складових до них від митного збору (також окрім поставок з країни-агресора). За словами Івана Винника, це дозволить оснащувати нашу армію новітньою зброєю та обладнанням, тепловізорами, оптичними приладами, які не ламатимуться, а посилять відсіч агресору. Утім під час обговорення депутати застерігали від можливого використання пільгового режиму оподаткування для корупційних схем — коли під виглядом імпорту товарів оборонного призначення без сплати податків та зборів ввозитимуться зовсім інші товари. Законопроект ухвалено в першому читанні (270 — «за»), профільному комітету доручено доопрацювати його за скороченою процедурою.

## Мораль контролюватиме суспільство, а не чиновник

Верховна Рада ухвалила у першому читанні та в цілому проект закону про внесення змін до закону «Про захист суспільної моралі», яким передбачається ліквідувати Національну комісію з питань захисту суспільної моралі (245 — «за»).

Представляючи законопроект, його **автор Ольга Червакова (БПП) зазначила:** ця одіозна державна структура — Національна комісія з питань моралі — «про-славилася» лише скандальними рішеннями —спробами заборонити мультфільми про Сімпсонів, пісні Скрябіна, пошуками порнографії в літературі. Цей орган дублює функції інших структур. Іншою метою законопроекту є заощадження державних коштів. За словами О. Червакової, за останні п'ять років на Нацкомісію було витрачено 30 мільйонів гривень.

Законопроект було внесено на вимогу громадських організацій, що рекомендували ліквідувати комісію як безглузду, це було передбачено і коаліційною угодою. О. Червакова зауважила: окрім комісії діють десять державних органів, які мають право здійснювати нагляд за суспільною мораллю. Народні обранці під час обговорення підтримали думку, що комісія за своє існування нічого не зробила, окрім проїдання бюджетних коштів.

«У час військової агресії, коли треба берегти кожну державну копійку, існування такої комісії є абсолютно недоцільним, — **стверджувала Ірина Подоляк («Самопоміч»). Лідер фракції Блоку Петра Порошенка Юрій Луценко заявив:** мораль у суспільстві мають виховувати не якась комісія, а саме суспільство. Голова профільного комітету з питань свободи слова та інформації **Вікторія Сюмар («Народний фронт») переконувала:** жодна держава не може контролювати мораль, орган який за три мільйони в рік вирішує, що є еротикою, а що порнографією, — занадто велика розкіш.



*Зліва направо:* ***Вікторія Пташник, Вікторія Войціцька, Ганна Гопко.***



*Зліво направо:* ***Руслан Князевич, Володимир Литвин, Віктор Король.***

**На початку пленарного засідання депутати привітали з Днем народження Антона Геращенка («Народний фронт»).**

## В Україні — новий Генпрокурор

Верховна Рада надала згоду на призначення Президентом України Віктора Шокіна на посаду Генерального прокурора. За відповідну постанову проголосували 318 депутатів із 382, зареєстрованих у сесійній залі, проти — 46, утрималися — 3, не голосували — 15.

Близько 13-ї години до сесійної зали прибув Президент України Петро Порошенко. Він повідомив про звільнення з посади Генерального прокурора Віталія Яреми та подання про призначення на цю посаду Віктора Шокіна. Глава держави досить високо оцінив роботу Яреми, за якого було прийнято новий закон про прокуратуру, що позбавив прокуратуру ще сталінської функції загального нагляду. П. Порошенко закликав депутатів не зволікати й цього тижня проголосувати перший закон про судову реформу і продовжити законодавче реформування прокуратури.

Президент повідомив: В. Шокін зустрівся з більшістю фракцій, відзначивши, що він має великий професійний досвід і добру репутацію. Окрім фаху — ще й сталевий чоловічий характер, що В. Шокін довів ще у 2003 році, розслідуючи справу Гонгадзе з ризиком для власної свободи, зберігши усі докази. А також проявив рішучість у 2005 році, одразу після помаранчевої революції під час з'їзду у Сєвєродонецьку.

Глава держави висловився за кадрові зміни у Генпрокуратурі й не заперечуватиме проти залучення іноземних фахівців. «Зміни мають носити системний характер», — підкреслив П. Порошенко.

Він закликав парламент знайти компроміс з ухвалення змін до закону про антикорупційне бюро і пообіцяв, що не втручатиметься у роботу конкурсної комісії з обрання керівника бюро, аби продемонструвати ефективність залучення громадськості у формуванні кадрової політики.

У свою чергу, **Віктор Шокін заявив:** головними завданнями на посаді вбачає завершення розслідувань злочинів на Майдані, повернення в Україну викрадених коштів, боротьбу з корупцією та злочинністю і пообіцяв провести ротацію заступників Генпрокурора.

Під час обговорення **лідер фракції БПП Юрій Луценко** відзначив: доки Шокін працював у Генпрокуратурі, МВС діяло наступально проти злочинності. На його погляд, Ярему підвела кадрова політика — неможливо очистити країну руками вірних псів диктаторського режиму. Ю. Луценко закликав до оновлення прокурорів на місцях: ті, хто служив за Януковича, не має керувати прокуратурою. «Ми чекаємо ударів не тільки по конкретних особах, а й по злодійських схемах, які, як гідра, оновлюються, — сказав Юрій Луценко. — А за потреби парламент підтримає прокуратуру змінами до закону».

**Вікторія Сюмар («Народний фронт»)** назвала голосування за призначення Генпрокурора випробовуванням внутрішньополітичної стабільності, єдності влади та коаліції. «Тоді можна буде дати відсіч ворогу — Російській Федерації», — сказала В. Сюмар. Політик наголосила: українці очікують на ефективні дії від Генпрокуратури — розслідування резонансних справ і притягнення до відповідальності, в тому числі й народних депутатів, які ховаються за мандатами.

**Фракція Радикальної партії** ухвалила рішення не голосувати за кандидатуру В. Шокіна. Бо він працював заступником Яреми і так само несе відповідальність за діяльність прокуратури, заявив Олег Ляшко. Політик зазначив, що Шокіну — 63 роки, і, на його погляд, можна знайти молодшу і енергійнішу людину, яка «працюватиме 48 годин на добу». «Систему органів прокуратури має змінювати нова людина», — заявив О. Ляшко і повідомив, що разом із Єгором Соболєвим («Самопоміч») зареєстрував законопроект, який передбачає обрання Генпрокурора публічно, за відкритим конкурсом, за участю громадськості. «Головний ворог — не Путін, а зовнішня і внутрішня агресія, корупція», — сказав Олег Ляшко і запропонував Шокіну два тижні попрацювати в. о. Генпрокурора, а якщо покаже результат — тоді голосувати за нього.

**Лідер фракції «Самопоміч» Олег Березюк** подякував Віталію Яремі за «сильний вольовий офіцерський вчинок» і його позицію. О. Березюк охарактеризував Шокіна як «досвідченого сильного офіцера прокуратури, професійного і вольового». Але фракція, за словами її лідера, прийняла рішення голосувати проти, бо «потрібен сильний, професійний, вільний і незалежний прокурор, який служитиме нації, а не залежатиме від системи координат, яка його виховала». «Війна, насилля над українською нацією мають звільнити від принципів призначень, — сказав О. Березюк. — Ми голосуватимемо проти, але не проти Шокіна, а проти системи координат, яка не виправдовує надії людей».

**Сергій Соболєв («Батьківщина»)** висловив думку, що визначальним буде кількість відданих голосів, а не кулуарні домовленості. А у роботі Генпрокуратури має діяти такий принцип: «Відповідати повинні всі, незалежно від того, які крісла вони займали чи займають». Однак фракція «Батьківщина» ухвалила рішення підтримати кандидатуру Шокіна і дати шанс країні визначитися, чи буде реальна боротьба чи імітація боротьби. **Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк** закликав парламентську коаліцію, попри дискусії, підтримати подання Президента. «Дійсно, часу немає ані у Генпрокурора, ані у влади для наведення порядку, і якщо посадові особи не справляються, — парламент має право на їх зміну», — сказав прем'єр. Арсеній Яценюк також звернувся до депутатів з проханням повернутися до голосування законопроекту про контроль держави над акціонерними товариствами, непідтриманого зранку, і прийняти закон про відповідальність власників банків, які завдали збитків державі.

Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності підтримав подання глави держави. За словами голови комітету Андрія Кожем'якіна, рішення комітету було таке: «за» — 11, «проти» — 1, утрималося двоє депутатів.

Після голосування депутати з Радикальної партії оточили парламентську трибуну, вимагаючи проведення відкритого конкурсу для обрання Генпрокурора. Щоб не провокувати сутички, головуючий закрив ранкове пленарне засідання.

За призначення Віктора Шокіна Генпрокурором проголосували три із п'яти коаліційних фракцій. Не підтримали кандидатуру Президента фракція Радикальної партії Олега Ляшка та «Самопоміч» (за винятком одного депутата — Ірини Суслової, котру після голосування однофракційці пообіцяли виключити з фракції). Натомість свої голоси віддали «Опозиційний блок», «Воля народу» та «Економічний розвиток», що не входять до коаліції. Під час перерви деякі депутати стали вимагати переголосувати за призначення Генпрокурора.

*Анна* **ШЕВЧЕНКО.**
**Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.**

**ДОСЛІВНО**

***Президент України Петро ПОРОШЕНКО:***

***— Покарання винних у злочинах на Майдані має стати ще одним «щепленням» для влади, щоб вона ніколи не використовувала силовий ресурс для боротьби з демократією. Нині є всі правові підстави для заочного суду над Януковичем.***

**ДОВІДКА**

***Віктор ШОКІН народився 4 листопада 1952 року в Києві. 1998—1999 рр. — слідчий з особливо важливих справ управління з розслідування особливо важливих справ Генеральної прокуратури України.***

***1999—2001 рр. — слідчий з особливо важливих справ відділу з розслідування особливо важливих справ управління з розслідування особливо важливих справ Генеральної прокуратури України. 2002—2003 рр., 2004— 2007рр. і з 26 червня 2014 року — заступник Генерального прокурора України.***

# *Володимир ГРОЙСМАН:* «Російська агресія щодо України має бути засуджена усім цивілізованим світом»

***Російська агресія щодо України має бути засуджена всім цивілізованим світом. Про це заявив Голова Верховної Ради України Володимир Гройсман у вівторок під час зустрічі з Міністром закордонних справ і співробітництва Королівства Іспанія Хосе Мануелем Гарсіа-Маргайо і Марфілем*** (на знімку)**.**

«Проти громадян України воює російська армія, це війна на території суверенної держави», — сказав Володимир Гройсман.

«Агресора потрібно зупинити, бо проблеми матиме не тільки Україна, а й увесь цивілізований світ», — наголосив він, зазначивши, що Україна вітає рішення Ради Європейського Союзу щодо продовження дії санкцій проти Російської Федерації.

У цьому контексті керівник парламенту подякував пану Міністру за послідовну підтримку з боку Іспанії суверенітету і територіальної цілісності України.

Володимир Гройсман також висловив вдячність членам іспанської делегації в ПАРЄ за підтримку України в ході нещодавньої сесії. «Це потужний сигнал для нас», — зазначив він.

Голова Верховної Ради привернув увагу до провокаційних намірів російської сторони включити до складу своєї делегації у ПА ОБСЄ так званого «сенатора» від Криму і висловив сподівання на підтримку іспанськими парламентаріями позиції нашої держави щодо неприпустимості такого кроку.

В. Гройсман також зазначив, що Україна сподівається на переговори у Мінську у «нормандському форматі», які мають відбутися сьогодні,



підкресливши: конфлікт на Сході нашої держави можна розв'язати тільки дипломатичним шляхом на основі Мирного плану Президента України Петра Порошенка. Він поінформував співрозмовника, що цей план передбачає негайне припинення вогню, виведення іноземних військ з України, відведення важкої техніки та озброєнь, закриття кордону і звільнення всіх заручників, а також проведення місцевих виборів згідно з українським законодавством.

Мінські домовленості, наголосив Володимир Гройсман, заклали гарну основу для деескалації конфлікту. «Ми сподіваємося, що буде узгоджений план дій щодо реалізації Мінських угод, і позиція Російської Федерації буде об'єктивною», — сказав він. Водночас, зазначив він, якщо Російська Федерація не вживатиме зустрічних кроків, «залишається єдиний вихід — посилення санкцій». «Україна готова до діалогу, але не за рахунок територіальної цілісності», — підкреслив В. Гройсман.

Під час зустрічі керівник парламенту наголосив на готовності української сторони до налагодження та підтримання активної співпраці на всіх рівнях між Верховною Радою України та парламентом Іспанії і повідомив, що нині завершується процес формування депутатської групи Верховної Ради України з міжпарламентських зв'язків з Королівством Іспанія.

Володимир Гройсман висловив сподівання на підтримку з боку Іспанії процесу лібералізації Європейським Союзом візового режиму для України, а також на те, що найближчим часом буде знайдено компроміс, який дозволить розблокувати підписання Угоди про спільний авіаційний простір між Україною та ЄС.

Серед першочергових внутрішньополітичних завдань, які стоять перед нашою державою, Голова Верховної Ради назвав запровадження широкомасштабних реформ та боротьбу з корупцією. За його словами, нині триває робота над Планом відновлення країни на 2015—2017 роки і підготовкою донорської конференції щодо України.

Особливу увагу сторони приділили питанню децентралізації врядування.

В. Гройсман зазначив: ця реформа є ключовою, спрямованою на створення якісної системи управління державою, і передбачає субсидіарність, повсюдність місцевого самоврядування та фінансову самодостатність громад. «Цей рівень децентралізації є абсолютно прийнятним для будь-якого регіону, у тому числі, для східних областей», — заявив він, додавши: розмови про федералізацію є неприпустимими з огляду на те, що Україна є «єдиною державою».

Своєю чергою, пан Міністр зазначив: уряд Іспанії займає чітку та послідовну позицію щодо недопущення порушення суверенітету та територіальної цілісності України: офіційний Мадрид не визнає так званий «референдум» у Криму та «вибори» на Донбасі, підтримує санкції ЄС проти Російської Федерації, які, за словами Міністра, можуть бути «відкликані» тільки у разі досягнення домовленостей з деескалації ситуації у Мінську 11 лютого.

**Прес-служба Верховної Ради України.**
**Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.**



# У пошуках відкритої системи виборчого законодавства

***Перший заступник Голови Верховної Ради Андрій Парубій провів робочу зустріч із експертами групи з реформування виборчого законодавства Реанімаційного пакету реформ. У її ході шукали найоптимальнішу систему виборів.***

«Нині одним з найважливіших завдань, що стоїть перед нашою країною, особливо напередодні місцевих виборів, є пошук нової відкритої системи законодавства, яка забезпечила б вибір людей через їх переконання, а не через фальсифікації і грошові винагороди», — заявив Перший заступник Голови Верховної Ради.

Під час обговорення народний депутат 5-го—7-го скликань, експерт Андрій Шевченко зазначив: «Навіть якщо ми поки що не готові обґрунтувати найкращий у світі закон про вибори, ми готові гарантувати безпрецедентно відкритий процес його розробки». «Передусім цей документ пишеться не під час кампанії. Це буде інклюзивний процес з метою досягти максимального консенсусу між партіями із залученням громадськості», — сказав він.

Наприкінці зустрічі наголошено: найближчим часом профільний комітет разом з представниками політичних сил та експертами має запропонувати варіант закону про вибори за відкритими списками на підтримку коаліційної угоди.

У зібранні також взяли участь експерти Євген Радченко, Денис Ковриженко, Олексій Кошель, Ольга Айвазовська, Вадим Міський, Ярослав Юрчишин.

**Прес-служба Верховної Ради.**

# Якнайшвидше перейти до електронного обліку пацієнтів

***Учора в стінах парламенту відкрилася фотовиставка «Рідкісне право жити», присвячена долям дітей, хворих на орфанні (рідкісні) захворювання*** (на знімку)***. Експозицію організовано за підтримки голови Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я Ольги Богомолець.***

Під час брифінгу народний депутат нагадала, що торік на лікування дітей з рідкісними хворобами в держбюджеті було передбачено 164 мільйони гривень, а в нинішньому році — 321 мільйон. Однак, враховуючи зростання курсу долара, кількість упаковок ліків, які можна придбати за ці кошти, не тільки не збільшиться, а навпаки — зменшиться. Тож лікування таких хворих потребує збільшення додаткових коштів.

Ольга Богомолець також наголосила: сьогодні треба максимально пришвидшити проведення реформи системи охорони здоров'я, зокрема, перехід на електронну систему обліку пацієнтів. Тоді не потрібно буде створювати реєстр хворих на рідкісні захворювання. Кожна людина матиме електронну картку, а державні органи, відповідно, абсолютно точно знатимуть кількість хворих, що дозволить уникнути внесення фальсифікованих змін до реєстрів.




У свою чергу народний депутат попереднього скликання, голова Українського фонду «Здоров'я» Володимир Дудка нагадав, що 15 квітня минулого року були внесені зміни до законодавства про охорону здоров'я стосовно забезпечення профілактики та лікування рідкісних захворювань, згідно з якими українці за допомогою держави мають забезпечуватися фінансуванням на медикаменти, лікування тощо. «Препарати, які споживають такі хворі, — виключно іноземного виробництва. А з девальвацією гривні ціна на ці ліки збільшилася втричі. Тому ми звертаємося до народних депутатів, щоб під час перегляду державного бюджету фінансування охорони здоров'я збільшити хоча б пропорційно курсу гривні», — зазначив він.

**Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.**
**Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.**

**ОФІЦІЙНО**

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

## Про надання згоди на звільнення Президентом України Яреми В. Г. з посади Генерального прокурора України

Відповідно до пункту 25 частини першої статті 85 та частини першої статті 122 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Надати згоду на звільнення Президентом України ЯРЕМИ Віталія Григоровича з посади Генерального прокурора України.

**Голова Верховної Ради України**
**В. ГРОЙСМАН.**

м. Київ,
10 лютого 2015 року.
№ 171-VIII.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

## Про надання згоди на призначення Президентом України Шокіна В. М. на посаду Генерального прокурора України

Відповідно до пункту 25 частини першої статті 85 та частини першої статті 122 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Надати згоду на призначення Президентом України ШОКІНА Віктора Миколайовича на посаду Генерального прокурора України.

**Голова Верховної Ради України**
**В. ГРОЙСМАН.**

м. Київ,
10 лютого 2015 року.
№ 172-VIII.

**АКТУАЛЬНО**

## Пропонують переглянути мінімальну пенсію

«Опозиційний блок» вимагає негайно переглянути соціальні стандарти. Про це під час брифінгу заявила народний депутат Наталія Королевська.

«Якщо в кінці 2013 року мінімальна пенсія становила 88 доларів США, то сьогодні за нинішнім курсом — менше 35 доларів. Ми вважаємо, що така ситуація неприпустима. Тому «Опозиційний блок» вимагатиме терміново внести відповідні зміни до бюджету. Це той захід, що дозволить зберегти соціальну стабільність у суспільстві», — зазначила вона.

У свою чергу, народний депутат від фракції «Опозиційний блок» Вадим Рабінович заявив, що має намір внести на розгляд Комітету Верховної Ради з питань прав людини пропозицію про негайну зміну запобіжного заходу і звільнення івано-франківського журналіста Руслана Коцаби. «З двома дітьми він нікуди не втече. І тут потрібно зрозуміти одну річ: якщо сьогодні незаконно саджають одного, завтра саджатимуть вас», — сказав він.

Нагадаємо: журналіста Р. Коцабу взяли під варту щонайменше на 60 діб. Служба безпеки України підозрює медійника у злочинах, передбачених статтею 111, частина перша, та 114-1, частина перша, Кримінального кодексу, а це — державна зрада та перешкоджання законній діяльності Збройних Сил України. Коцаба своєю професійною діяльністю начебто зривав чергову хвилю мобілізації.

**Сергій МЕЛЬНИК.**

## ІЗ ВИСТУПІВ ПРЕДСТАВНИКІВ ФРАКЦІЙ І ГРУП НА РАНКОВОМУ СЕСІЙНОМУ ЗАСІДАННІ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

**Єгор Соболєв, фракція «Самопоміч»:**

— Дуже добре, що ми домоглися відставки Генпрокурора, який не дав результату. Це вперше в історії України, коли у відставку пішов Генпрокурор, який влаштовував Президента, більшість політичних сил, але не влаштовував суспільство. Тепер слово за нами. Давайте не брати гріх на душу і не призначати ще одну неефективну людину. Після Євромайдану змінилося вже два Генпрокурори, а результату — нуль. Не може людина системи зламати систему. Не може людина, яка виросла в Генеральній прокуратурі, зробити її новою. Нам потрібен Генеральний прокурор, який буде ненавидіти і корупцію, і Генпрокуратуру в її нинішньому вигляді. Фракція «Самопоміч» голосуватиме проти призначення Віктора Шокіна та закликає колег організувати відкритий конкурс і знайти сильного, порядного очільника відомства.

**Юлія Тимошенко, фракція «Батьківщина»:**

— Сьогодні починається судилище над Надією Савченко. У неї залишилося 50 кг ваги, вени поколоті так, що вже немає куди поставити крапельницю. Вона, можливо, сьогодні в суд не прийде, бо сил у неї немає. Вона ледве говорить, але стверджує, що не відступить. Надія говорить про те, що це — єдиний метод її власної участі в захисті України. Хочу, щоб ми з вами були свідомі тих жертв, які приносяться сьогодні дуже багатьма людьми. Перебувати під «градами», отримувати смертельні поранення, голодувати, як Надя, витримувати всю наругу, як Сенцов, — це така мужність, що нам з вами треба щохвилини працювати так, щоб країна стала іншою. Ми іноді робимо жахливі помилки, можливо, робимо не все так, як очікує країна, але я хочу, щоб ми всі були свідомі цієї відповідальності і знали: крім нас самих, ніхто не зробить Україну, не захистить її і не побудує по-новому.

**Андрій Лозовий, фракція Радикальної партії:**

— В Україні немає жодної людини, яка вірить у чесність судів. Система наскрізь прогнила і корумпована так, що на більшості людей у мантіях немає де ставити «клейма». Нині відбувається ще більш грандіозна афера. Промосковські сили у змові з деякими псевдопатріотами намагаються протягти через парламент рішення про обрання безстроково або про підвищення на посадах 295 суддів. Що це за судді? З'ясувалося: це представники Феміди, які судили майданівців, і навіть такі, що присягнули Російській Федерації і визнали анексію Криму. Нині всі ці особи намагаються влаштуватися в українській судовій системі. Прошу колег не допустити цього у жодному разі.

**Юрій Бойко, фракція Опозиційний блок:**

— На 11 лютого в Мінську призначено мирні переговори президентів України, Росії, Франції та канцлера Німеччини. Упевнений, що кожен народний депутат хоче завершення збройного конфлікту на сході нашої країни. Час радикальних настроїв минув. Потрібно шукати дипломатичні шляхи вирішення конфлікту. Для цього неодноразово закликав Опозиційний блок. Президент України несе відповідальність за досягнення миру в Україні. Ми вважаємо: в ситуації, що склалася, парламент має відійти від радикалізму і в буквальному сенсі підтримати Президента в цих переговорах. Зокрема, ми пропонуємо сформувати у парламенті міжфракційну групу з мирного врегулювання і звернутися до депутатів Європарламенту і Держдуми Росії із закликом узяти участь у створенні спільної комісії за участю ОБСЄ для вироблення гарантій щодо дотримання режиму кордонів з Україною.

**Вікторія Сюмар, фракція Народний фронт:**

— Наступного тижня ми відзначатимемо роковини загибелі Небесної Сотні, річницю завершення Майдану. Українці довели світу: ми — не об'єкт, ми — суб'єкт, можемо самі визначати свою долю і рухати власну історію. Сьогодні знову історичні дні, коли в Мінську вирішується доля не лише України, а й всієї Європи. Чи буде мир, якого ми всі прагнемо, чи доведеться вступити в затяжний період війни. Звісно, Україна прагне миру. Тут колеги з Опозиційного блоку говорили про відповідальність Президента України. Він багато разів заявляв: Україна прагне миру. Ми сьогодні залежимо і від російського президента, з яким ви закликаєте активно комунікувати. Це його відповідальність — чи бути миру. Наша відповідальність, кожного з нас — перед Героями Небесної Сотні, перед тими Героями української армії, які сьогодні стримують навалу російської орди. Її суть — у спроможності діяти разом, тримати нашу проєвропейську коаліцію, ухвалювати непопулярні рішення, бути ефективними в досягненні результату. Якщо сьогодні розглядатимемо питання нового Генпрокурора, то маємо ставити перед ним запитання: наскільки він готовий швидко показати суспільству, що постмайданівська влада спроможна діяти в інтересах людей. Без незалежного суду, правоохоронної системи ми ніколи не доведемо ні українцям, ні світу, що Україна справді є європейською державою. Це виклик для всього українського парламенту.



**Олексій Гончаренко, фракція Блок Петра Порошенка:**

— Фракція БПП одностайно підтримує рішення Президента про відставку Генерального прокурора. Сьогодні в суспільстві накопичилося дуже багато запитань до роботи правоохоронної системи, у т. ч. й до Генеральної прокуратури. Питання не лише в одній людині, а в усій команді, тому ми підтримуємо те, що Генпрокурор іде разом із командою. У понеділок фракція спілкувалася з Президентом, ми готові підтримати кандидатуру, яка буде ним внесена.



Сьогодні Україна перебуває у надзвичайно важкій ситуації. Ми розуміємо, наскільки важкі будуть переговори у Мінську для Президента, для української дипломатії. Але ми впевнені: за підтримки наших західних друзів, світу, які розуміють, що йдеться не лише про війну за незалежність України, а й про загальнолюдські цінності, переговори завершаться успішно і Україна захистить себе.

**Олег Кулініч, група «Економічний розвиток»:**

— Перед українським парламентом стоять надважливі завдання — протидія агресору та розвиток економіки. Без розвитку останньої ми не вирішимо першої. Однак на заваді економічного зростання стоїть корупція, яку ми маємо знищити. Хочу привернути увагу до дуже дивної ситуації з децентралізацією влади та боротьбою з корупцією.



Йдеться про конкретну ініціативу щодо ліквідації корупційної вертикалі та посилення ролі місцевих громад у розпорядженні землями. З цією метою законопроектом №1159 місцевим радам передаються майже 20 млн. га земель (1/6 із загальної площі України). Логіка законопроекту дуже проста. Нехай землею розпоряджається 10 тисяч сільських рад, адже на їх основі жоден прем'єр чи Президент не вибудує жорстку корупційну вертикаль. Нині ми спостерігаємо, як блокуються спроби розглянути це питання у Верховній Раді, хоча аграрний комітет підтримав його. Автори законопроекту, котрі представляють більшість депутатських фракцій і груп, наполягають на якнайшвидшому розгляді законопроекту.

**Ігор Єремеєв, група «Воля народу»:**

— Наша група принципово не голосувала за антинародний державний бюджет. Але уряд запевнив: найближчим часом буде запропоновано зміни, де будуть передбачені соціальні гарантії для найменш забезпечених людей. Сьогодні люди затягли паски до неможливого.



«Воля народу» наполягає на тому, щоб під час внесення змін до бюджету уряд врахував законопроекти, подані нашою групою. Йдеться про повернення до законопроекту №1031-2, який гарантує призначення пенсій жінкам віком 55 років, які мають трудовий стаж понад 15 років. Тим паче що законопроект, який давав можливість звільненим жінкам вийти на пенсію в 55 років за умови наявності трудового стажу понад 30 років, заветовано. Пропонуємо спростити надання допомоги малозабезпеченим сім'ям (законопроект №1302). Нами розроблено законопроект, який стосується матерів-героїнь. А також щодо індексації мінімальної заробітної плати. Якщо наші пропозиції не буде враховано в змінах до бюджету, група «Воля народу» за них не голосуватиме.

**Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.**

## ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

# У Рудках ремонтують бронетранспортери

***Народний депутат України Ярослав Дубневич допоміг своїм виборцям у місті Рудки Самбірського району налагодити ремонт військових бронетранспортерів.***

У майстернях колишньої «Сільгосптехніки» нині відновлюють бойову машину для батальйону патрульно-постової служби «Львів». Подивитись, як працюють місцеві майстри, приходить чимало мешканців Рудок. Хто потрібні запчастини привезе, хто допоможе з пально-мастильними матеріалами. Ремонтники на відновленій техніці встановлюють спеціальні решітки, які захищають броню від мін та снарядів. Працюють з вогником, не тільки відновлюють техніку, а й поліпшують її можливості в екстремальних умовах. Уже через тиждень волонтери передадуть батальйону «Львів» черговий бронетранспортер у повній бойовій готовності.

«Це велика, добра справа, і радий, коли до неї долучаються багато представників Львівщини. Так ми знову демонструємо, що хоча війна точиться далеко від Львівщини, однак усі свої сили та ресурси віддаємо майбутній перемозі. Ця ініціатива є хорошим прикладом і для інших громад. Якщо кожен із нас, кожна громада здійснить такі кроки, ми істотно посилимо нашу армію», — вважає Ярослав Дубневич.

Ще раніше помічники народного депутата разом з військовими на Яворівському полігоні провели випробування новинок місцевих Кулібіних, які під час бою себе непогано зарекомендували. Зокрема, це захисні решітки на бронетранспортерах.

# Максимально швидко допомогти пораненим

***Під час поїздки на Львівщину голова Комітету з питань охорони здоров'я Верховної Ради Ольга Богомолець в Академії сухопутних військ імені П. Сагайдачного презентувала військово-медичну доктрину та курси з тактичної медицини для майбутніх військових.***

Навчання спрямовані на розв'язання проблеми максимально швидкого надання медичної допомоги бійцям АТО. Військовослужбовці отримають практичні навички із зупинки крові, розблокування дихальних шляхів, рятування від пневмотораксу, належного транспортування поранених. Таку підготовку пройдуть 3,5 тисячі молодих курсантів та офіцерів у військових навчальних закладах України.

Лікарі спеціально відсторонені від проведення цього курсу, адже основне його завдання полягає не в наданні професійної медичної допомоги. Йдеться про допомогу в першу вирішальну годину, протягом якої можна доправити пораненого до лікувального закладу, де вже його передадуть безпосереднього медикам. Тому навчання проводитимуть сертифіковані інструктори НАТО та українські фахівці з військової тактичної допомоги.

Ольга Богомолець також відвідала поранених військовослужбовців із зони АТО, які лікуються у Військово-медичному клінічному центрі західного регіону.

**Богдан КУШНІР.**

Львів.

**Фото Західного регіонального медіа-центру Міністерства оборони.**



***Ольга Богомолець під час відвідування військового госпіталю у Львові.***

# Повноваження віддали. Чи готові їх прийняти?

***Громадське обговорення проекту бюджету Тернопільщини на 2015 рік, яке відбулося минулої п'ятниці, було за настільки велелюдного зібрання, що довелося перенести слухання в більше приміщення. А от наскільки це було ефективно — інше питання.***

Із новаціями у формуванні та розподілі бюджетних коштів у новому році присутніх ознайомив керівник департаменту фінансів облдержадміністрації Степан Скибляк. Як відомо, формування показників місцевих бюджетів здійснюється на основі змін до податкового та бюджетного кодексів, реформування бюджетних відносин. Ініціативу в наповненні бюджету, ефективному розподілі коштів центр частково віддав на місця, але чи зуміють тут скористатися цим — велике запитання? Недарма головний фінансовий документ уже назвали бюджетом виживання і проїдання, а не розвитку. На розвиток передбачено лише 14,4 мільйона гривень за потреби вдесятеро більше.

Водночас учасники громадських слухань наголошували саме на тому, як використовують кошти. Чи потрібно у профтехучилищах три роки готувати оператора комп'ютерного набору, якщо пенсіонерки на місячних курсах освоюють те саме? І таких прикладів — море. Не кажучи про зловживання у використанні бюджетних коштів. Нещодавно фінансові інспектори виявили факти закупівлі в одному з комунальних медичних закладів області котлів, вартість яких утричі перевищує ринкову. В жодні рамки не вкладається те, що навіть виділені області кошти не освоюють, і вони знову повертаються до Києва. Зокрема, 13 мільйонів гривень, виділених Шумському району на енергозбереження, через конфлікт між керівниками району не використано.

Багатьох дивувало, чому громадські слухання відбуваються після обговорення проекту бюджету на засіданнях постійних комісій, а не навпаки? За словами голови обласної ради Василя Хоміцта, через відсутність кворуму навіть не всі комісії його розглянули. Окрім того, поза увагою учасників слухань залишилася програма соціально-економічного розвитку області на 2015 рік.

— Люди хочуть зрозуміти, як жити далі, а їм називають голі цифри, — наголосив він. — Передусім треба розглянути основні напрями соціально-економічного розвитку, визначити стратегію розвитку краю. Бюджет — це тільки інструмент. Слухання практично проігнорували депутати обласної ради, мабуть, втомилися від шестирічної роботи. Потрібно назвати чиновників, з вини яких не використано і повернуто бюджетні кошти.

Роман Заставний також попередив: якщо на місцях далі братимуть відкати, а вони сягають від 10 до 30 відсотків, то він не береться вибивати гроші для області. Народний депутат Степан Барна пообіцяв лобіювати питання про повернення спиртовим підприємствам області статусу юридичних осіб, адже саме вони давали 25—30 відсотків надходжень до місцевих бюджетів.

Зауваження і пропозиції до проекту бюджету, що пролунали під час громадських слухань, розглянуть на засіданні бюджетної комісії, після чого головний фінансовий документ області винесуть на розгляд депутатів обласної ради.

**Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Тернопільська область.

# Питання вдосконалення законодавства у сфері формування промислової політики України

***Нещодавно в рамках заходів, спрямованих на подальший розвиток законодавчого забезпечення розвитку реального сектору економіки, Інститутом законодавства Верховної Ради України проведено круглий стіл з проблем оптимізації системи управління розвитком промисловості України на інноваційній основі.***

Відкриваючи засідання круглого столу, участь в якому взяли працівники Апарату Верховної Ради та Мінекономрозвитку України, представники академічного сектору науки, науково-освітянської галузі та громадськості, директор інституту, член-кореспондент НАН України **Олександр Копиленко** запропонував до обговорення низку проблемних напрямів. Серед них — правове забезпечення та еволюція державних інститутів, що формують і реалізують промислову політику, державне адміністрування промислового розвитку як ключового чинника індустріалізації економіки України.

Модератор круглого столу — науковий консультант Інституту законодавства, д. е. н. **Валерій Сергієнко** акцентував увагу присутніх на відсутності законодавчого визначення основних положень промислової політики як базової складової реального сектору економіки, необхідності корегування методологічних підходів і методичного забезпечення регіональної промислової політики в частині підтримки високотехнологічних підприємств.

Доповідь щодо світового досвіду нарощування промислового потенціалу (за результатами діяльності підприємств та провідних органів державного регулювання розвинених країн) та пропозиції стосовно поліпшення правового забезпечення промислового розвитку України представила провідний науковий співробітник Інституту економіки та прогнозування НАН України д. е. н. **Олена Салихова.** Професор ДННУ «Академія фінансового управління», д. н. д. у. **Ольга Іваницька** привернула увагу присутніх до участі підприємств державної власності у формуванні національної промислової політики на прикладі досвіду Франції.

Розвиваючи дискусію, заступник директора Центру досліджень науково-технічного потенціалу та історії науки НАН України д. е. н. **В'ячеслав Соловйов** зосередився на умовах підвищення інноваційної спроможності українських підприємств, навів аргументи щодо необхідності утворення, за досвідом Великої Британії, «катапульт-центрів», актуальності відновлення, з використанням здобутків Франції, індикативного планування наукових досліджень. Ці пропозиції підтримав професор НТУУ «КПІ» д. е. н. **Ігор Жиляєв,** який відзначив, з одного боку, відсутність в Україні сучасної моделі воєнної економіки, а з другого — наявність таких гальмівних чинників, як повільна легалізація стандартів ЄС, обмежена участь приватного бізнесу у підготовці кадрів.

Радник голови Союзу хіміків України, к. ф.-м. н. **Олег Крехівський** привернув увагу до функціонування галузевих НДІ, а також ролі вищих органів виконавчої влади у розвитку державно-приватного партнерства у науково-дослідницькій галузі. Провідний науковий співробітник Інституту проблем державного управління та місцевого самоврядування НАДУ при Президентові України к. е. н. **В'ячеслав Гусєв** зосередився на проблемі суспільних очікувань щодо нових підходів до державного регулювання підприємницької діяльності та питань інституціонального забезпечення реформ.

Начальник відділу Мінекономрозвитку України **Володимир Авраменко** зазначив, що в умовах входження України до глобалізованого ринкового середовища методологічно правильним є перехід від розвитку галузевої промислової політики до політики стимулювання конкурентоспроможних компаній. Такий підхід підтримали завідувач міжгалузевої лабораторії ДЦДНТПІН НАН України д. е. н. **Олександр Попович,** навівши аргументи щодо девальвації програмно-цільового підходу у плануванні інноваційного розвитку та відсутності дієвих механізмів реалізації задекларованих заходів. Науковий співробітник Інституту законодавства д. н. д. у. **Валерій Воротін** привернув увагу до фрагментарності реалізації регіональних програм розвитку.

Директор Інституту еволюційної економіки к. е. н. **Ігор Макаренко** проаналізував деякі аспекти формування промислової політики, а також привернув увагу до орієнтації у кадровій політиці на іноземних менеджерів. Проблемам транспарентності та доступу громадськості до упорядкування чинного законодавства присвятили виступи начальник кафедри НАВС к. ю. н. **Андрій Запатоцький** і доцент НАВС к. ю. н. **Віктор Фещук.** У дискусії також взяли участь с. н. с. ІЕП НАН України, к. е. н. **Олена Бойко,** завідувач відділу НІСД, д. е. н. **Віталій Бегма,** заступник директора Інституту законодавства к. с.-г. н. **Петро Киценко,** наукові співробітники к. е. н. **Айше Мусаєва** та **Андрій Лапінський,** доценти НАВС, к. ю. н. **Леся Овчаренко,** к. ю. н. **Роман Томма** і к. ю. н. **Альона Калініченко.**

# Для учасників АТО відновлять безоплатний проїзд під час відпустки

**У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ**

***Як підвищити мотивацію громадян до проходження ними військової служби в складі підрозділів, що беруть участь в антитерористичній операції, обговорювали під час слухань у Комітеті Верховної Ради з питань національної безпеки і оборони.***

Секретар Комітету Іван Вінник, відкриваючи слухання, повідомив: днями Президент підписав Указ «Про додаткові заходи щодо забезпечення проведення часткової мобілізації у 2015 році», яким доручив Кабінету Міністрів опрацювати питання законодавчого врегулювання порядку виїзду за кордон громадян України, котрі підлягають призову на військову службу під час мобілізації, на особливий період та внести в установленому порядку відповідні пропозиції.

«Суспільство, місцеві органи виконавчої влади, Міністерство оборони та інші центральні органи виконавчої влади, які мають у своєму підпорядкуванні військові формування, повинні докласти максимум зусиль для успішного проведення мобілізації», — наголосив він.

Перший заступник міністра оборони Іван Руснак зазначив: формування сприятливих соціально-психологічних умов залучення громадян до військової служби неможливе без врегулювання на державному рівні інформаційної політики у галузі національної безпеки і оборони. За його словами, не відбулося повного усвідомлення обов'язків місцевих органів державної влади та самоврядування за виконання мобілізаційних завдань, а також необхідності підтримання серед регіональних громад солідарної відповідальності за долю суверенітету і територіальної цілісності держави. Крім того, на якість виконання військовими частинами завдань за призначенням та проведення призову негативно впливає наявна в чинному законодавстві невідповідність суворості покарання за скоєння правопорушень рівню їх суспільної небезпеки в умовах особливого періоду.

«У Міністерстві розуміють, що комплекс заходів матеріального та морального стимулювання військовослужбовців, систематичне підвищення рівня соціального захисту їх сімей, турбота про військових пенсіонерів, належний інформаційний супровід та формування сприятливої суспільної думки мають забезпечити належну мотивацію до проходження військової служби та захисту Батьківщини», — зазначив він.

За його словами, такі потреби вимагають кардинального перегляду застарілих принципів та підходів до уявлення про побут і життєдіяльність солдата, сержанта та офіцера. Утім розв'язати ці актуальні проблеми неможливо без належного фінансового забезпечення Збройних сил, а також здійснення парламентського і громадського контролю за їх діяльністю.

Верховна Рада, вважає І. Руснак, має підтримати пропозиції щодо поліпшення соціального захисту військовослужбовців, зокрема, на пільгове санаторно-курортне лікування в закладах Міноборони. Це дасть змогу розширити можливості надання медичної та психологічної реабілітації учасникам АТО, а також відновити права військовослужбовців та членів їхніх сімей на безоплатний проїзд під час відпустки в межах України та пільгове користування житлом.

Перший заступник міністра оборони висловився за прийняття Верховною Радою низки законопроектів, спрямованих на підтримання діяльності ЗСУ та інших військових формувань в умовах особливого періоду.

Учасники слухань акцентували увагу на інформаційному супроводі заходів з комплектування, зокрема, формування у засобах масової інформації позитивного іміджу наших солдатів і військових формувань, висвітлення героїзму учасників АТО, їхньої відданості Україні.

**Вл. інф.**

**ФОТОФАКТ**

***Біля будинку адміністрації Президента України відбувся пікет під гаслом «В утилізацію всіх старих політиків!». Організатор — Всеукраїнське об'єднання «Відродження України».***

**Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.**




**САМОВРЯДУВАННЯ**

# Грошей не дали не тільки на вибори

**Депутати Вінницької облради на позачерговій сесії вдруге відмовили обласній виборчій комісії виділити кошти на проведення проміжних виборів, запланованих на 22 лютого нинішнього року. Втім, грошей не дали навіть на... утримання адмінбудівлі обласної влади.**

Для обрання п'ятьох депутатів облради (замість тих, які пройшли до парламенту), потрібно 1,6 мільйона гривень. На попередній сесії облради депутати вирішили, що недоцільно в такий непростий час проводити проміжні вибори. Пояснювали це необхідністю спрямування грошей на фінансування більш нагальних потреб, зокрема, йшлося про лікування поранених в АТО. До того ж, наголошували промовці, восени мають відбутися чергові вибори. Чекати залишилося недовго.

Після такого рішення Центрвиборчком звернувся до облради з листом. В ньому застерегли місцевий орган влади від можливого порушення чинного законодавства. Саме про це говорив голова Вінницької облради Сергій Свитко на позачерговій сесії 3 лютого ц. р. Утім, депутати не змінили свого рішення. Лише домовилися розподілити між собою обов'язки тих, хто вибув із облради. Майже одностайно (78 із 79 присутніх) вдруге відмовили обласній виборчій комісії у наданні коштів на довибори. Тим часом ОВК зареєструвала 21 кандидата на проміжні вибори, їх проведення передбачено 22 лютого в округах, розташованих у п'яти районах краю із загальною кількістю виборців 80 тисяч осіб.

Так само не затвердили депутати обласну Програму підтримки об'єктів спільної власності територіальних громад на 2015—2017 роки. Документом передбачено виділення коштів на утримання 14-поверхової будівлі, де розташовано більшість департаментів, управлінь та відомств облдержадміністрації. Кошти в сумі 3,5 мільйона гривень необхідні на оплату за використання енергоносіїв та комунальні послуги. Промовці зазначали, що це велика сума.

— Утримання майна, що є спільною власністю громад області, — наш обов'язок, — наголошували окремі депутати, серед них і голова облдержадміністрації Анатолій Олійник.

— Хоч як би ми не оптимізували кількість працівників, навіть якщо в кабінеті нікого не буде, його все одно потрібно опалювати, — обстоював свою позицію депутат Роман Аксельрод.

Начальник управління спільної комунальної власності територіальних громад області Василь Федоришин нагадав депутатам, що програма — це тільки документ, на підставі якого виділяються кошти. Тобто про них поки що не йдеться. За його словами, на четвертий квартал минулого року на ці цілі було виділено 660 тисяч гривень. Насправді використано тільки триста тисяч, решта суми залишилася в обласному бюджеті.

Голосів на підтримку програми все одно не вистачило. Натомість депутати домовилися створити комісію, члени якої мають детально з'ясувати витрату грошей на утримання майна об'єктів спільної власності територіальних громад.

З позовом до суду до Вінницької облради звернулася 9 лютого ц. р. обласна виборча комісія. Вимагають визнати недійсними рішення двох попередніх рішень сесій облради, на яких депутати відмовилися виділити кошти у сумі 1,6 мільйона гривень на проведення проміжних виборів до облради у п'яти округах.

**Віктор СКРИПНИК.**
Вінницька область.



# ДЕНЬ



Черкаський облвійськкомат оприлюднив список із 14 промислових та сільськогосподарських підприємств, керівники яких відмовляються надати техніку для потреб армії у зоні АТО. Серед них ПАТ «Уманьферммаш», Черкаська м'ясна компанія, Смілянський машинобудівний завод, ПП «Цеглабуд», виробничі підрозділи Одеської залізниці та інші, *передає наш власкор Лідія Титаренко*

## «Діалоги порозуміння» з переселенцями

***Цикл «Діалогів порозуміння» розпочала у Вінниці місцева громадська організація «ВІСЬ» спільно з творчою інтелігенцією Донбасу, зокрема, представниками Донецького національного університету, який нині працює у місті над Бугом.***

Мета таких зустрічей — розвіяти регіональні міфи ксенофобії стосовно так званих чужинців, зокрема, із східних регіонів держави та її центральної і західної частини.

— Побутові проблеми для переселенців, без сумніву, непрості, але їх можна швидше розв'язувати, коли ми знайдемо один з одним спільну мову, коли станемо друзями, будемо підставляти плече, відчувати лікоть, — каже голова вінницької громадської організації «ВІСЬ» Світлана Дубина. — Розпочали такі діалоги з найактивнішою частиною суспільства — молоддю, точніше, із студентами місцевих вишів і ДонНУ. До них також залучаємо всіх охочих. Щоб надати можливість переселенцям краще пізнати не тільки місто і його людей, а й відчути їхню душу, зрозуміти менталітет. Завдання у нас одне — дати усім зрозуміти, що ми єдиний народ єдиної незалежної країни, нам нема чого ділити, крім відповідальності за її розвиток і процвітання.

За словами Світлани Дубини, їхня організація щиро сподівається на особливу підтримку проекту студентами факультетів журналістики ДонНУ і Вінницького педагогічного університету.

— Якщо нам вдасться підготувати радіо-, телепередачі, виготовити соціальні ролики, оприлюднити інтерв'ю у місцевих ЗМІ, то справа просуватиметься активніше і матиме більший ефект впливу, — наголошує Світлана Дубина. — Такі форми комунікації допоможуть людям стати ближчими і зрозумілішими.

Нині на Вінниччині офіційно зареєстровано майже 12 тисяч вимушених переселенців з Донбасу та Криму. Впродовж останніх днів їх число поповнили приїжджі з Дебальцевого, міста, яке продовжують обстрілювати бойовики та російські найманці з російської зброї.

**Вл. інф.**

# Пільги для бійців: як їх отримати

## ЯК ОТРИМАТИ ЧЛЕНАМ СІМ'Ї ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ ДОПОМОГУ В МІСЦЕВИХ ОРГАНАХ ВЛАДИ ТА САМОВРЯДУВАННЯ

### КУДИ ЗВЕРТАТИСЯ

**МІСЬКА РАДА, РАЙОННА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ**

мають у своєму складі:

- управління соціального захисту населення
- служби у справах сім'ї, дітей, молоді і спорту

**ВІЙСЬКОВИЙ КОМІСАРІАТ**

- зв'язок з військовою частиною та отримання від неї всіх необхідних документів
- направлення дітей військовослужбовців для вступу до військових навчальних закладів
- взаємодія з місцевою владою, правоохоронними органами
- пошук волонтерів та благодійників

### ЩО МОЖНА ОТРИМАТИ

- консультацію юриста, психолога, педагога
- запис до груп психотерапевтичної допомоги чи соціальної підтримки
- влаштування дітей у навчальні заклади, гуртки, спортивні секції
- допомогу у вихованні дітей, обслуговуванні членів сімей похилого віку та інвалідів
- матеріальну допомогу від держави чи місцевої ради, субсидії та знижки на комунальні послуги, виділення земельної ділянки
- підтримку від волонтерів та благодійників, допомогу у важкій фізичній праці по господарству чи в побуті

### ЩО МОЖНА ВИРІШИТИ ПО ТЕЛЕФОНУ

отримати довідкову інформацію (номери телефонів розміщені в газетах та на інтернет-сайтах державних органів)

обговорити особисті та сімейні проблеми за «телефонами довіри» (у Генеральному штабі ЗС України – такий телефон за номером 044 454-44-51)

### ЯКІ ДОКУМЕНТИ ПОТРІБНІ, ЩОБ ОТРИМАТИ МАТЕРІАЛЬНУ ДОПОМОГУ ЧИ СУБСИДІЮ

- заява, паспорт, ідентифікаційний код
- довідка про склад сім'ї та розмір платежів за житлово-комунальні послуги
- довідка про наявність земельної ділянки, домова книга
- довідки про доходи всіх зареєстрованих у житловому приміщенні
- для пенсіонерів – пенсійне посвідчення, для дітей – свідоцтво про народження дитини
- інші документи в залежності від виду допомоги

Члени сімей військовослужбовців, у тому числі за призовом під час мобілізації, користуються пільгами відповідно до Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» та інших нормативно-правових актів. Місцеві органи самоврядування мають право встановлювати додаткові пільги

Для отримання допомоги від органів влади слід звернутися письмово. Поцікавтесь, коли і під яким номером зареєстровано Ваше звернення, вимагайте відповідь на нього. Якщо Ви не задоволені відповіддю, Ви мєте право звернутися до вищої інстанції. Запитайте в чиновника, як це зробити та куди звертатися

Будь-яке рішення чи дію влади можна оскаржити в суді. Якщо чиновник вимагає у Вас хабар – негайно звертайтеся до правоохоронних органів!

## ЯКІ ПІЛЬГИ МОЖЕ ОТРИМАТИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ ТА ЧЛЕНИ ЙОГО СІМ'Ї У РАЗІ ПЕРЕВЕДЕННЯ ДО НОВОГО МІСЦЯ СЛУЖБИ

**ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ**

в рапорті про здачу посади

клопоче про видачу військових перевізних документів на проїзд від станції А до станції Б залізничним транспортом для себе та своєї сім'ї на перевезення особистого майна (масою до 20 тонн) в контейнері від станції А до станції Б залізничним транспортом

**ВІЙСЬКОВА ЧАСТИНА**

- видає наказ про видачу військовослужбовцю військових перевізних документів
- видає військовослужбовцю військові перевізні документи

**МІСЦЕВІ РАДИ**

надають позачергово місця дітям військовослужбовців у дитячих закладах за місцем проживання

**ВІЙСЬКОВИЙ КОМЕНДАНТ**

на залізничному транспорті

видає номер команди та допомагає в оформленні документів для переїзду і перевезення майна

**ВІЙСЬКОВА ЧАСТИНА**

- сприяє у реєстрації військовослужбовця та членів його сім'ї за новим місцем проходження військової служби
- на підставі рапорту військовослужбовця виплачує підйомну допомогу (до рапорту долучаються: виписка із наказу командира військової частини про вступ до виконання обов'язків за посадою; копія сторінок паспорту військовослужбовця та членів його сім'ї (для неповнолітніх – свідоцтво про народження); документів які підтверджують фактичний переїзд до нового місця служби)
- забезпечує житлом військовослужбовця та членів його сім'ї у визначеному законодавством порядку

У разі неможливості використати військові перевізні документи з причин, які не залежать від військовослужбовця, слід звернутися з рапортом до командира військової частини за новим місцем служби з клопотанням про відшкодування вартості витрат на переїзд та перевезення майна, додавши відповідні підтверджуючі документи

**50% ₴**

Розмір підйомної допомоги становить: на військовослужбовця – місячне грошове забезпечення, на кожного члена сім'ї, яка переїхала разом з військовослужбовцем,– 50% місячного грошового забезпечення. Підйомна допомога військовослужбовцям за призовом під час мобілізації, на особливий період не виплачується

Організація забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України та членів їх сімей жилими приміщеннями здійснюється на підставі Інструкції, затвердженої наказом МОУ від 30. 11. 2011 №737, до якої у найближчий час будуть внесені зміни, направлені на спрощення процедури постановки на квартирний облік військовослужбовців та членів їх сімей, які переїхали з тимчасово окупованої території та районів проведення антитерористичної операції

Інфографіка Укрінформу

# Російський солдате, кидай рушницю, йди додому!

*Рік тому, як стверджує російський блогер Владислав Юсупов, стартувала активна фаза всеросійського зомбування. «12 місяців, протягом яких застосовувався різновид зброї масового враження (російські ЗМІ), увімкнули процеси, якимось чином закодовані в генах — росіяни захотіли вмерти за щось і когось, абсолютно знехтувавши здоровим глуздом... Середньостатистичний росіянин раптом захотів крові, вбивати й бути убитим заради сумнівних ідей і кумирів», — пише блогер. Так, ідеї — злочинні, а кумири — психічно нездорові нелюди.*

*Найпарадоксальніше, що більшість північних «братів» вірять, що кремлівські «добровольці» і донецькі терористи — це шляхетні ополченці. Але саме ці «миротворці» з бойовою технікою продовжують терзати землю України і за «путінський «мір» і цивілізацію» знищують на ній усе живе. Через заздрысть. Ненависть. Через незнання й малодушність... Господи, які ж матері виховали таких варварів?! І якими хрестами благословляють їхню криваву дорогу до безчестя й ганьби?!*

*Жити в страху і мовчати — нерозумно й негідно людини... «Українці, пробачте нам! Нам соромно», «Ваша перемога — наше майбутнє»... Росіяни не мовчать.*

**Андрій ЧИРКАЄВ (Котельники, бізнес-аналітик)**

— А давайте поговоримо про Путіна. І чур — без матів! «Щось давно не був у Гаазі...» — з ностальгією подумав Путін, починаючи третю світову війну. Усю радянську армію готували до «остаточної війни». Усі радянські спецслужби готували до «остаточної війни». Усіх радянських чиновників готували до «остаточної війни». І думку про «остаточну війну» було з юності вбито в голову ВВП. І якщо хтось думає, що зрив вторгнення налякав його, він глибоко помиляється. Знаєте, що відчуває зараз пристаркуватий цар? Його пре. Він на адреналіновій хвилі. За все своє правління він не зробив нічого для Росії. Тому що готувався до війни.

І от у нього з'явилася можливість її розв'язати. І ви насправді вірите, що він відступиться від України? Насправді війна в Україні — це не агресія Росії проти незалежної країни. Це громадянська війна в Росії. Це війна двох ідеологій. З одного боку — комуністичної. Що й підтверджують українські комуністи. З другого — демократичної. І це абсолютно інші люди, яким набридло стояти на колінах. Це війна волі проти обридлого сірого «совка». Так, зараз цей «совок» по телевізору показують різнокольоровим. Але це — як і раніше, рабський «совок». Одна з ознак цього «совка» — одержимість телевізором. Нормальна людина після роботи йде у спортклуб, кафе, кіно. «Совок» після роботи прилипає до телевізора. І його бісить, коли всі навколо відмовляються робити так само. Тому «совкова» ідеологія така агресивна. Коли «совок» стоїть на колінах, він розуміє, що це неправильно. Але для підтвердження свого роздвоєного розуму йому треба, щоб усі навколо теж стояли на колінах. Вільна людина навпаки — неагресивна. Якщо хтось добровільно стає на коліна... Ну і? Не буде вільна людина примусово робити всіх навколо вільними. Це вже не воля. ТЕЛЕВІЗОР — ДЛЯ ІДІОТІВ. Якщо народу по телевізору втиратимуть, що голод — це щасливе відчуття, тоді ми всі вимремо. Як динозаври. І археологи майбутнього знаходитимуть скелети росіян, які завмерли перед скам'янілими телевізорами.

Україна по суті є для нас лакмусовим папірцем. Чи дозволимо ми їй стати вільною? Або продовжимо затягувати її в наш ненависний «совок»? Чи й ми надалі житимемо на колінах? Або почнемо потихеньку підніматися? Із просторів Інтернету лунає крик: «Росіє, ти маєш замислитися, що ти робиш! Росіє, ти маєш стати цивілізованою!». Любі співвітчизники! У мене є для вас чудова новина: ви можете не змінюватися! Виживання не є обов'язком! Протверезіння буде катастрофічним. У Росії все розпадеться на окремі країни. Гляди, може, й справді Російську Федерацію збудуємо. Потім. Років через 10 після розпаду. Країна рухається убік хаосу. Тому особисто я уважно спостерігаю за українськими реформами. Нічого особистого. Питання виживання. Немає ідеї, яка об'єднала б росіян. Ось в українців є — боротьба з російським вторгненням. Та й руїною нас не налякати! 100 км від Москви — і все вже готове! Далі руйнувати нікуди! Тому й народ у бідності тримали, щоб готовий був!!! Господи, як же в Росії «добре»! От би все це тепер виправити!

**Наталя ПЕЛЕВІНА (Москва, політик):**

— Затримання й обвинувачення Світлани Давидової у шпигунстві — це створення прецеденту. Російська влада зараз так діятиме. Вийшов із плакатом — тримай п'ять років. Подзвонив у посольство — тримай двадцять. Бачу навіть, яку роль, можливо, буде відведено мені. Але мене це не лякає. Арештом Давидової російська влада підтвердила свою участь у війні на Україні. І навіть якщо росіяни затягнуть паски й країна проживе в ізоляції від світу й у бідності ще 8—10 років, закінчиться це однаково — смертю цього режиму й переходом на інший політичний курс, протилежний путінському, курс до нової й вільної Росії. Так, без технологій і нових айфонів, дедалі більше відстаючи від прогресивного світу, як жебрак-фрік, до якого підходити гидують і бояться. Країна, можливо, ще декілька років протягне. Але все закінчиться так само. Навіщо це? Нещасливе й неблагополучне життя для мільйонів громадян і тотальне відставання, яке потім буде неможливо надолужити — за ці 8—10 років Росія відстане від Америки й Західної Європи назавжди. Для чого це, якщо кінець — однаковий, і питання тільки часу, яке країні коштуватиме так дорого. Може, краще, щоб ця зміна курсу відбулася зараз? Настав час зрозуміти, полегшення для народу за цієї влади вже не буде. Народу час цінувати себе. Путін не дивиться вперед, не працює на майбутнє. У нього немає майбутнього. І в Росії з Путіним майбутнього немає також.

**Ольга ВУОРІ (Петрозаводськ, секретар-референт):**

— Тепле, навіть рідне почуття до України було в мене завжди. Хоча була там лише декілька разів. Там мої добрі друзі й улюблений гурт «Океан Ельзи». Зрозуміло, що з перших днів Майдану щодня стежила за тим, що відбувається. Почуття були найрізноманітніші. Починаючи від подиву й захоплення людьми, які тисячами виходили на майдани, їх твердим наміром змінити свою країну й закінчуючи страхом за життя українців і болем від неминучих жертв. Але жодного разу не виникло й тіні сумніву, що народ не правий, що відбувається щось не те, і що все це не має сенсу. Тоді, як втім і зараз, тільки один російський канал, на мій погляд, висвітлював події в Україні найбільш правдиво. Це «Дождь». Можна було слухати радіо «Эхо Москвы». І все. Почала дивитися українські телеканали, одержувати інформацію з Інтернету. І, звичайно, від моїх українських друзів. Те, що транслюється по російському телебаченню зараз, дивитися неможливо. Увесь цей потік неправди, бруду, мракобісся просто жахає. Суцільне культивування ненависті й насильства чергується із серіалами про «ментівські» війни і ток-шоу з діячами, які репетують один голосніше одного. Без сумніву, наше суспільство розділилося, і моє коло спілкування теж. Пропаганда набирала обертів і робила свою справу. Часом до сліз було прикро, що тебе не чують. Не хочуть чути. Жодних фактів, жодної логіки й розумних суджень. Хтось говорив про геополітичні інтереси, хтось про законні способи зміни влади, мовляв, самі винні. Хтось тупо повірив у процвітаючий український «фашизм» і «бандеровщину». А більшість просто мовчать, вважаючи, що їх це не зачепить, мовляв, «я поза політикою». Але не все так безнадійно. Я не перестаю повторювати, що далеко не 85% населення, як свідчить статистика, одержимі «рускім міром». Дуже багато моїх друзів і знайомих солідарні зі мною й обурені діями нашої влади й політиків. Дуже багато людей проти цієї брехливої війни, проти обдурювання й утоптування в бруд власного народу. Потім ця істерія з Кримом. Як мене перекосило, коли почула у свою адресу привітання з «поповненням». Деякі люди не можуть припустити існування іншої думки. Щиро радіють. А мені шкода їх. Моя особиста думка з цього питання, звичайно, є, але вона може піти врозріз із чинним російським законодавством, і публічне висловлювання на цю тему може бути розглянуто як правопорушення. Згадую одну випадково почуту фразу з розмови двох пенсіонерів, яку не можу ні прийняти, ні зрозуміти. «Так, ми готові лободу є, аби тільки Крим був наш». Ось такий «патріотизм»? Я люблю свою Батьківщину. Не державу, не владу й не уряд, а Батьківщину. І мені дуже хотілося б пишатися своєю країною, своїм народом, але, на жаль, сьогодні мені тільки соромно за країну, яку увесь світ вважає агресором, яка по суті ним і є. Мені б не хотілося, щоб за кордоном мене ототожнювали з нинішньою Росією. Мені прикро й неприємно від того, що серед моїх співгромадян є такі, які перебувають на території України зі зброєю в руках, підтримуючи тероризм. Їм немає виправдання, як і тим, з чийого схвалення або мовчазної згоди це відбувається. І найгнітючіше відчуття, це відчуття власного безсилля. Але я не боюся відкрито сказати про те, що я люблю Україну, що я глибоко поважаю українців. Нинішня Україна — це її громадяни, які показали, що тільки їм вирішувати, у якій країні вони прагнуть і будуть жити. Я хочу сказати, що переживаю за те, що відбувається, всією душею, що в мене розривається серце й неможливо стримувати сліз, читаючи про загиблих мирних жителів, про вбитих українських героїв, які захищали свою країну від моїх же співгромадян, як не страшно це писати. Я поважаю український народ за його вибір, за його волю до перемоги, за його єдність і згуртованість, за його терпіння й, нарешті, за його безмежну гордість своєю країною. Я розумію, що «братніх народів» уже не буде ніколи, нам неможливо пробачити. Це боляче усвідомлювати, але найбільше моє бажання — щоб закінчилося це пекло. І я щиро сподіваюся, що в Україні почнеться нове життя. Я вірю у вас, українці. Слава Україні!

**Підготувала Наталія ЯРЕМЕНКО.**

СЕПАРАТИЗМ МОЗКУ

**Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.**

## ХА-ХА!

### Укри викопали Чорне море вручну

Ви знаєте, що вбивають у голови вашим дітям у школах? Нібито Чорне море викопали вручну древні укри. Я б теж цього не знав, якби не найправдивіше в світі російське телебачення. У цілком серйозній передачі «В центре событий» на каналі «ТВЦ» телеведуча розповіла таке:

— Черное море суть объект искусственного происхождения, откопанный вручную древними украинцами, или, как их называют сами историки незалежной, древними украми, из зависти: у всех море было, а у них не было. В результате героического труда многих поколений Украина обзавелась столь необходимым ей водоемом. Вы даже не догадываетесь, с какой именно целью его копали: чтобы мыться и стирать. Именно интенсивной помывкой укров объясняют нынешние историки такое количество сероводорода в нижних слоях Черного моря. А в качестве доказальства его искусственного происхождения, что само по себе значит очень много, приводятся горы — кавказские, крымские и турецкие, которые ничто иное, как отвалы породы от огромного котлована.

А далі ведуча довго розказувала, що таке українцям вбивають у голови вже 23 роки, що в нас навіть Діда Мороза заборонили, поставила під сумнів існування українців та української мови і т. д. і т. ін.

Побрехенька про Чорне море — не новинка. Ще з весни минулого року на проросійських сайтах активно обговорюється таке «відкриття». Знову цитата:

«Чёрное море появилось искусственно благодаря таланту и труду древних укров. В незапамятные времена, когда наши соотечественники возвращались домой из дальних странствий и рассказывали о больших пространствах воды в закордонных землях, было принято решение создать море и для себя. В результате героического труда не одного поколения предков и было вырыто огромное озеро. Ещё одним доказательством является скопление сероводорода в нижних слоях этого водоёма, что обьясняется интенсивным использованием его для стирки и помывки наших предков...»

Таке нібито написано в книзі академіка Едмунда Квасіва «Історія укрів від колиски до наших днів». Окремі користувачі Інтернету навіть допитуються в інших, де це видання можна дістати. Голку в копиці сіна все-таки можна знайти, хоч це і вкрай складно. Але ніколи не відшукати те, чого немає. Не було ні такого академіка, ні такої книжки. Найбільш правдоподібна версія, що «викопали» Чорне море після якоїсь гумористичної передачі. Називають навіть програму «UA-Українці афігенні», яка виходила свого часу на каналі «ICTV». Анонсували її так: «Щонеділі телеглядачі разом з енергійним і веселим телеведучим дізнаватимуться про те, що українські астрономи відкрили нове сузір'я, що Джон Кеннеді був українцем, а торговельні відносини з Америкою українська нація встановила ще за сто років до того, як цей континент відкрив Колумб». Схоже? Поява в Інтернеті запису телевізійної передачі російського каналу «ТВЦ» викликала хвилю відгуків. Ось деякі:

«Як треба вдаритися, щоб таке молоти?», «Та це ж просто пропагандонія!», «Уявляєте, а в мене є лопата, якою копали море. Це сімейна реліквія. Як пощастило!», «А я... а я... а в мене... а мій прапрапрапрадід придумав викопати Чорне море лопатою, яка тепер у тебе — реліквія. О!».

Є навіть цілий трактат. Ось уривки:

— Так, усе правда! Але, «шановні» росіяни, які таким дурницям вірять, це ще не вся правда! Всієї правди вам не кажуть, щоб не викликати паніки серед тих, хто в це вірить. Річ у тім, що могутній Укр наказав древнім украм копати яму, щоб зробити Чорний океан. Бо передбачав, що до 2015 року укрів буде стільки, що їм ніде буде митися. Тож стали робити великий підкоп під територією Росії. Азовське море — це наслідок непрофесійного підходу до підземних копань. Грунт там, починаючи з Керчі, слабенький. Як докопали приблизно до Таганрога, все обвалилося. І вода з Чорного моря потрапила в цей котлован. От чому Азовське море таке мілке.

Українці регочуть. А в росіян, схоже, почуття гумору геть зникло. Все проковтнули всерйоз. Антиукраїнських коментарів на інтернет-форумах — купа. Щоб передати їх тональність, перекажу один, ще більш-менш культурний: «Україна дала відповідь на запитання: якщо людина походить від мавпи, то чи може вона знову перетворитися на мавпу».

Росіяни досі вірять усьому, що чують з телевізора. Між іншим, вісім з дев'яти членів ради директорів каналу «ТВЦ» — представники уряду Москви.

**Олексій КАВУН.**

Гляди, може, й справді Російську Федерацію збудуємо. Потім. Років через 10 після розпаду

# Французьке переродження російської матрьошки

***«Ми не повинні дозволити чарівності Росії приховати її злодіяння». Вирішили у Франції і створили під таким гаслом соціальний 45-секундний кліп, який швидко очолив рейтинги відвідуваності і б'є рекорди у соціальних мережах.***

Увімкнімо уяву. Під російську народну пісню «Коробочка» (багатьом відомі її слова: «Эх, пожалей, душа моя зазнобушка, молодецкого плеча...»), що лунає із пошарпаної вінілової платівки, руки лялькаря збирають мертві, закривавлені й засмучені матрьошки одна в іншу. Передостанній матрьошці з написом «преса» лялькар заклеює рота. А остання — весела і з рум'янцем на щоках мертвотно-блідого обличчя.

Усе це дійство було знято на замовлення Всесвітнього руху за дотримання прав людини Amnesty International France (AIF) ще 2010 року. Проте ролик заборонили до показу в кабельних мережах та на телебаченні. Обережні французи не побажали тоді бачити саме таку «критично нестерпну» соціальну рекламу про «дружню» на той час Росію. Тому знаковим є факт «реінкарнації» цієї теми у французькому суспільстві на тлі подій, що розгорнулися на сході України, і про які французи добре поінформовані. Й завдяки візуальному шедевру від AIF матрьошка, цей традиційний символ Росії, переродилася на яскравий «демотиватор», один з найпопулярніших на сьогодні у Франції.

Напевно, за збігом обставин пік популярності цього кліпу припав на проведення шостого фестивалю російськомовних культур RussenKo у місті Кремлен-Бісетр. Організатори символом заходу обрали російську матрьошку. Саме ту, що набула «шаленої», хоча й своєрідної популярності у французьких соцмережах та на телебаченні. Це наклало певний відбиток на хід усього заходу. Фестиваль, покликаний популяризувати Росію, перетворився на жорстку дискусію про події на українському Донбасі. Апогеєм стали два круглі столи із символічними назвами «Україна, журналісти, громадяни» та «Слова Донбасу», організовані людьми з кардинально протилежними поглядами.

Місцем їх проведення мер містечка Жан-Люк Лоран, що також є віце-президентом комісії з франкузько-російського співробітництва в Національних зборах Франції, визначив залу засідань мерії. Її вщерть заповнили гості, котрі бажали почути про події в Україні «з перших вуст». Свої виступи Україні присвятили луганський журналіст «Реальной газеты» Андрій Діхтяренко, керівник відділу Східної Європи тижневика Courrier International Лоранс Абей, декан факультету Національного дослідницького університету (м. Москва) Анна Качкаєва та кореспондент Le Figaro в Україні Стефан Сіоан, який приєднався до аудиторії по скайпу.

Дискусія вийшла нетривіальна. Наприклад, Андрій Діхтяренко, котрий з початку конфлікту працював у Луганську, побував у полоні у сепаратистів, пережив тортури, розповів, в яких умовах доводилося працювати місцевим журналістам, щоб неупереджено подавати інформацію про події на Донбасі. За його словами, коли стало нестерпно і його життю почала загрожувати небезпека, він був змушений виїхати з окупованої території, але продовжує писати про події на Луганщині. Журналіст підтримує зв'язок з простими людьми з окупованих районів, які надають йому інформацію з місця подій. Окремі уривки відвертих свідчень від очевидців Андрій зачитав просто у залі, чим викликав бурхливу реакцію присутніх. Деякі гості були відверто здивовані фактами зі статей автора та листів українців.

Цікавим аналізом ракурсу ЗМІ двох країн поділилася Анна Качкаєва. На її думку, якщо українці подають матеріали емоційно (і це їй зрозуміло, адже вони є жертвами агресії), то російські журналісти, засівши у так званому інформаційному окопі, опікуються відвертою пропагандою. «Упродовж 9 місяців з початку конфлікту громадяни РФ перебували не у своїй, а в іншій, сусідній країні. Адже всі федеральні канали транслювали новини лише з України. І лише «погані» новини», — зазначила експерт. За її оцінками, усі телеканали створювали з українців образ ворога. На думку пані Качкаєвої, федеральне телебачення, яке поширює здебільшого відверто «липові» повідомлення, свідомо створює серед суспільства інформаційний хаос та воєнну істерію. Саме воно, телебачення, перетворило реальних громадян на таку собі «віртуальну аудиторію», яка емоційно призвичаїлася «споживати» лише новини про війну, і будь-що не готова відмовитися від цього інформаційного наркотику.

У іншому круглому столі під назвою «Слова Донбасу» взяли участь головний редактор російського франкомовного тижневика Le Courrier de Russie (Русский курьер) Жан-Фелікс де Ла Віль Боге та випускаючий редактор цього ж видання Юлія Брін. Організатором круглого столу виступив відомий у Франції «друг Путіна», фахівець з російської пропаганди Дмитрій де Кошко. Показово, що ніхто із названих людей жодного разу не бачив Донбасу. Цікаво також, що згаданий головний редактор Le Courrier de Russie за сумісництвом є ще й генеральним директором ООО «Новый Век Медиа». Зрозуміло, що це обговорення мало відверту антиукраїнську спрямованість. Аргументи цих «експертів» по Донбасу обмежилися читанням коротких уривків із щоденника бійця так званої Новоросії Юрія Юрченка та цитатами з інтерв'ю одного з ватажків «ДНР» О. Захарченка. Цікаво, що інтерв'ю у лідера згаданого самопроголошеного утворення брав письменник Захар Прилєпін, відомий публічним шовінізмом. Ці вільні публіцистичні читання сепаратистських спогадів були дещо зіпсовані запитанням із зали. Редактора спитали, чи відповідає дійсності повідомлення впливового видання Mediapart, журналісти якого за результатами власного розслідування встановили, що Le Courrier de Russie отримує пряму фінансову підтримку від Французько-російської торгово-промислової палати. Жан-Фелікс де Ла Віль Боге, посміхаючись, підтвердив, що видання курирує французький співголова згаданої торгово-промислової палати Еммануель Кіде. Подальші обговорення на цьому припинились, як, власне, і сам круглий стіл. Говорити далі не було про що.

**Роман СУЩЕНКО,**
**власний кореспондент Укрінформу у Франції для «Голосу України».**
**Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.**




***Набір інструментів для тоталітаризму і пропаганди «Путін».***

# «Основи атеїзму» та «Подвиги маршала Жукова» допоможуть на передовій

## Для цього в столиці збирають та здають макулатуру

***Усі доступні ресурси, тим паче ті, що є у кожного під рукою в значній кількості, повинні перетворюватись на допомогу нашим військовим. Так вирішили небайдужі кияни, представники «Екологічної сотні», і зайнялися збором макулатури. Поки що раз на два тижні централізовано папір та картон збирають у житловому районі Теремки. Та вже, кажуть ініціатори акції, знайшлися охочі продовжити їхню справу і в інших куточках міста. Виручені кошти спрямовуються на потреби армії: ліки, техніку, одяг... Від минулорічного серпня вдалося зібрати понад 19,3 тисячі кілограм паперу, або ж — майже 40 тисяч гривень.***



— На позаминулому тижні по запиту від прикордонників Старобільська (неподалік Дебальцевого) придбали бінокль. Узагалі система така: ми збираємо макулатуру, відвозимо на картонний комбінат в Обухів, отримуємо кошти, телефонуємо нашим волонтерам, які безпосередньо їздять на фронт, і цікавимось у них, які на даний момент є актуальні потреби, — розповідає один з ініціаторів акції Олександр.

Кожен кілограм макулатури в активістів купують по 1,50 гривні. Пропозиція більш ніж вигідна, адже у звичайних пунктах прийому за ту саму вагу пропонують по 70 копійок.

Збирають папір кожні два тижні. Приносити можна все: книжки, журнали, газети, листівки. Єдине табу — шпалери та лотки для яєць. Чергова така акція, уже 22 за ліком, відбулася минулої суботи. Зібраний паперовий «урожай» виявився рекордним — 1026 кілограмів. Серед них — складені картонні коробки, старі газети, журнали і навіть книжки, на кшталт «Основи атеїзму», «Подвиги маршала Жукова»... Подібні ідеологічно-правильні видання тут не дуже шанують. «Ми спочатку носили їх в бібліотеку, але нам сказали, що такі їм не потрібні», — каже Олександр. Відтак, подвиги Жукова отримують друге життя на передовій.

Активісти жартують: одним махом роблять одразу кілька добрих справ — допомагають киянам позбутися сміття, збирають гроші для армії та рятують екологію. Проводити такі акції закликають усіх небайдужих. Навіть обіцяють допомогти порадами, як організувати процес. Детальну інформацію можна знайти на сторінці спільноти «Екологічна сотня» у мережі Facebook. Приміром, можна поставити окремі ящики для макулатури в кожному під'їзді чи на підприємстві. Папір не псується, тому збирати його можна і по кілька тижнів. А напакувавши кількасот кілограмів, в Інтернеті можна знайти гуртового покупця, який сам приїде по папір...

Звичайно, за макулатуру мільйонів не збереш, але це той мінімум, який до снаги кожному.

**Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.**
**Фото зі сторінки спільноти «Екологічна сотня» (Facebook).**

# Для евакуації людей потрібен тихий «зелений коридор»

***Державна служба з надзвичайних ситуацій учора (10 лютого) заявила про неможливість евакуації мешканців Авдіївки, Дебальцевого, Світлодарська Донецької області через ведення активних бойових дій у цих районах. Про це на брифінгу повідомила речниця ДержНС Наталя Бистра. За її словами, люди готові до евакуації і чекають на транспорт.***

За офіційними даними, з 28 січня ц. р. з «гарячих точок» східної України вивезено 5238 громадян.

Державна служба з надзвичайних ситуацій закликає ОБСЄ сприяти створенню «зелених коридорів» для евакуації населення. До цього заклику долучилися й волонтери.

«Я хочу звернутися з проханням почути нас, і сісти за стіл переговорів, щоб нам надали два дні для вивезення мирних жителів. Також просимо хоча б один день на тижні, аби ми могли вільно пересуватися. Перший день нам потрібен на підготовку, другий — для евакуації. Якщо за чотири години ми вивезли майже 700 мешканців, то за два дні ми зможемо врятувати майже п'ять тисяч», — каже волонтер Діана Макарова.

Вона розповіла, як минулої п'ятниці разом з іншими волонтерськими організаціями допомагали мирним мешканцям виїхати з Дебальцевого та прилеглих населених пунктів — Миронівського, Світлодарська, Водяного, Красного Пекаря, Чорнухиного... Та не всюди отримали доступ, бо там постійно тривають бойові дії.

«Ми просили два дні тиші для вивезення мирних жителів — нам надали чотири години. За цей час, за даними ОБСЄ, ми змогли вивезти приблизно 766 людей», — повідомила волонтерка.

У тому напрямку ворог активно атакує наші позиції, ситуація в Дебальцевому погіршується щодень. Не всі можуть покинути цей регіон.

«У Дебальцевому залишилися ті, хто не міг поїхати — літні люди, інваліди, пенсіонери, сім'ї з дітьми, сім'ї, які не мали грошей, щоб виїхати самотужки, — зараз ми їх вивозимо безплатно. Там панує голод, люди просять хліба, не вистачає гуманітарної допомоги. На щастя, ще возять воду... Наша мета — зберегти життя людей. Ще раз хочу наголосити: ми хочемо переговорів з приводу виділення днів тиші та «зеленого коридору», — зауважила Діана Макарова.

За даними міністра соціальної політики України Павла Розенка, загальна кількість переселенців наразі сягає майже мільйон осіб.

* * *

***Відтепер людям, які хочуть виїхати із зони АТО або дістатися туди, треба буде, крім спецперепусток (їх запровадили наприкінці січня і оформляють окремо у райвідділах МВС на контрольованій Україною території. — Авт.), пред'являти ще й паспорт. Учора Кабмін своєю постановою ввів прикордонний режим у районі зони бойових дій, а також в окремих районах Харківської та Херсонської областей. Основна мета — підвищення рівня безпеки країни та її громадян.***

Що означає це нововведення, «Голосу України» розповіли в прес-службі Державної прикордонної служби України:

«Режим діятиме на території Донецька, Авдіївки, Артемівська, Вугледара, Горлівки, Дзержинська, Дебальцевого, Докучаєвська і Селидового, а також Артемівського, Волноваського, Володарського, Костянтинівського, Красноармійського, Мар'їнського та Ясинуватського районів Донецької області. В Луганській області режим запроваджується в Лутугинському, Новоайдарському, Перевальському, Попаснянському, Слов'яносербському та Старобільському районах. У Херсонській області прикордонний режим введуть у Новотроїцькому та Чаплинському районах, а в Харківській області — на території Богодухівського району. В цих районах нестимуть службу прикордонники. Вони будуть виставляти пости, перевіряти документи і оглядати транспортні засоби. Якщо людина не матиме паспорта, її можуть затримати за порушення режиму. При цьому запроваджена раніше спецперепустка потрібна обов'язково.

У свою чергу в прес-службі Уповноваженої з прав людини стверджують, що система перепусток перетину лінії розмежування із зоною проведення АТО наражає українців на небезпеку. Оскільки люди, які бажають виїхати з окупованої території, повинні пройти всі блокпости, замовити перепустку, повернутися на окуповану територію, а потім знову їхати по цей документ.

# Армія має бути професійною, з високим моральним духом і дисципліною

***Із Валентином Ткаличем ми зустрілися в останній день його перебування на посаді заступника командира з виховної роботи добровольчого батальйону «Луганськ-1». Валентин з першого дня проведення АТО був на передньому плані подій, можна навіть сказати, стояв біля витоків створення «Айдару», а отже, знає ситуацію, знає людей і може в цілому проаналізувати те, що відбувається в добровольчих батальйонах. Аргументовано і відверто. Це актуальна тема, оскільки навколо цих військових формувань у нас, на сході, точиться багато різних розмов і деякі з них зовсім не на користь бійцям-добровольцям.***



*Валентин Ткалич (праворуч) із побратимом.*

Безумовно, у складі батальйонів є багато справжніх патріотів, які боронять українську землю, не шкодуючи свого життя. Але є й інша категорія — у них військова форма і зброя служать для різних правопорушень. Зокрема, днями прокуратура Луганської області спрямувала до суду обвинувальний акт стосовно працівника батальйону патрульної служби міліції особливого призначення «Луганськ-1». У жовтні 2014 року в кафе міста Сєвєродонецька із застосуванням вогнепальної зброї він почав конфлікт з двома відвідувачами. На щастя, до тілесних ушкоджень не дійшло.

Багато хто вважає, що людина зі зброєю в руках, якій дали владу, але не обмежили контролем і суворою дисципліною, в умовах війни може перетворитися на мародера та розбійника. На жаль, життя це підтверджує. І навіть якщо такі факти поодинокі, вони все одно зводять нанівець позитив, якого вдається досягнути в стосунках між місцевим населенням та бійцями.

Одне слово, розмова торкалася моральної атмосфери у добровольчих батальйонах, того, яка виховна робота має тут проводитись і чи потрібна вона взагалі.

— Скажу насамперед, що добровольчі батальйони свою місію виконали, — почав Валентин. — На першому етапі, коли треба було швидко й ефективно налагодити ситуацію на територіях, де ще не остаточно втратили контроль, батальйони зробили дуже багато. На жаль, питання виховної роботи до уваги не брались. А життя показало, що людей треба було чимось займати. Це могла бути самоосвіта, проведення певних тестів, спілкування з психологами, священиками тощо. Нічого такого не було, і, гадаю, це далося взнаки.

**— Від кого чи від чого залежать атмосфера і дисципліна в батальйонах?**

— Багато залежить від неформальних груп впливу всередині підрозділів. Я бачив, що і в «Айдарі», і в батальйоні «Луганськ-1» вплив мають якраз люди, які не несуть позитив. Якості, властиві, скажемо так, консервативному українцю, прив'язаному до родини, до землі, до релігійних заповідей, на превеликий жаль, не превалюють. Більш впливові й активні саме ті групи, де культивуються зухвальство, хамство, партизанщина тощо. Трапляється, командири підрозділів вимушені йти з ними на компроміси. Просто «сідають» на таку групу і через неї мають вплив на підрозділ у цілому. Наприклад, один досвідчений капітан міліції, який брав участь у подіях в Іраку, в батальйоні спирався на «босяцьку» групу, в якій було майже тридцять бійців. Він брутально лаявся і переконував, що між командою та її виконанням мат — найефективніший засіб. Я був категорично проти такої форми поведінки командира, але решта бійців думали, що так і треба. Ті, хто дотримується традиційної лінії поведінки, не мають достатньої підтримки. Тому мені, заступнику командира батальйону з виховної роботи, працювати на цій посаді було дуже важко. Насамперед тому, що не завжди знаходив порозуміння з бойовими командирами. Скажімо, намагався запровадити традицію ранкового шикування на прапор, виконання гімну. Бодай «Отче наш» читати. Але підтримки в цьому не одержав. І каплицю обладнав, запрошував священика, намагався обладнати побут. Але йшло дуже важко.

**— Мешканці західних регіонів країни обурюються стосовно того, що серед добровольців, які воюють в Донбасі, немає місцевих жителів. Мовляв, відсиджуються у безпечному місці, ховаються за статус переселенця. Це справді так?**

— Ні. Луганчан у добровольчих батальйонах достатньо. Скажімо, «Луганськ-1» десь наполовину складається з місцевих жителів. Я починав воювати в «Айдарі» разом зі своїми однопартійцями — рухівцями зі Стаханова, Перевальська. Спочатку в Старобільському районі сформувалася група десь із дванадцяти осіб. Потім приїхав Сергій Мельничук, який охороняв Майдан, підтягнулися його хлопці. Почало формуватися військове середовище. Я до них приєднався 16 травня, тоді вже душ сто назбиралося. Влилися старобільчани, створивши свою сотню. Перший бій ми прийняли в день виборів — 25 травня — на річці Айдар. Тоді й вирішили назвати свій батальйон «Айдаром». Тоді ж я комбату запропонував: «Давайте проводитиму заняття, аби виробити цілісну позицію: що ми робимо, заради чого і куди рухаємось». Почав вечорами такі десятихвилинки влаштовувати.

**— Отже, основою «Айдару» були місцеві?**

— Ні. Тобто спочатку створилася група людей, але потім одночасно масово заїхала сотня майданівців. Можна сказати, що основа «Айдару» — це Майдан. Але в складі батальйону є підрозділ суто луганський, місцеві становлять приблизно шосту частину чисельності батальйону й обіймають окремі ключові посади. Зокрема, в батальйоні воюють такі відомі в Луганську політики, як Греков та Серпокрилов.

**— У «Луганськ-1» ви потрапили за власним бажанням?**

— Так. Батальйон почав формуватись у Дніпропетровську. Спочатку туди поїхав Артем Вітко. Він родом із Кремінної, тож батальйон спочатку базувався там, а навчальний центр знаходився у Сватовому. Тут я пройшов підготовку, склав присягу. І став воювати у складі цього підрозділу. Ми визволяли Сєвєродонецьк, Лисичанськ, Гірне. А потім бойові дії для нас, правоохоронців у структурі МВС, закінчились. Я вважаю, що як для військових, так і для міліцейських підрозділів, крім бойової підготовки та матеріального забезпечення, конче потрібна виховна робота. В центрі уваги має бути морально-психологічний стан кожного вояка. Міркуйте самі: по-перше, серед бійців велика вікова різниця, по-друге, різні традиції, у тому числі й релігійні, різний світогляд, освітня підготовка тощо. Тому потрібен якийсь моральний стрижень, чітка позиція. І займатися цим треба постійно. Я намагався відстежувати уподобання бійців, вивчав їхні неформальні угруповання, але мені цього робити не давали. Бувало, відправляли на якийсь віддалений блокпост після таких суперечок з командуванням.

**— Армія повинна бути професійною?**

— Що далі, то більше переконуюся в цьому. Армія, безумовно, повинна бути професійною, з високою дисципліною, чого немає в добровольчих батальйонах. Військової справи треба вчитись, як будь-чого. Особливо тому, що сучасна війна специфічна. Армія має виконувати ту функцію, яку їй належить виконувати, і триматися подалі від політики.

**Алла АНТІПОВА.**
Луганська область.

**Фото надане В. ТКАЛИЧЕМ.**

# У «ДНР» переходять на юані та фунти, а директора шахти кидають до підвалу за незареєстровану зброю

***«Міністерство фінансів» самопроголошеної «ДНР» виступило із заявою, в якій поскаржилося на дефіцит готівки в підприємств і населення. До такої ситуації, на думку сепаратистів, призвела економічна блокада з боку України.***

«Бюджет на 2015 рік розраховувався у гривні. Але як забезпечити його виконання, коли немає навіть натяку на виконання Україною своїх соціальних зобов'язань перед нашими громадянами. Сьогодні можна констатувати, що нарівні з гривнею, яка залишається основним платіжним засобом, можуть бути дозволені для обігу на території республіки інші доступні громадянам валюти: фунти, долари, юані, єни та євро», — йдеться в заяві.

Це не єдине абсурдне рішення лідерів самопроголошеної «республіки»: днями ватажок «ДНР» Олександр Захарченко заявив про мобілізацію 100 тисяч осіб до війська. Навіть на нараді з вугільниками у вівторок попросив керівників шахт будувати плани з урахуванням такої мобілізації. На нараді стався казус, який промовисто свідчить про «закони», що панують нині на окупованій території. Очільник сепаратистів, зачитуючи протокол попередньої наради, натрапив на прізвище директора донецької шахти «Трудівська».

— А де він?

— У підвалі. В «Оплоту». Вчора забрали, — підказав хтось із підлеглих.

З'ясувалося, влітку директору шахти бойовики видали автомат, а тепер звинуватили у незаконному володінні зброєю. «Йому сказали здати автомат, він приїхав і здав, але його звинуватили в незаконному зберіганні та підробці документів. «Топаз» мав розібратися», — прокоментував один із учасників наради. Захарченко назвав арешт керівника вугільного підприємства «накладкою». «Топазу» зателефонували: нехай відпустить, а «ствол» зареєструє, як належить, — розпорядився очільник «ДНР».

**Андрій СЕРЕДА.**
Донецька область.

**КУЛЬТУРА VS ПРОПАГАНДА**

## Зустрінуться зубри телеефіру

***Як ми вже повідомляли, в Києві стартував унікальний культурологічний проект «Культура vs пропаганда». Сьогодні відбудеться уже друга дискусія в рамках цього проекту. Двоє телевізійних зубрів — гендиректор НТКУ Зураб Аласанія та гендиректор телеканала «1+1» Олександр Ткаченко говоритимуть про найближче майбутнє суспільного мовлення в Україні. Й усе це — не «в телевізорі», а посеред живої аудиторії.***

Можна бути впевненим, що зустріч стане цікавою — виходячи хоча б із досвіду першої дискусії, яка відбулася два тижні тому. Тоді зустрічалися двоє письменників — Ірена Карпа та Любко Дереш. Здавалось би, що «суспільно важливого» може вийти з такого діалогу? Адже й Карпа, й Дереш у попередні роки створили собі імідж людей незаангажованих, незакомплексованих і далеких від політкоректності. Вони, здавалося, сповідують якщо не «пофігізм» (як-от Карпа), то принаймні буддистську байдужість до суєтних суперечок на злобу дня (як Дереш). Власне, за те обох і люблять підлітки-тінейджери. Саме їх на ту зустріч зібралося чимало: в залі десь двісті місць, а публіки набилося до 350 душ — яблуку впасти ніде. Можна було подумати, що все це — фанати, яким однаково, що говоритимуть їхні кумири. Автор цих рядків навіть пережив перед початком диспуту курйозну пригоду. Оскільки він був явно найстаршим серед публіки, якийсь зовсім юний хлопчина іронічно запитав: «Діду, а ви чий фанат — Карпи чи Дереша?» Але от що дивовижно: з перших хвилин дискусія пішла в серйозне русло, і це виявилося набагато цікавішим, аніж більшість із тих словесних баталій, що ними заповнений публічний простір — коли різні «експерти» з серйозною міною на лиці пережовують різні банальності. Це в них називається «обмін думками». І нікого не радує, що обмінний курс тих думок набагато нижчий, ніж курс валют.

А тут було інакше. Ні, диспутанти не видавали себе не за тих, ким вони є. Ані Ірена Карпа не прикидалася пристойною панянкою, ані Любко Дереш не зрікався своїх буддистських переконань. Але вони не пропонували готових легких рецептів і не спекулювали таким звичним для воєнних часів пропагандистським терміном, як «героїзм». Зрештою, тут немає нічого дивного, адже вони — діти постмодерну, а постмодернізм уникає будь-якої героїзації. І вони (та й ми всі) опинилися перед своєрідним драматичним вибором: як чесно говорити про нинішню війну, яка дає нам приклади справжнього, а не пропагандистського героїзму? Як зробити, щоб самим не постраждати від власної пропаганди? В усякому разі вони вільні від офіційної одновимірної героїзації радянського зразка, це дає їм простір для нестандартних ідей. Приміром, Дереш говорив про те, чого поки що не помічають чиновники Мінкульту чи Міністерства інформації — а саме про інтелектуальне волонтерство, в середовищі якого формуються незалежні живі ідеї.

Мимоволі подумалося: дуже шкода, що на тій дискусії не було жодного народного депутата чи державного чиновника.

Отже, сьогодні — друга дискусія в рамках проекту «Культура vs пропаганда». Місце — те саме, в центрі Києва, біля Бессарабського ринку (Арена Сіті, Федорів Хаб, 5-й поверх). Вхід вільний, але з умовою: треба принести з собою дитячу книжку на підтримку проекту «100000 книжок для сільських бібліотек» (ініціатори проекту — «Форум видавців» та Фундація Дарини Жолдак). Початок о 18.30.

**Христофор ГРУША.**

# «На фронті я знайшла своїх рідних братів»

**ВОЇНИ ДОБРА**

***Продовжуємо знайомити наших читачів з волонтерами, з якими доля зводила нас у зоні проведення АТО. Розповідь друга: про Наталю Вінник з Охтирки.***

## Диво з... морозивом

Про волонтерку Наталю з Сумщини вперше ми дізналися в одному з підрозділів 26-ї бригади. Історія зацікавила нестандартністю: ми були свідками, а інколи навіть учасниками доправлення габаритних і дуже габаритних вантажів у зону АТО. А тут...

«Літо, спека неймовірна, — згадують артилеристи, — піт заливає очі, тепла вода не втамовує спраги, хочеться чогось дуже холодного. А де його тут, на лінії фронту, взяти? Ні бочок з квасом, ні мінералки з крижинками — про таку розкіш на війні можемо тільки мріяти... Раптом бачимо диво (спочатку думали, від перегріву примарилось): на території бази з'являється дівчина, як вам сказати... абсолютно не типового для наших умов вигляду. На високих підборах, у вбранні... точно не для «виходу в бліндажі», з макіяжем... Підходить ближче, вітається: «А я вам морозиво привезла», — і дістає з переносного холодильничка пачки. Можете собі уявити наш подив?»...

## Солдатські сухпайки і висока кулінарія

Подив на цьому не закінчився. Наступного разу Наталя привезла червону рибу і тертий сир. «Будемо, — каже, — готувати суп по-французьки... Дайте мені робоче місце...». «Дуже смачно, — розповідає Олександр з Житомирщини. — Поїли, наче в паризькому ресторані. А тут дружина телефонує: «Бідолашні, ви там, напевно, голодуєте, чи є хоч щось поїсти?». «Та трохи є, — усміхаюся, — щойно посмакували французьким супом...». Довга мовчанка, врешті дружина вигукує: «Я тут ночей не сплю, бідкаюся за вас, переживаю, а вони на війні добре влаштувалися, делікатесами перебирають...».

«А чому б і ні? — сміється Наталя Винник, коли я переповідаю їй цей епізод. — Хіба наші героїчні воїни не заслуговують на смачну їжу? На сухпайках не навоюєшся, та й війна — не санаторій для схуднення. Щоб бити ворога, сила потрібна...».

Втім, Наталя дбає не лише про калорії. Вона щиро переконана, що навіть на фронті страви повинні мати естетичний вигляд. Це піднімає настрій бійцям, а хороший настрій зміцнює боєздатність. Таку формулу вона щоразу впроваджує в практику під час своїх волонтерських візитів до підшефних артилеристів (як потрапила до них з оказією — підвезли хлопці з бердичівського відділення «Крил Фенікса», так і прикипіла душею). «Можна просто на хліб покласти шматок ковбаси, а можна зробити з банального бутерброда картинку. Трохи фантазії, трохи зелені — і виходить, мов на фуршеті, привабливі канапе...». «А знаєте, який торт нам Наталя спекла на День артилериста? — і досі бійці не можуть збагнути, як вона створила цей шедевр тут, на польовій кухні, пристосований хіба що для приготування солдатських страв. Торт до їхнього переліку точно не належить. Це навіть не суп з «паризьким прононсом». — І кращий, і смачніший за фірмовий з кондфабрики. Справжнє свято нам влаштувала».




***Для волонтера справжнє життя тут, на позиціях, поруч з братами.***



***Її не псує і камуфляж. Майстер-клас з високої кулінарії у польових умовах.***

Хлопці, звичайно, не перебірливі, але віддають шану незвичному на війні гурманству. Чергова поява Наталі — це наче знайомство з кухнею народів світу. Французький суп був лише початком її демонстрації «високої кулінарії». Страви по-тайськи, по-каталонськи, по-італійськи... Перелік «екзотики» поповнюється з кожним приїздом волонтерки. «Ви зовсім розбалуєте хлопців, — жартома дорікаю їй. — Вони після війни вдома вередуватимуть і ще, чого доброго, почнуть дорікати дружинам, що немає в меню кокосового молока...». (Його, між іншим, «шеф-кухар» з Охтирки виписувала з-за кордону). «Головне, щоб вони повернулися додому — живі й цілі. А там знайдуть спільну мову з дружинами», — відповідає Наталя. «А ми своїх жінок будемо направляти до Наталочки на курси підвищення куховарської кваліфікації», — знаходить вихід з потенційної «колізії» молодий боєць (йому легко пропонувати — не ризикує розгнівати свою половину такою ідеєю: одружитися ще не встиг. Але в хлопця інша проблема — підвищені критерії вибору майбутньої супутниці: доведеться тепер придивлятися не лише до зовнішніх даних, а й зважати на її кулінарну майстерність)...

## Підзарядка оптимізмом у зоні... вогню

Якщо серйозно, то поїздки Наталі на передову лише в переказі такі легкі й феєричні. Насправді вона щоразу ризикує і на цих дорогах, нещадно обстрілюваних ворогом (недаремно, водії навіть за великі гроші не погоджуються її возити, ледве знайшла сміливця), і на позиціях, де кожна наступна хвилина може дихнути не мирним вогником під казаном, а велечезним пекельним полум'ям від смертоносних «гостинців» чужої «арти». Так, до речі, було на Веселій Горі. «Тільки поставили шашлики, — розповідає Наталя, — а «Гради» наче запах почули, почали лупашити раз за разом. Зіпсували і мою працю, і апетит хлопцям...». Одне слово, як на війні, де обідів, усупереч відомому афоризму, за розкладом не буває. Як не буває і гарантій безпеки кожному, хто з'являється в зоні досяжності «гуманітарних вантажів» від Російської Федерації. Але не їхати вона вже не може. І не тільки тому, що на неї чекають бійці, їй самій, як свіже повітря, потрібні ці поїздки на фронт. «Там для мене справжнє життя. Там, можливо, це не всі зрозуміють, я надихаюся оптимізмом і зміцнюю свою віру в перемогу над ворогом, струшую з себе весь цей липкий негатив від скиглення диванних всезнайок: «нас зливають і все пропало».

Нитиків у її рідній Охтирці, як і скрізь, не бракує. І не тільки таких, котрі просто скиглять. Багато хто справді не розуміє (та й нині не розуміє), навіщо Наталя їздить на війну. У самої на фронті нікого немає з рідних. Вона вдова, чоловік-чорнобилець помер. А якщо «доброзичливці» з величезною жабою у душі чогось не розуміють, починають гудити і пліткувати: це вона наживається на тому волонтерстві. «Он мішок шкарпеток дістала для себе, а каже, що солдатам повезе. Будуть вони їх бачити...».



***Красуня у розкішній сукні: Наталя до війни.***

«Спочатку, — зізнається Наталочка, — ці вигадки мене боляче шкребли. Так, наче хто грязюкою душу обмастив. А потім звикла: якщо в тих людей язики брудні і душі чорні, хай кажуть, що хочуть. Головне, що в моїх хлопців ноги будуть зігріті...». До слова, везе вона не лише харчі і шкарпетки. В соціальних мережах звертається з проханням до всіх, хто може і готовий допомогти з грошима і необхідними на війні предметами. Так вдалося, наприклад, придбати далекомір — річ для артилеристів неоціненна. Сьогодні злих язиків стало менше. Не у всіх, але потроху в головах у земляків розвиднюється. Вони переконуються на прикладі цієї дивної для них жінки і її батьків, які підтримують доньку в її благородній справі, що волонтерство — це точно не той шлях, яким можна прийти до збагачення. Швидше, навпаки...

— Так, з моїх рідних по крові в зоні АТО ніхто не воює, — підтверджує Наталя. — Але рідних за духом там цілий загін. Мої підшефні артилеристи давно стали для мене братами. Сильними, мужніми, відданими. Під їхнім захистом мені спокійно і затишно. І вдома, і на позиціях. Можливо, надійніше, ніж тим, хто не вовується за межі теплого закутка навіть під дрібний дощик.

## Врятовані голуби як символ перемоги

З поїздок на фронт Наталі найбільше запам'яталася та, коли вона везла «гуманітарний вантаж» з... передової. Бійці з її 26-ї бригади випадково знайшли в «зеленці» елітних голубів. Було видно, що породистим птахам перепало добряче, треба було негайно витягати їх, заморених і кволих, з небезпечної зони. Артилеристи для цих пернатих «біженців» зробили клітки з підручного матеріалу і вручили Наталі: вези на «велику землю» надійній людині. Нехай урятує бідолах...

— Як я їх везла, то окрема історія, — сміється моя співрозмовниця. — Все-таки голуби — це не зовсім ті речі, які я везу в бригаду. Але довезла і надійну людину знайшла. Любителя і знавця голубів. Олексій Розкішний з Охтирки оцінив розкішний подарунок з фронту. Це справді елітні птахи, тільки хворі були, хлопці недарма за них хвилювалися. Але вже все позаду. Олексій їх вилікував. І це, сподіваюся, добрий знак. Врятовані птахи миру для мене — символ незворотності нашої перемоги. Я вірю у неї. І вірю у своїх братів.

**Людмила КОХАНЕЦЬ.**

**Фото з архіву Наталі ВІННИК.**

**ДОВІДКОВО**

***Наталя Вінник — засновник громадської організації «Зелений український сільський туризм», яка вивчає і пропагує наші національні традиції. Серед улюблених занять — колекціонування українських вишиванок і предметів старожитностей.***

***Тривалий час Наталя опікувалася дітьми з психологічними проблемами зі школи-інтернату в с. Грунь Охтирського району.***

# Кошти на ремонт техніки збирали усім миром

***До збору коштів на запасні частини для військової техніки, яку безплатно ремонтують працівники «Об'єднаного автогосподарства медичних закладів» і КП «Автобаза Кіровоградської обласної ради», долучилася обласна рада сільськогосподарських підприємств.***

Окремі кіровоградські підрозділи, після ротації та невеликого відпочинку, незабаром повертатимуться в зону бойових дій, тож уся військова техніка, що перебуває на їх озброєнні, має бути відремонтованою. Проте, для прикладу, лише в 34-му батальйоні територіальної оборони своєї черги на відновлення чекають ще 20 її одиниць.

Як повідомила пресслужба облради, вже відремонтовано значну кількість машин. Всі роботи виконуються безплатно, гроші потрібні для запчастин, які необхідно замінити. Тож голова облради Олександр Чорноіваненко звернувся з проханням про допомогу до ради сільгосппідприємств.

Крім того, на Кіровоградщині оприлюднили ще один банківський рахунок, на який можна здійснювати благодійні внески, що спрямовуватимуться на приведення техніки до боєздатного стану.

**Прим. Реквізити для перераховування коштів: ЄДРПОУ 37231546, р/р 26000000066045, МФО 300023, «Укрсоцбанк», м. Київ, Кіровоградська обласна рада сільськогосподарських підприємств (призначення платежу — благодійний внесок).**

**Петро МЕЛЬНИК.**



***Бойова техніка на ремонті в боксах автобази.***

**Фото надане інформаційним відділом виконавчого апарату Кіровоградської обласної ради.**

# Встановили ім'я героя



На майдані Сергія Корольова в Житомирі відбувся жалобний мітинг: сотні жителів міста прийшли попрощатися з бійцем батальйону «Донбас» Вадимом Антоновим. Він загинув ще в серпні минулого року під Іловайськом. Був похований як невідомий. Члени ГО «Народна пам'ять», яка займається пошуком та ідентифікацією останків загиблих, провели ексгумацію і було встановлено особу загиблого воїна. Бійці батальйону, говорячи про побратима, не стримували сліз. У Вадима Антонова залишилися батьки, сестра, 6-річна донька. Голова облдержадміністрації Сергій Машковський зачитав Указ Президента України про нагородження Вадима Антонова орденом «За мужність» III ступеня (посмертно) і вручив нагороду його матері — Марії Павлівні.

**Олексій КАВУН.**

Житомир.

**Фото Катерини ТАРАНОВСЬКОЇ.**

# Від артилерійського обстрілу загинули троє залізничників

Троє осіб загинули і двоє поранені внаслідок артилерійського обстрілу на станції Скотувата Ясинуватського району. Як повідомили в УМВС України на Донецькій залізниці, обстріл вівся з боку незаконних збройних формувань: трапилося пряме влучання у дрезину. На той час на ній перебували п'ятеро електромонтерів. Троє з них загинули, ще двох госпіталізовано. На місці події працює слідчо-оперативна група.

**Андрій СЕРЕДА.**

Донецька область.

# Виїхати можна, але на броньованих всюдиходах

***Мешканці села Кримське, яке розташоване поблизу колишнього 31-го блокпоста ЗСУ на Бахмутці, стали заручниками воєнної ситуації. Вони не можуть самостійно евакуюватись, тому що бояться потрапити під масований обстріл. Голова облдержадміністрації Геннадій Москаль домовився з військовими про вивезення людей на броньованих всюдиходах.***

Оскільки автодорога на Бахмутці постійно прострілюється, доїхати до села можна тільки з боку Світличного Попаснянського району. Але грунтова дорога тут розбита важкою військовою технікою, ні легковик, ні звичайна вантажівка по ній не проїдуть. Подолати шлях може тільки спеціальна техніка — броньований військовий всюдихід «КрАЗ». Ним і приїхав до Кримського глава ОДА Геннадій Москаль, доставивши жителям гуманітарну допомогу — продукти харчування, мийні засоби, ковдри, ліки, свічки, засоби гігієни тощо. Їх має вистачити на місяць.

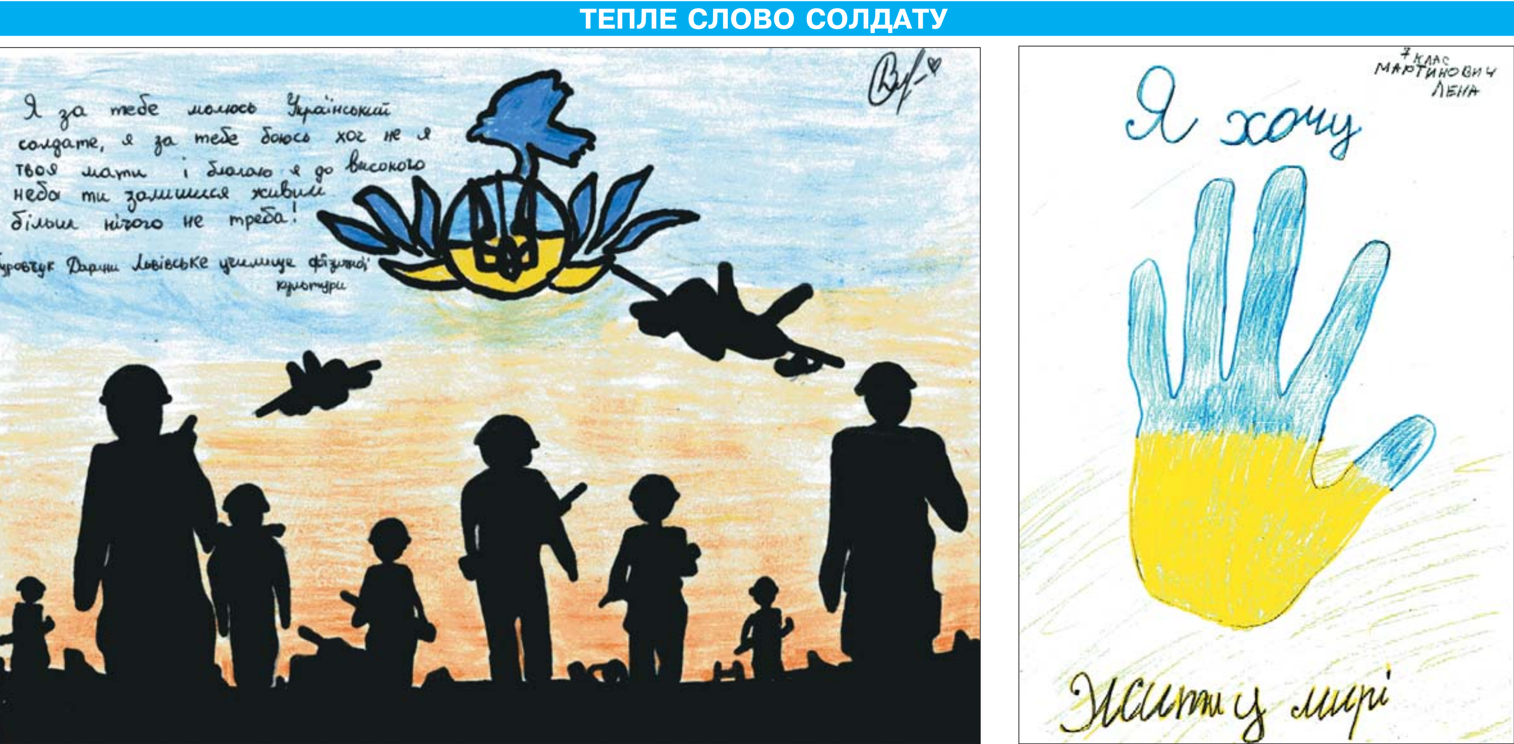
Ситуація в Кримському складна. Центральна частина села зруйнована майже повністю, від багатьох будинків тепер одні стіни. Більшість мешканців виїхали із села в безпечні місця, нині тут залишилося майже 250 людей. Електроенергії й водопостачання в селі немає понад два місяці, відремонтувати лінії неможливо через постійний артилерійський вогонь і покинути село проблематично через обстріли й бездоріжжя. Фактично люди опинилися в пастці. Але з'явилася надія. Тепер мешканців вивозять військові на броньованій техніці, а тим, хто вирішив усе-таки залишитися, попри умовляння, привезуть пенсії й нову партію гуманітарної допомоги.

«Люди повинні бачити, що держава не забула їх», — вважає Геннадій Москаль. До речі, під час його перебування в Кримському почався черговий обстріл, унаслідок чого поранення дістали двоє військовослужбовців. Потерпілих серед мирних жителів цього разу не було.

**Алла АНТІПОВА.**

Луганська область.

## ТЕПЛЕ СЛОВО СОЛДАТУ




## ОФІЦІЙНО

### Прес-служба МВС:

«Бойовики завдали удару по м. Краматорську. Є загиблі та поранені. На місці обстрілу працює слідчо-оперативна група Краматорського міськвідділу міліції. Обстріл тривав близько 5 хвилин. Один снаряд упав на територію аеродрому, там задимлення. Вибуховою хвилею пошкоджено транспорт і торговельні об'єкти, які знаходилися на вулицях поруч з аеродромом. Частина снаряда впала на вул. Гвардійців-кантемирівців на територію школи. За попередньою інформацією, в результаті обстрілу було вбито 6 осіб, поранено — 21. На б. Краматорському загинули батько з сином, на вул. Парковій — жінка. Серед загиблих — міліціонер зі зведеного загону вінницької міліції. Дані про жертви обстрілу уточнюються».

**За інформацією офіційного сайту МВС України.**

## ХРОНІКА

### Військові залишати позиції не збираються

Терористи намагалися атакувати армійські підрозділи в районі селища Новогригорівка. Також відбувся бій з противником поблизу Дебальцевого. Тактика окупантів — розвідка боєм — у цих зіткненнях не спрацювала. Після відповіді артилерії бойовики відступили зі значними втратами. Таку інформацію учора повідомили в прес-центрі АТО. Яка ситуація на передовій, «Голос України» дізнавався від українських військових.

**Полк спеціального призначення «Азов» (Маріупольський напрямок):**

«Зранку «Азов» розпочав наступальну операцію в бік Новоазовська. Вже зайнято населений пункт Широкине. Висока інтенсивність ведення вогню. З обох боків застосовується зброя різного калібру. Ворог задіяв бронетехніку. Російська авіація тричі перелітала кордон, однак удару по наших силах не завдавала. Нині ми розгортаємо наступ на Саханку».

**Розвідбатальйон (район Дебальцевого):**

«Ситуація складна, однак контрольована. Нині найгарячіше у Чорнухиному. Там тривають вуличні бої між нашими силовиками та бойовиками. Кілька вулиць цього населеного пункту зайняли терористи, більшу частину, включно з селищною радою, утримуємо ми. Стосовно Дебальцевого сказати нічого не можу, ситуація змінюється щогодини.

Комбат батальйону «Донбас», народний депутат України Семен Семенченко спростовує інформацію про деблокування силами АТО траси Дебальцеве — Артемівськ. Про це він написав на своїй сторінці у «Фейсбуці». За його даними, траса Артемівськ — Дебальцеве блокована терористами в Логвиновому. Також бойовики заблокували паралельну трасу Дебальцеве — Луганське в Нижньолозовому. «Дороги заміновані фугасами. Ніякого «деблокування» не відбувалося. Частина батальйону «Донбас» перебуває на передовій у цьому районі. За свої слова — відповідаю», — написав він.

Нагадаємо, раніше в Міноборони України повідомили, що сили АТО деблокували напрямок дороги між Дебальцевим та Артемівськом.

**Олександр ПЕКНИЙ.**

### Приїхав із США боронити нашу країну

Володимир Питак із села Дарахів Теребовлянського району на Тернопільщині десять років прожив у США, але повернувся в Україну, коли виникла загроза для рідної держави. Воював у 128-й гірсько-піхотній бригаді, загинув у боях під Дебальцевим. У лютому йому мало виповнитися 36. Він був тяжко поранений, переніс чотири операції, але життя молодого чоловіка врятувати не вдалося. Сумна звістка надійшла і в село Голотки Підволочиського району: у боях загинув 40-річний Володимир Чеславський.

**Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Тернопільська область.

# Прикордонний режим: готуйтеся змінити звичний уклад життя

***Відучора урядом запроваджено прикордонний режим на час проведення АТО для низки районів і населених пунктів Донецької і Луганської областей, а також окремих районів Херсонщини і Харківщини.***

Зокрема, такий режим встановлено у містах Донецьк, Авдіївка, Артемівськ, Вугледар, Горлівка, Дзержинськ, Дебальцеве, Докучаєвськ, Селідово, а також у Артемівському, Волноваському, Володарському, Костянтинівському, Красноармійському, Мар'їнському, Ясинуватському районах Донецької області. Прикордонний режим також діятиме у Лутугинському, Новоайдарському, Перевальському, Попаснянському, Слов'яносербському, Старобільському районах Луганської області, Богодухівському районі Харківської області та Новотроїцькому і Чаплинському районах Херсонської області.

Що це означає для мешканців зазначених територій, для українців, які проживають або переміщуються в місцевість (або через неї), в якій запроваджено прикордонний режим?

Прикордонний режим встановлює деякі особливості щодо в'їзду, виїзду, проживання, пересування територією, де його встановлено.

Для в'їзду на територію, де встановлено прикордонний режим, право на проживання, провадження робіт дозвіл дає Державна прикордонна служба України, яка, між іншим, має право самостійно запроваджувати додаткові тимчасові режимні обмеження на в'їзд і провадження робіт у прикордонній смузі.

Отже, потрапити у визначені урядом міста і райони, в яких запроваджено прикордонний режим, можна буде лише через створені спеціальні пункти пропуску. Для цього громадянам України необхідно пред'явити документ, що посвідчує особу, а іноземцям та особам без громадянства до того ж ще треба надати документи, які підтверджують законність перебування на території України.

Паспортні та інші документи перевіряються для встановлення їх дійсності та приналежності відповідній особі і з'ясування наявності (відсутності) для тимчасової відмови особі у перетинанні кордону.

**ДОВІДКА**

## Документ, що посвідчує особу:

***— для громадян України — паспорт громадянина України, паспорт громадянина України для виїзду за кордон, дипломатичний паспорт, службовий паспорт, посвідчення особи моряка, службове посвідчення, посвідчення водія чи інший виданий державним органом документ, який має такі обов'язкові реквізити, як прізвище, ім'я, по батькові, фотокартку, підпис відповідальної посадової особи, відбиток печатки або штампу установи, яка видала документ, дату видачі;***

***— для іноземців — національний паспорт або документ, що його замінює;***

***— для осіб без громадянства — посвідчення особи без громадянства, посвідчення особи без громадянства для виїзду за кордон, посвідка на постійне або тимчасове проживання.***

***(п. 2 Положення про прикордонний режим, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 липня 1998 р. №1147).***

Варто звернути увагу на те, що документ, який посвідчує особу, необхідно мати з собою постійно під час перебування на території, де запроваджено прикордонний режим. Пред'являтися ці документи мають не лише на вимогу уповноважених осіб Державної прикордонної служби та органів внутрішніх справ, а також на вимогу членів громадських формувань з охорони громадського порядку і державного кордону.

Зазначені вище особи також мають право у разі потреби зупиняти та оглядати транспортні засоби. При цьому зупинка транспортного засобу здійснюється: працівниками міліції способами, встановленими Правилами дорожнього руху, а прикордонниками чи членами добровільних формувань — із застосуванням диска з червоним світлоповертачем або рукою, що вказує на транспортний засіб, який планують зупинити. Після зупинки транспорту водій має подати для перевірки документи, що посвідчують особу водія і пасажирів, та реєстраційний документ на транспортний засіб (для транспортних засобів Збройних Сил — технічний талон), а також дати можливість оглянути транспортний засіб і перевірити номери його агрегатів.

Також встановлюються обмеження щодо підвезення (вивезення) транспортом (автомобільним, повітряним, залізничним, морським і річковим) в контрольовану територію осіб, які не мають відповідних документів.

Місця утримання і випасання худоби, рибальства, купання чи відпочинку населення в прикордонній смузі визначатимуться місцевими державними адміністраціями спільно з прикордонною службою.

Авіаційні роботи, будь-яке будівництво, вирубка лісу, полювання, водокористування, геологічні, дорожні та інші дослідження в межах прикордонної смуги, а також гідротехнічні, землевпорядні, меліоративні та інші роботи, пов'язані із зміною водного режиму прикордонних річок, озер та інших водойм, відео-, кіно- та фотозйомки місцевості, туристичні подорожі і стрибки з усіх видів парашутів можна буде робити лише після інформування прикордонників, у зоні відповідальності яких провадиться така діяльність.

**Сергій ДЕМСЬКИЙ.**

## Буква Закону

*Прикордонний контроль здійснюється щодо:*
*1) осіб, які перетинають державний кордон;*
*2) транспортних засобів, що перевозять через державний кордон осіб та вантажі;*
*3) вантажів, що переміщуються через державний кордон.*
*Прикордонний контроль включає:*
*1) перевірку документів;*
*2) огляд осіб, транспортних засобів, вантажів;*
*3) виконання доручень правоохоронних органів України;*
*4) перевірку виконання іноземцями, особами без громадянства умов перетинання державного кордону у разі в'їзду в Україну, виїзду з України та транзитного проїзду територією України;*
*5) реєстрацію іноземців, осіб без громадянства та їх паспортних документів у пунктах пропуску через державний кордон;*
*6) перевірку автомобільних транспортних засобів з метою виявлення викрадених.*
*(Із закону України «Про прикордонний контроль»).*

# Як не втратити свою нерухомість

***За час проведення антитерористичної операції тільки за офіційними даними Міністерства соціальної політики, загальна кількість зареєстрованих внутрішньо переміщених осіб уже становить 980 тисяч. Крім того, ще близько 600 тисяч українців, починаючи з лютого минулого року, подали клопотання про надання права на притулок чи інші форми легального перебування в сусідніх країнах. Жителі східного регіону України вимушені були покинути свої домівки та переселитися з неконтрольованої українськими військовими території. Очевидно, рятуючи свої життя, люди брали з собою лише найнеобхідніше з надією у найближчий час повернутися до власних квартир. Та зробити це буде непросто. Адже дедалі частіше переселенці дізнаються, що у їхніх квартир тепер нові «власники», які мають на руках якісь псевдодокументи, видані самопроголошеною «владою». Проросійські терористи вирішили піти ще далі і взагалі по-своєму «легалізувати» цю процедуру: офіційно дозволити відбирати квартири у осіб, що виїхали з території, підконтрольної бойовикам, та передавати їх своїм поплічникам. Чи можуть розраховувати на якийсь захист українці, в яких терористи хочуть вкрасти житло?***

***Попри спроби сепаратистів завдати удару по територіальній цілісності нашої країни, на сьогодні Донбас — невід'ємна частина України.***

І на нього, як і на решту регіонів, поширюється дія виключно українського законодавства. Укази, закони, розпорядження бандитських угруповань («ДНР», «ЛНР») і документи, видані на їхнє виконання, — фікція і звичайні папірці, які не мають юридичної сили та не визнаються Україною. Тому з юридичної точки зору будь-які дії, пов'язані з відчуженням майна чи набуттям права власності, вчинені в порушення законодавства України, будуть визнані незаконними, а винні особи притягнуті до відповідальності.

Та аби ця норма спрацювала, потрібно відновити владу України на території захопленої частини Донбасу. До цього, очевидно, на підконтрольній терористами території говорити про дотримання законодавства та повагу до прав і свобод громадян — марна справа. Про всяк випадок, власникам нерухомості, яка тимчасово опинилася на захопленій території, варто перестрахуватися. І тим самим убезпечити себе від численних перепродажів помешкання. Перш за все потрібно відновити документи на право власності помешкання, у разі якщо їх було втрачено чи ж загублено.

Пам'ятайте: заяви про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно, розташоване в межах територій Луганської та Донецької областей, можуть подаватися як до будь-якого органу державної реєстрації прав на території області, в межах якої розташоване нерухоме майно, так і до органів державної реєстрації прав Харківської, Полтавської, Дніпропетровської, Запорізької, Житомирської, Сумської та Чернігівської областей.

Далі — у судовому порядку можна вимагати заборонити внесення змін до даних Реєстру прав власності на нерухоме майно. Мовляв, ви — законний власник, на підтвердження чого маєте всі передбачені законодавством України документи, і офіційно заявляєте, що у найближчий час не збираєтеся продавати квартиру. У разі якщо вас примусили продати власну квартиру (простіше кажучи, «віджали»), у судовому порядку ви також маєте право вимагати визнати цю угоду недійсною. Для цього доведеться надати докази, що угоду було укладено під тиском. Доказами будуть подані заяви до правоохоронних органів, показання свідків тощо.

Законодавство України, звичайно ж, — на боці пересічних громадян. Конфіскацію квартир чи ж їх націоналізацію бандитами «ЛНР» та «ДНР» — не визнає. Але проблема в тому, що людей, яким закон неписаний, і жоден закон не зупинить. І поки терористи будуть називатися самопроголошеною владою — доки і доводиться розраховувати лише на удачу.

**Богдан ЛАВРЕНЮК.**

# Діаспора допомагає рятувати поранених

***Гуманітарну допомогу на півмільйона доларів надала українська діаспора в США медустановам Дніпропетровщини, де рятують життя й здоров'я пораненим у зоні АТО військовослужбовцям. На зібрані кошти придбано й доставлено дороге медичне обладнання — електрохірургічний апарат і апарат для штучної вентиляції легенів, витратні матеріали для проведення операцій, спеціальні ліжка, крісла, ходунки.***

Гуманітарний вантаж подолав величезний шлях: зі штату Колорадо в Нью-Йорк, далі через океан — у Німеччину, звідти іншим кораблем — у Польщу, а потім у Дніпропетровськ.

— Ми збирали кошти по всій Америці. Тільки для того, щоб доправити контейнер в Україну, знадобилося двадцять тисяч доларів, — розповіла головний координатор проекту Джині Мартін. — Ви для нас — приклад того, як потрібно боротися за свою свободу.

Як повідомили «Голосу України» в облдержадміністрації, найближчим часом очікується прибуття ще двох контейнерів з гуманітарною допомогою з США загальною вартістю понад мільйон доларів.

**Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.**

Дніпропетровська область.

**Фото прес-служби ОДА.**



# Тричі «чечени» виводили комбата на розстріл

БЕЗ РЕТУШІ

***Важкопоранений вінничанин, командир оперативного батальйону Нацгвардії підполковник Анатолій Боженко майже день пролежав на полі бою. Телефоном, поки не знепритомнів, устиг повідомити на блокпост, де він лежить разом з іншими пораненими з підбитого БТРа. Але допомоги так і не дочекалися. Досі не розуміє: чому? Не надали її і представники ОБСЄ, які зупинилися біля скалічених бійців. Вони тільки викликали сепаратистів. Саме їм повідомили, а не нашим військовим. Це ще одна загадка. «Такого безладу, як в АТО, не бачив за всі попередні роки служби в армії», — каже спересердя офіцер, який нині лікується у Вінницькому військово-медичному клінічному центрі Міноборони.***

## До наших поранених ОБСЄ викликала... сепаратистів

У день Святої Покрови Боженко отримав завдання провести розвідку на підступах до 32-го блокпоста. Тоді це була одна з гарячих точок. Його постійно обстрілювали бойовики. Їхали двома одиницями транспорту. До місця призначення під шаленим обстрілом прорвався тільки БТР, у якому був комбат. Машину БМП бойовики підбили. Оцінивши обстановку на 32-му, комбат вирішив іти на допомогу екіпажу підбитого БМП.

— Якби ж то ми знали, що екіпажу вдалося вибратися з машини і врятуватися, — розповідає підполковник. — Зв'язку з ними не було. Не могли залишити на полі бою побратимів. Дорогу обстрілювали з посадки «сепари». Ми ризикували. Тому їхати разом зі мною погодилися тільки добровольці. Двері в БТРі не зачинялися через те, що машину зачепило обстрілом ще тоді, коли проривалися на 32-й. Накинули ремінь, щоб причинити їх. Саме це потім нас врятувало.

БМП був на полі край дороги між 31-м і 32-м блокпостами. Добиралися до місця під обстрілом і самі постійно відстрілювалися. Та вже на під'їзді до машини заклинило механізм гармати.

— Щойно ми зупинилися біля БМП, по нас прицільно шарахнули протитанковою ракетою, — каже підполковник. — Влучили у башту, її повністю відірвало. Солдатик, який був під нею, загинув одразу. Не стало й навідника гармати, його життя обірвалося в машині. Від вибуху через відчинені двері першим вилетів командир БТРа старший лейтенант Москалюк. Переді мною сидів солдат Петро Стус. Мені вдалося виштовхнути його. Єдиний, хто вцілів, — водій. Він вискочив і почав тікати. Його покликав солдат, якого важко поранило в руку. Водій підтримав його й удвох вони щезли з наших очей.

На поранених горів одяг, вони зривали його з себе. Необгорілими залишилися тільки ті частини тіла, які захищали бронежилети.

— У руці я втримав телефон, — продовжує комбат. — Ще встиг подзвонити на блокпост і повідомити, що нас поранено, є два «200». Просив допомоги. Мій дзвінок прийняли. На телефоні зафіксовано час — десята ранку. Останнє, що чув, стогін старшого лейтенанта, його поранило найбільше.

Після цього Боженко знепритомнів. Отямився комбат, коли відчув, що його хтось штовхає у бік. Каже, ламаною російською його запитали, чи живий. Він рукою відкрив обпечені повіки, у сутінках побачив машину з написом «ОБСЄ». Долаючи біль, через силу попросив доправити його на наш блокпост. У відповідь почув, що викличуть «ополченців», щоб ті забрали в лікарню. Поруч лежав мертвий старший лейтенант Москаленко. Його життя обірвалося через втрату крові. Командир знову знепритомнів. Коли, як і хто доправив його до лікарні, не пам'ятає. Там його привели до тями і сказали, що він перебуває в опіковому центрі Луганської обласної лікарні. Разом з ним був ще один член його екіпажу — солдат Петро Стус. Він — земляк Боженка, родом з Липовецького району на Вінниччині.

## Солдат зрадив командира

— Луганська обласна лікарня повністю під контролем сепаратистів, — розповідає Анатолій Боженко. — Палати, в яких лежали поранені, — під охороною озброєних бойовиків. Але лікарі і медперсонал до нас ставилися поблажливо. Сам бачив, як жінка, по-моєму, завідувач клініки, під час суперечки з бойовиками дістала пістолет. Ті хотіли забрати з лікарняного ліжка «айдарівця». Він був у важкому стані. З бійцями «Айдару» у бойовиків розмова коротка, їх або катують, або розстрілюють. Воїну, якого захищала лікар, бойовики перед тим відрізали вухо. Лікар все-таки наполягла на своєму. Сказала, відпустить пацієнта тільки тоді, коли його вилікують.

Допит комбата почався одразу, як тільки лікарі привели його до тями. Проводив його слідчий у чині полковника. Анатолій Боженко каже, що він представляв службу безпеки їхньої «ЛНР». Під час першого допиту комбат звернув увагу, що в слідчого серед паперів лежить військовий квиток. Здогадувався, що це міг бути його документ. Бойовики знайшли його в обгорілій куртці, яку комбату вдалося зірвати з себе на полі бою. Боженко не став приховувати, хто він, назвав звання, посаду.

— Якось у палату разом з бойовиками увійшов один із наших солдатів з блокпоста, — продовжує співрозмовник. — Я не міг зрозуміти, що сталося. Знав його особисто, і він мене знав. Солдат показав на мене пальцем і сказав бойовикам, що я — комбат. Зрадники є й серед наших.



На знімку: поки що комбат лікується у Вінницькому військово-медичному центрі Міноборони, але після одужання готовий знову повернутися на передову.

Фото автора.

ДОВІДКОВО

***52-річний Анатолій Боженко — кадровий військовий. Після закінчення військового училища служив у десантних військах. Останнє місце служби — 1-ша аеромобільна дивізія Збройних Сил України. На час проведення АТО перебував у запасі. Добровольцем пішов у військкомат. Потім ще декілька разів приходив нагадати про себе. Чекати повістки довелося понад місяць. На його думку, саме таких, як він, кадрових військових, мали б відправляти у зону бойових дій першими. У нього двоє дорослих дітей, синові 26, дочці — 20 років.***

## Замість обміну — у підвал

Після двох місяців лікування, 11 грудня, слідчий сказав Боженку збиратися на вихід. Після паузи уточнив, що його мають обміняти. Перед тим комбат попросив медсестру допомогти з одягом. Свого у нього не було. Медсестра, зовсім чужа людина, принесла деякі речі свого чоловіка. Офіцер одягнув їх.

— Мене привезли на площу біля будинку цирку у Луганську, — розповідає Анатолій Боженко. — І протримали в одному з приміщень з ранку до п'ятої вечора. А потім сказали, що командир 92-ї бригади відмовився обмінювати комбата Боженка. Тому дорога у мене одна — у підвал комендатури. Побратима і земляка Петра Стуса обміняли раніше. Солдатів, сержантів обмінюють без особливих затримок, а ось офіцерів...

Зачинили у кімнаті із заґратованими вікнами, на дверях — віконце з решіткою. Через неї охорона час від часу стежила за тим, чим займаються полонені. Охороняли їх, як каже співрозмовник, чеченці.

— Найстрашніше було, коли вони приймали дозу наркоти, — продовжує комбат. — Під кайфом одразу розмахували зброєю, клацали затворами. У них руки свербіли стріляти. Вибирали когось із затриманих, виводили на подвір'я і казали, що він може йти, куди хоче. Ще й підштовхували автоматами у спину, щоб тікав. Якби хтось так зробив, пристрелили б і сказали, що зробили це під час втечі полоненого.

Тричі таку процедуру проводили з Боженком. «Чечени» знали, що він кадровий військовий, що в нього високе звання, тому їм кортіло по-особливому познущатися над комбатом.

— Що я робив у таких випадках? — перепитує. — Просто мовчки стояв. Їх це бісило. Вони наставляли на мене автомат, штовхали дулом у спину. А одного разу таки випустили автоматну чергу в мій бік. Кулі пройшли повз. Я розумів, що не ціляться у мене. Але обкурений міг схибити, у такому стані зробити це не складно.

Боженка з полону визволили волонтери. Йому розповіли, що зробили це колишні «афганці» за участю хлопців, які стояли в Києві на Майдані. 26 грудня його разом з харківським журналістом, який пробув у полоні чотири місяці, привезли на обмін на блокпост сепаратистів біля Станиці Луганської. Там запитали документи, а документи їм не повернули.

— Що ти з ними возишся, відведи в кущі — і кінці у воду, — від цих слів на серці похололо, — каже Боженко. — Волонтери взялися за телефони. Чув їхню розмову про те, які ліки потрібні бойовикам. З'ясувалося, у «сепарів» є свій госпіталь. Постійно потрібні ліки. Так волонтери знайшли з ними точки дотику. Одне слово, домовилися про нас. Потім лісовими дорогами довезли до Старобільська. Звідти мене забрали друзі з Вінниці, які приїхали по мене разом з дружиною.

## Такого безладу, як в АТО, в армії не бачив

— Наш батальйон формували і переформовували не раз і не два, — каже Анатолій Боженко. — Спочатку це мав бути стрілецький батальйон. Через тиждень сказали, що буде оперативний, а потім знову передумали і вирішили повертатися до першого варіанта, але, зрештою, сформували як оперативний. Але що це за батальйон без протитанкового взводу, без підрозділу розвідки? Важкої техніки майже не було, мали тільки автомобілі.

Офіційно Боженко був комбатом, насправді, каже, командував 29-м блокпостом. При цьому його навіть не поінформували про точні координати розташування сусідніх 31-го і 32-го блокпостів. Що говорити, коли між блокпостами навіть не було надійного зв'язку.

— Пізніше, коли я побачив схему розташування цих трьох блокпостів, зрозумів, що розставлені вони неграмотно з військової точки зору, — каже комбат. — Я говорив про це в штабі Нацгвардії АТО. Саме через це, а також через деякі недолугі команди у районі цих блокпостів, за моїми підрахунками, нашими втрачено не менше 22 одиниць техніки. А скільки хлопців полягло! Серед них наш старлей Москаленко. Думаєте, хтось встановив, чому не прийшли на допомогу нашому екіпажу? Ми день пролежали на полі! Якби вчасно прибула допомога, думаю, старшого лейтенанта можна було б врятувати.

**Віктор СКРИПНИК.**

Вінницька область.

МИ РАЗОМ!

## Колискова

Права — на затворі автомата,
Ліва — на руків'ї штик-ножа.
Ніч, палатка, дощ. Лежать солдати —
Невелика зграя і вожак.

Їхній сон буває неспокійним,
Іноді на серці світлий щем.
Їх чекають синьоокі мрії,
Ніч колише вітром і дощем.

Тут спокійно, тепло, навіть сухо.
Варта ходить, слухає, не спить.
Опівнічний поїзд ловить вухо.
Прикордонний пес, дерева, мить.

Не розірвуть тишу міномети,
Грізний кулемет не загарчить.
Спить приймач притишеним куплетом,
Хлопці сплять... Тихіше, не кричи...

Їм, можливо, скоро вирушати.
Невідомість сіра і чужа.

Права — на затворі автомата,
Ліва — на руків'ї штик-ножа.

## На своїй землі

Пункт пропуску, блокпост, патруль у лісі.
Летить не днями — тижнями життя.
Глибокий тил, кордон. Новини бісять.
Назад давно немає вороття.

Горить Довжанськ, Юганівка, Станиця,
На півдні пекло, плавиться земля.
Скажений ураган вогню і криці
Зі смородом прогнилого Кремля.

Рубіжне взяте нашими військами,
Заходить у Дебальцеве броня.
А десь солдати згадують про маму.
А десь п'яниці треба «на коня».

Нічна стрільба — і в нас не все спокійно,
Їх вертоліт порушує кордон.
Тут поки що лише психічні війни.
Вони також без правил, заборон.

Розвідка на околиці Луганська
Встановлює державні прапори.
Луганський рекет табором циганським
Шукав собі безпечної нори.

Про біженців кричав, права і совість,
Про те, що надто сильні вороги,
Що на війну не піде примусово...
З лайна не ліплять куль — не до снаги.

Горить земля, і ми уже не діти,
І добровольці знову рвуться в бій.
Своя земля, то як нам не горіти,
По одному заповнюючи стрій?

## Гартувалась нація в поході

Гартувалась нація в поході,
У відлунні дикої війни,
Серед поневолених народів
Прагненнями вижити й дійти.

Виростала нація в поході
На сльозах ще зовсім юних вдов,
На кістках загиблих за свободу,
У ганьбі, яку не змиє кров.

На уламках істини нагої
Феніксом із попелу і втрат,
Словом, честю батьківської зброї
Виросла. І вдарила в набат.

**Володимир ПАТОЛА,**
**капітан Державної прикордонної служби.**

***Допит комбата почався одразу, як тільки лікарі привели його до тями***

Туроператори очікують, що цього року ціни на відпочинок у Криму зростуть на 30 відсотків. Головними причинами є інфляція та нестабільний курс рубля. За словами голови правління Кримського регіонального відділення Російського союзу туристичної індустрії Бориса Зелінського, чимало оздоровниць уже підняли ціни, *інформує наш власкор Михайло Руденко*



Розмір мінімальної зарплати та пенсії зросте з 1 грудня 2015 в середньому на 13 відсотків, заявив міністр соціальної політики України Павло РОЗЕНКО. І нагадав, що 2014 року зростання соціальних виплат було заморожено *(УНІАН)*

# Остерігайтесь мічених «гостей» у вашому гаманці

***Коли берете до рук купюру, особливо великого номіналу, її варто відразу ж уважно вивчити. Тому що банкнота може виявитися міченою і потрапити до вас із зони АТО. А якщо вирішите розплатитися нею, то вас можуть звинуватити у шахрайстві. З усіма відповідними наслідками. Про це заявляють експерти банківської системи.***

За словами президента асоціації «Дніпровський банківський союз» Володимира Косюги, купюри позначаються касирами банків, розташованих в окупованих районах Донбасу, щоб у разі крадіжки банкноти не потрапили у всеукраїнський грошовий обіг. Але прийняти таку купюру через необережність чи неуважність ризикує кожен з нас.

— Із зони АТО було вивезено невизначену кількість купюр, залитих фарбою співробітниками банків. Тому такі купюри можуть бути використані на наших територіях, — розповів експерт. — Навіть якщо ви розплачуєтеся ними в терміналі, все одно залишається слід, адже є відеоспостереження. Спробу збуту таких банкнот буде розцінено як шахрайство.

Уже сьогодні деякі термінали на Дніпропетровщині перестали приймати до оплати великі банкноти через розповсюджену інформацію про те, що пофарбовані були саме купюри великого номіналу. У результаті Нацбанк рекомендував обмежити кількість таких банкнот у термінальній мережі.

**ПОРАДА ЕКСПЕРТА**

***Якщо ви виявили мічену купюру в гаманці, насамперед не варто торкатися її, тому що залишаєте на ній відбитки своїх пальців. Далі необхідно принести мічені гроші до будь-якого відділення будь-якого банку й повідомити: як, коли, за яких обставин вони до вас потрапили. Не намагайтеся десь витратити такі гроші, включаючи термінали й банкомати. І взагалі: набагато зручніше й безпечніше користуватися безготівковими розрахунками, тому що електронні гроші не підробити.***

**Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.**
Дніпропетровська область.
**Фото Миколи МЯКШИКОВА (Укрінформ).**



***Головний експерт відділу готівкового обігу і касових операцій управління НБУ в Дніпропетровській області Олена Капусткіна показує зразки мічених купюр.***

# Кошти вкладників — собі в кишеню

Як ідеться у повідомленні прокуратури Запорізької області, протягом 2013—2014 років контролери-касири відділення Ошадбанку в селищі Комишуваха Оріхівського району шляхом підробки банківських документів зняли кошти у понад двох десятків вкладників заклад на загальну суму понад 800 тисяч гривень. До того ж 18 жертв шахрайства — пенсіонери. Усім згаданим працівницям висунуто підозри, а суд визначив їм запобіжний захід у вигляді домашнього арешту.

**Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**
Запорізька область.

# Перехопили партію мотоциклів

Партію мотоциклів спробував незаконно доправити в Україну з Угорщини наш співвітчизник.

Будучи за кермом «Мерседеса», чоловік повертався додому через пункт пропуску «Тиса», що біля Чопа. Охоронці кордону під час перевірки транспортного засобу дістали з «надр» мікроавтобуса вісім частково розібраних мотоциклів різних класів відомих світових марок. Їх вилучили. Щоб перевірити мотоцикли за ідентифікаційними номерами, чи перебувають вони на обліку серед викрадених на території країн Євросоюзу, правоохоронцями до Української бюро Інтерполу направлено відповідний запит.

**Василь НИТКА.**
Закарпатська область.
**Фото надане прес-службою Чопського прикордонного загону.**



# Стартував перший «ЖУК»

Розпочалися майстер-класи для школярів, які хочуть взяти участь у першому Житомирському учнівському кінофестивалі («ЖУК»). Протягом кількох днів їх учитимуть основ написання сценарію, акторської майстерності, зйомок, монтажу. Як розповів ініціатор цього проекту Богдан Яремчук, ідея визріла тому, що хотілося зробити щось незвичайне, чого в місті ще не було. Такі конкурси допоможуть розкритися тим, хто має іскру таланту. «Будь героєм!» — такий девіз творчого заходу, під час якого юнаки і дівчата зніматимуть короткометражні фільми, щоб довести: героєм може бути кожен. Ідею підтримала влада Житомира: фестиваль триватиме під патронатом першого заступника міського голови Сергія Сухомлина. Після визначення переможців відбудеться церемонія нагородження. Обіцяють, що вона нагадуватиме «оскарівську» — з червоною доріжкою і статуетками, які виготовлять спонсори.

**Олексій КАВУН.**
Житомир.

# Видурили майже півмільйона

***Прокуратура Полтавщини скерувала до суду обвинувальний акт стосовно групи шахраїв, які видурили в одному з банків Кременчука понад 400 тисяч гривень.***

Діяли вони утрьох. Спочатку місцевий підприємець підшукував земляків, які вели аморальний спосіб життя. Саме їм належало стати підставними позичальниками з бездоганними кредитними історіями. Спритник спонукав кожного з цих людей узяти на своє ім'я вагомий кредит у банку, запевняючи їх, що гроші повертати не доведеться... Потім телефонував спільниці — працівниці профільного відділення банку — й домовлявся про якнайшвидше оформлення кредиту.

Останні приходили туди не самі, а з іншою знайомою шахрая, котра відповідала за зовнішній вигляд позичальників і забезпечувала їх пристойним одягом. При цьому під виглядом родички, яка допомагає необізнаним у тонкощах фінансових операцій людям, контролювала кожну їхню дію. Довідки про доходи злидарів підробляли заздалегідь. Окремі «легенди прикриття» були навіть для працівників служби безпеки банку. Коли вони цікавилися надійністю фінансових і майнових «тилів» позичальників коштів, то могли телефонувати тільки за «правильними» номерами...

Протягом року спритники прокрутили оформлення на згаданих «напівбомжів» чотирнадцяти(!) кредитів. Щоправда, не менш істотним доважком до них стали три статті Кримінального кодексу, які передбачають відповідальність за групове шахрайство, підробління документів і легалізацію доходів, одержаних злочинним шляхом. Найважча серед них світить кожному з шахраїв позбавленням волі на строк від 5 до 12 років із конфіскацією майна.

**Вл. інф.**

## КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

### Названо кращих педагогів

На Рівненщині визначили переможців конкурсу «Учитель року-2015». Змагатися за звання кращого педагога зголосилося 80 конкурсантів з різних районів та міст. До фіналу дійшло 16 учасників. Вони стали лауреатами у кожній номінації. А переможцями журі визнало Сергія Прокопчука з Рівненського економіко-правового ліцею в номінації «Правознавство», Марію Гуменюк із Дубенського району в номінації «Образотворче мистецтво», Людмилу Захарук з Гощанського району в номінації «Хімія», Галину Сівицьку з Рівненського району в номінації «Українська мова та література». Всі вони отримають грошову винагороду в розмірі двох посадових окладів вчителя вищої категорії (а це понад три тисячі гривень).

**Про це повідомила наша постійна читачка з Рівного Людмила ДЕРКАЧ.**

### Борщ додав у ціні

На Сумщині за минулий тиждень вартість борщового набору зросла майже на 14 відсотків. Загалом тенденція зміни цін убік подорожчання на плодоовочевому ринку регіону зберігається вже три місяці. За цей час городина в середньому стала дорожчою на 74 відсотки. Рекорди б'є українська цибуля, ціни на яку тільки за останні сім днів збільшилися на третину.

**Владислав ЖМУРКОВ.**
Сумська область.

**ЦИФРА**

***Майже 100 тис. га***

***землі не використовується на Львівщині. Як повідомив директор департаменту агропромислового розвитку Львівської ОДА Осип Магур, для подальшого їх використання львівська філія ДУ «Держгрунтохорона» розпочала розробку паспортів незадіяних ділянок.***

**Богдан КУШНІР.**

### Рух обмежать, щоб урятувати дороги

У Миколаєві оптимізують рух важкого транспорту в межах міста, щоб урятувати дороги. Міська влада вжила цей непопулярний захід, тому що магістралі не витримали випробування зимою, їхній стан критичний. Ідеться про оптимізацію руху автопоїздів у період зернозбиральної кампанії, від яких особливо страждає покриття.

Як повідомив нашому кореспонденту заступник міського голови Олександр Женжеруха, на цей період буде організовано відстій вантажівок, які направляються на підприємства з прийому зерна. Їхній рух містом має бути обмежено й дозволено в певний час і за певною схемою.

**Ірина НЕЖИГАЙ.**
Миколаїв.

### Банкомати під арештом

Майже сотню банкоматів, які належать ПриватБанку, заарештувала Федеральна служба судових приставів (ФССП) у Севастополі. За повідомленням прес-служби відомства, у такий спосіб ФССП забезпечує позов «Фонду захисту вкладників» «...через невиконання зобов'язань банку перед вкладниками». Нагадаємо, що півроку тому "уряд" Севастополя «взяв під оперативне управління» аеровокзал в аеропорту Бельбек, нафтобазу, газозаправну станцію й 16 АЗС, які належать власникові ПриватБанку Ігорю Коломойському.

**Микола МАГДИЧ.**
Севастополь.



***У 2015 році на річці Гірський Тікич, що на Черкащині, запрацюють шість міні-гідроелектростанцій, повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО***

## Лікарні — під посилену охорону

Під посилену охорону в зв'язку із загрозою терактів та нападами злочинців беруть у Херсоні школи та міські клінічні лікарні. У трьох медзакладах обласного центру вже встановлено «тривожні» кнопки, а у частині освітніх закладів цю ж послугу оплатили коштом батьківських комітетів. В інших школах, де почастішали напади грабіжників на дітей та крадіжки в них мобільних телефонів і грошей, кнопки хочуть оплатити за рахунок бюджету. До того ж у приймальних відділеннях лікарень мають намір облаштувати ще й цілодобові пости з озброєними працівниками ДСО.

— У зв'язку з тим, що лікарні швидкої медичної допомоги в Херсоні не створено, звичайні комунальні лікарні почергово приймають пацієнтів, яких привозять машини служби «103». Частина з них — бомжі та п'яниці в неадекватному стані. У клінічній лікарні імені Лучанського кілька днями такий чоловік жорстоко побив медсестру, — коментує керівник Департаменту охорони здоров'я Херсона Світлана Межерицька. — Однак робота міліцейських постів у трьох лікарнях та пологовому будинку коштуватиме 24 тисячі гривень на місяць, а таких грошей у медиків немає. Тож міський голова Володимир Миколаєнко схиляється до того, щоб профінансувати цю програму з муніципального бюджету.

**Сергій ЯНОВСЬКИЙ.**

## Про безпеку консультуватимуть цілодобово

Консультаційний центр управління ДСНС в Івано-Франківській області переходить на цілодобовий режим роботи. Звернувшись сюди, люди зможуть отримати рекомендації щодо дій під час надзвичайних ситуацій та в ході проведення антитерористичної операції. Також можна дізнатися, де розташовані медзаклади, захисні споруди, пункти видачі засобів індивідуального захисту тощо. Консультації здійснюються за телефонами (0342) 59-65-00 та 101, електронною адресою ksifdsns@i. ua та безпосередньо у приміщенні центру: Івано-Франківськ, вулиця Незалежності, 9.

**Галина БРУХАЛЬ.**

***



Днями у Кременчуці (Полтавська область) перевірили готовність до виконання завдань мобільної групи реагування на надзвичайні ситуації у мирний час і в особливий період. Огляд професійних рятувальників, медиків, працівників комунальних служб **(на знімку)** провели міністр економічного розвитку і торгівлі України Айварас Абромавічус, голова Полтавської ОДА Валерій Головко, керівники міста.

**Василь НЕЙЖМАК.**

**Фото автора.**

## Випустили унікальний календар




Унікальний благодійний народний календар «Заквітчана пісня» презентували в Кіровограді. Всі кошти від його продажу передадуть дітям з родин героїв-кіровоградців, які загинули на сході. Ілюструють видання самобутні роботи відомої кіровоградської художниці, заслуженого майстра народної творчості Лариси Зоріної. А ще на нього не встановлено фіксованої ціни. Купуючи календар, кожен платить таку суму, яку продиктує його серце. Ідея створення видання належить народному депутату України Станіславу Березкіну.

**Петро МЕЛЬНИК.**

**На знімку (зліва направо): заслужений майстер народної творчості Лариса Зоріна та член правління Благодійного фонду «Добротвір» Станіслава Березкіна Ірина Березкіна.**

**Фото автора.**

***Усі, хто забажає долучитися до благодійної справи, можуть вільно придбати календар у центральному відділенні обласної дирекції «Укрпошти», в книжковому магазині «Букі», в ГО «Спільна дія», або ж перерахувавши кошти на розрахунковий рахунок 26009431515 ЄДРПО 38540227, МФО 380805, АТ «Райффайзен Банк Аваль» м. Київ, призначення платежу: «Благодійний внесок «Допомога дітям військових, загиблих в АТО».***

## Цікавить соцзахист, менше — комуналка і земля

Мешканців Кам'янця-Подільського дедалі менше цікавлять питання зі сфери аграрної політики та земельних відносин. Торік до міської влади надійшло менше сотні запитів з цієї теми, тоді як 2013-го — понад 1,3 тисячі. Меншим став інтерес до проблем транспорту і зв'язку, суттєво впав — до сфери комунального господарства, дотримання законності та охорони правопорядку. Що ж до охорони здоров'я та місцевого самоврядування, то городяни офіційно взагалі не цікавилися цими проблемами. Однак значно збільшилася кількість питань щодо соціального забезпечення, з якими мешканці міста звертаються до влади.

**Ірина КОЗАК.**

Хмельницький.

## Розпочинається «Шевченкова весна»

***Кафедра української літератури Інституту філології і журналістики Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського оголошує літературно-мистецький конкурс для старшокласників «Шевченкова весна».***

— Особливістю творчого змагання є те, що переможці особисто презентуватимуть свої твори перед слухацькою аудиторією на творчому вечорі, що відбудеться в університеті 19 березня, — каже один з організаторів, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри української літератури Алла Віннічук. — Причому це може бути не тільки звичне декламування. Аби більше привернути увагу, переможцям пропонують зробити це у формі міні-вистави або знайти інше вираження. Наші студенти з радістю допоможуть їм це зробити.

Співрозмовниця пояснює, чому мова конкурсу є не тільки українська, а й російська та ще й польська. Відомо, що Шевченко писав російською, а його твори перекладено на багато мов, зокрема, польську. На Вінниччині проживає одна з найбільших польських громад.

— Звучання на святі російської стане ще одним яскравим свідченням того, що в нашій державі мова сусіднього народу не зазнає утисків, наголошує Алла Віннічук.

До участі у конкурсі запрошуються учні 9-11 класів, які є авторами оригінальних творів (віршів, оповідань, нарисів та інших жанрів) про Великого Кобзаря. Подати твори необхідно до 12 березня на електронну адресу: kafedra_ukr@bigmir. net з позначкою «На конкурс «Шевченкова весна».

**Віктор СКРИПНИК.**

Вінницька область.

**ФОТОФАКТ**

***Противники подорожчання проїзду у Київському метрополітені провели мітинг біля КМДА, під час якого на знак протесту підпалили шини. Як повідомляє прес-служба ГУ МВС України у Києві, за підпал затримали чотирьох учасників акції. Їх доставили у відділок для надання пояснень. У ході акції також постраждав один чоловік, якого з опіками доставили до лікарні.***

**Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.**



**РЕГІОН: БУКОВИНА**

## Водопроводи підуть на реконструкцію

Німеччина надасть кредит у розмірі 17 мільйонів євро на реконструкцію системи питного водопостачання Чернівців. Відповідний пакет угод підписано міністром фінансів України Наталією Яресько, послом Федеративної Республіки Німеччина в Україні Крістофом Вайлем, членом Управлінського комітету Банку розвитку KfW Роландом Зіллером та в. о. директора комунального підприємства «Чернівціводоканал» Юрієм Рихлом.

Реконструкція муніципального водного господарства дозволить знизити технологічні та фізичні втрати води, підвищити енергоефективність та оптимізувати виробництво, завдяки чому споживачі отримуватимуть якісну воду за економічно обґрунтованими цінами. Як зазначила Наталія Яресько, понад 35% всіх чернівецьких водомереж використовуються вже більш як 35 років, тому реконструкція на часі. «Сподіваємося, що цей досвід українсько-німецької співпраці згодом можна буде поширити й на інші міста України», — наголосила міністр.

## Школа підвищить самооцінку

Громадська організація «Об'єднання «Самопоміч» (Чернівці) за сприяння Буковинського державного фінансово-економічного університету та Чернівецького міського студентського парламенту відкрила в обласному центрі «Школу особистого розвитку студентства». Вона працюватиме до 15 лютого. Зі студентами говоритимуть про проектний менеджмент, ораторське мистецтво, соціальні мережі та зв'язки з громадськістю, управління фінансами, мотивацію та саморегуляцію, волонтерську діяльність. Формат спілкування передбачає двогодинні щоденні сесії, а також підсумкове засідання, на якому учасникам вручатимуть іменні сертифікати.

Організатори вважають, що учасники школи зможуть отримати безцінні практичні поради від фахівців із різних сфер, проявити та вдосконалити свої лідерські якості.

**Сергій СУЛИМА.**

**ТРАГЕДІЯ**

## Віддала життя, рятуючи вихованців

У місті Южне Одеської області загорілася багатоповерхівка, в одній із квартир якої зупинилася дитяча волейбольна команда з Ізмаїла. Юні спортсмени прибули на змагання й відпочивали після тренування. Раптом спалахнула пожежа.

Викладач фізкультури Ізмаїльського політехнічного ліцею, тренер дитячої волейбольної команди Олена Ковтун вивела спортсменів із дуже задимленого приміщення, але сама вибратися вже не могла: знепритомніла від чадного газу й загинула.

У результаті пожежі одна квартира вигоріла повністю, з десяток задимлені.

Чоловік Алли — моряк, нині перебуває в рейсі. У загиблої залишилася 10-літня дочка.

**В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Одеська область.

***Жінки, які переселилися на Рівненщину зі сходу, народили тут 15 немовлят, повідомляє наш власкор Олександра Юркова***



У столичному «Мистецькому Арсеналі» відкрито міжмузейний арт–проект «Вікна» (за участю Музею Івана Гончара, Музею народної архітектури та побуту, Музею народного декоративного мистецтва). Ідея — вікно як сакральний елемент, що поєднує людину із Всесвітом. Наскрізний мотив проекту — фоторепродукції вікон із старовинними різьбленими віконницями, зібрані Петром Гончаром по всій Україні. Виставка триватиме до 1 березня

# Про безглуздя війни нагадують дзвони

***У статті «Дев'ята рота» («Голос України» від 29 листопада ц. р.) ішлося про долю одного з підрозділів 44-ї Київської стрілецької дивізії імені Щорса. Дислокувалася вона на Житомирщині і комплектувалася переважно жителями цього регіону. У 9-й роті із 180 військовослужбовців, імена яких відомі, в Радянсько-фінській війні брали участь щонайменше 113 жителів села Харліївка Попільнянського району (не на всіх у списку є повні дані). Ще чимало із сусідньої Красногірки (до 1946 року — Хейлів). Рота, як і вся дивізія, зазнали повного розгрому у Фінляндії.***

## Стали жертвами авантюри

У газеті було вміщено й фотознімок Федора Рошака, котрий, як і більшість односельців, загинув у снігах Суомі 4 січня 1940 року. Коли його забирали до армії, Ользі, його доньці, було три роки. Спогади туманні: він із роботи йде на обід, а вона чіпляється за його ноги. Матері повідомили, що її чоловік пропав безвісти. 2003 року Ольга Федорівна прочитала в обласній газеті, що в Карелії створено проект для вивчення подій Зимової війни. Посольство України у Фінляндії просило долучитися до збору матеріалів. Звісно, Ольгу Рошак це зацікавило.

10 років тому вона побувала в Фінляндії. Особливе враження справив меморіал в Суомуссалмі. На чотирьох гектарах — майже 20 тисяч кам'яних брил, що символізують полеглих воїнів. У центрі — пам'ятник «Розкриті обійми», де 105 мідних дзвонів, по одному на кожен день війни. На вітрі вони сумно озиваються, нагадуючи про безглуздя війни...

А ще у 1993 році фінські кінодокументалісти знімали на Житомирщині спогади ветеранів Зимової війни. А потім запросили їх до Фінляндії, де зйомки тривали, зокрема, й на місцях боїв. Ідею фільму кінодокументаліст Антті Каскіа коментував так: «Усі учасники війни: і фіни, і українці, і росіяни — стали жертвами військово-політичної авантюри».

Житомирянин Іван Гамандій згадував, як у вересні 1939 року 44-та дивізія пішла у визвольний похід до Західної України. Коли вже думали, що час повертатися до Житомира, Богунський полк завантажили в ешелон і повезли на станцію Кем у Карелії. Звідти пішки на Ухту. Поряд — кордон. Коли перейшли його, фіни не чинили опору. Мороз — 45 градусів, глибокий сніг, а червоноармійці — в будьонівках. Їсти нічого. Полювали на оленів, їли своїх коней. Машини пройти не могли. Із труднощами подолали 29 кілометрів, потрапляючи під вогонь снайперів. Лише в останній день року зіткнулися з фінською армією. Наших пустили на середину озера, потім накрили вогнем. Того дня Івана Олександровича, пораненого й обмороженого, забрали в евакопункт. Згодом зрозумів, що йому дуже пощастило. Адже ті, кого не поранило одразу, загинули потім від куль або від морозу чи потрапили в полон, а після війни — просто в радянський концтабір.

Схожі спогади були і в Петра Морозова з Новограда-Волинського. Він теж не міг зрозуміти, навіщо їх туди кинули, коли по глибокому снігу записали за чотири дні один кілометр. Знесиленого від голоду, обмороженого його підібрали свої. Коли після розгрому на Раатській дорозі полк був сформований заново і Морозов знову потрапив туди, зустрів тільки одного знайомого...

***Враження ветерана про поїздку до Фінляндії можна передати його фразою: «Я не знаю, чому вони живуть незрівнянно краще від нас».***

У газетах, які привезли із собою представники Житомирщини, був знімок: обнімаються Петро Морозов і Арао Хілтунен, ті, кого на рубежі 1939—1940 років політики змусили стріляти один в одного.

Стос кольорових знімків привіз із поїздки до Фінляндії житомирянин Хаскель Шпіц. Яскраво виділялися на них квіти, які ветерани поклали на могили полеглих. Х. Шпіц теж міг бути серед них. Замерзаючи, він уже нічого не відчував, коли підібрали фіни. Після обміну військовополоненими він із фінського табору потрапив у радянський і до 1947 року відбував покарання в Карелії. 1970 року реабілітований. Для Х. Шпіца несподіванкою було те, що йому показали кінокадри, на яких він знятий у фінському концтаборі. 1940 року в Гельсінкі мали відбутися Олімпійські ігри, і Фінляндія, готуючись до них, закупила найсучасніші кінокамери, тому там так багато кінодокументів часів Зимової війни.

## Мовою документів

Чому 44-ту дивізію кинули саме на Суомуссалмі? Бо тут у Фінляндії — «талія»: від радянської Карелії до Ботнічної затоки — найкоротша відстань. І радянське командування вирішило перерізати країну навпіл, зайти на Гельсінкі з тилу. Перша пішла 163-тя дивізія, сформована в Тулі, але опинилася в котлі. Їй на виручку кинули 44-ту дивізію, яку теж перемололи. Цікаво, що це передбачив начальник відділення оперативного відділу Ленінградського військового округу майор Сергій Чернов. У зауваженнях щодо рішень військової ради 9-ї армії, написаних ще 27 листопада, за три дні до початку війни, він зазначав:

*«<...> решение построено на том, что противник не окажет никакого сопротивления <...> В среднем темп операции запланирован 22 км в сутки, в то время когда свои войска к границе шли 12—16 км в сутки с большой растяжкой частей и отставанием техники (артиллерии главным образом) Как же можно планировать такие темпы на территории противника?! Это значит построить операцию на песке, без реальной обстановки и особенностей фронта. При расчетах, видимо, противник в расчет вообще не принимался и бездорожье также не учитывалось, за это потом можно поплатиться срывом всей операции в самом ее начале, особенно если противник окажет хотя бы небольшое сопротивление путем заграждений и прикрытия их пограничастями, не говоря уже о подброске полевых войск <...>*

*При движении 9 и 8 армий вглубь будет образовываться разрыв между ними. Наличие у финнов дорог (железных и шоссе) дает возможности создавать реальную угрозу флангам и тылу 9 и 8 армий и ее отдельным дивизиям <...> Коммуникации их все будут перерезаны диверсионными группами противника и они могут оказаться без питания и боеприпасов, причем тактика финнов к этому в основном и будет сводиться <...>*

*При дивизиях нужно создать теперь же отряды из хороших лыжников и побеспокоиться обеспечением лыжами всех дивизий. Без лыж будет очень плохо, не могут сойти с дорог <...>».*

Але Чернова не послухали. І все, про що він писав, збулося. Через лічені дні після того, як залишки 44-ї дивізії вийшли з оточення, у Москву було відправлено таке донесення:

*«НАЧАЛЬНИКУ ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБА КРАСНОЙ АРМИИ т. ШАПОШНИКОВУ (для ставки)*

*Докладываем: суд над бывшим командиром 44 сд ВИНОГРАДОВЫМ, начальником штаба ВОЛКОВЫМ и начполитотдела ПАХОМЕНКО состоялся 11 января в ВАЖЕНВАРА под открытым небом в присутствии личного состава дивизии. Обвиняемые признали себя виновными в совершенных преступлениях. Речи прокурора и общественного обвинителя были одобрены всеми присутствующими. Суд тянулся пятьдесят минут. Приговор к расстрелу был приведен в исполнение немедленно публично взводом красноармейцев. После приведения приговора в исполнение состоялось совещание начсостава, на котором намечена дальнейшая разъяснительная работа. Выявление всех предателей и трусов продолжается.*

*В 44 сд работает комиссия Военсовета, на обязанности которой лежит детальное расследование всех причин и обстоятельств поражения 44 сд.*

*11 января*
*ЧУЙКОВ, МЕХЛИС».*

## Із концтабору — в концтабір

Зазвичай більше потрапляє в полон солдатів тієї армії, яка програла. Тут усе було навпаки. Із фінського полону до СРСР передано приблизно 5600 військовополонених. А в радянський полон потрапили лише 800 фінів.



***Меморіальний комплекс «Розкриті обійми».***

9-та рота не хотіла здаватися. Підтвердженням того, що червоноармійці з Харліївки та інших сіл Попільнянського району стояли до останнього, є графа «доля». Як правило, в списку біля їхніх прізвищ написано «вбитий» чи «пропав безвісти». Лише одиниці потрапили в полон. Загалом із тих, хто був мобілізований із Житомирської області до 44-ї дивізії, фінська сторона передала СРСР зі своїх концтаборів 656 людей.

Однак не додому вони поїхали. Згідно з документом, що його Сталін підписав 19 квітня 1940 року, їх завезли в Южський табір НКВС — є в Івановській області місто Южа. Тобто з концтабору — в концтабір. Цей табір завбачливо створили для утримання... фінських полонених. Його охороняли конвойні війська НКВС, а в'язні не мали права не тільки бачитися з рідними, а й навіть листуватися. У рішенні Політбюро ЦК ВКП(б) давалося три місяці на проведення оперативно-чекістських заходів для виявлення серед полонених осіб, зближених з іноземними розвідками, «сумнівних елементів» і тих, хто добровільно здався в полон. До червня 1940 року в таборі вже перебували 5175 червоноармійців, 293 командири і політпрацівники, передані фінською стороною. Із них лише 450 уникли кримінальної відповідальності. Це ті, хто заслужив довір'я чекістів. 158 осіб розстріляли. Решту особлива нарада НКВС СРСР загнала до виправно-трудових таборів.

У книжці «Реабілітовані історією. Житомирська область» є дані щодо військовополонених із 44-ї дивізії. Долю 56 із них вирішували військові трибунали Московського і Ленінградського військових округів. Спочатку до розстрілу засудили 36 людей. Потім чотирнадцяти із них розстріл замінили на 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. 18 осіб одразу отримали 10 років. 8 років — 79 осіб. А найбільше — 440 колишніх полонених мали відсидіти 5 років. Та найцікавіше формулювання таке: «ув'язнити до кінця війни». Річ у тім, що цих 83 осіб судили вже у 1942 році, в розпал війни з Гітлером. Разом це якраз 656 людей, дані про повернення яких з полону є в архівних папках.

Найчастіше, 441 раз, зустрічається обвинувачення «за здачу в полон білофінам без опору». На другому місці, 77 разів, — «за порушення військової присяги». «За зрадницьку поведінку в полоні» фігурує 67 разів. Сюди входить, зокрема, участь в українському хорі, який виступав перед фінами і в записах по фінському радіо. Кримінальною була навіть участь у причащанні чи сповіді, бо це ганьбило звання бійця Червоної Армії, адже відбувалося в присутності інших полонених. Чекісти сприймали це як антирадянську демонстрацію. 41 раз фігурують слова «за зраду Батьківщини», «за антирадянську агітацію», «соціально небезпечний елемент». А в 30 випадках узагалі немає ніякого формулювання.

Ще трохи статистики. Розстріляно 22 червоноармійці 44-ї дивізії. 105 померли, відбуваючи покарання. 83 попросилися на фронт і навесні 1943 року за протоколом засідання Президії Верховної Ради СРСР було віддано в штрафні батальйони. З них у живих залишилися шестеро. 210 людей було звільнено після відбуття терміну покарання. Доля ще 236 невідома.

Усі 656 колишніх воїнів 44-ї стрілецької дивізії згодом були реабілітовані, 122 із них дочекалися реабілітації за життя.

**Олексій КАВУН.**
Житомир.

**Фото з сайту http://heninen.net**



*Мороз — 45 градусів, глибокий сніг, а червоноармійці в будьонівках. Їсти нічого*

# Санкції хочуть обійти «кривим шляхом»

*Однією з великих угод, укладених останнім часом «кримським урядом», став продаж активів Російського національного комерційного банку (РНКБ), який з початку анексії Криму виконував функції основної фінансової установи. Через нього здійснюються всі платежі працівникам бюджетної сфери і основні виплати.*

Зараз кримська мережа РНКБ нараховує понад 300 відділень. На 1 січня цього року обсяг залучених коштів становить майже 25 млрд. руб.

Банк, що його придбали за «сірими» схемами, чомусь через підприємство «Вода Криму» торік у березні було продано нещодавно маловідомій фірмі із Санкт-Петербурга.

За даними Центру журналістських розслідувань, покупцем РНКБ в умовах секторальних санкцій стало ТОВ «Комплексні енергетичні рішення», яке є головним підприємством холдингу ВАТ «Керуюча компанія «Комплексні енергетичні рішення».

Як повідомляють офіційні джерела, «КЕР» придбало 100% акцій ЗАТ «РНКБ-Холдинг», якому належало 99,99997% акцій банку. Сума угоди, що одержала схвалення центробанку Росії, не розголошується. Про «вагу» покупця можемо судити за доступними даними 2013 року: виручка цього підприємства за 2013 рік становить 8,9 мільярда рублів, а прибуток — 704 мільйони, тобто приблизно 20 мільйонів доларів.

Групу компаній «КЕР» було сформовано 2006 року в Санкт-Петербурзі, і вона об'єднує спільне російсько-французьке підприємство та п'ять російських, що займаються електроенергетикою, теплопостачанням і дорожньою інфраструктурою.

На думку експертів, продаж РНКБ — логічний крок з боку влади.

— Унітарна форма власності для банків нехарактерна. Влада Криму виступила лише проміжною ланкою на перехідний період, оскільки ніхто не був впевнений, що Крим надовго залишиться в складі Росії, — зазначає директор аналітичного департаменту інвесткомпанії QB Finance Дмитро Кіпа.

За інформацією газети «Коммерсант», жодна велика російська компанія не буде ризикувати своєю репутацією, щоб стати власником кримського банку, через побоювання санкцій.

У свою чергу, «глава Криму» Сергій Аксьонов також говорить, що рішення про продаж Російського національного комерційного банку обумовлене тим, що у жодного із кримських підприємств немає можливості займатися банківським бізнесом.

Нині на півострові працюють 29 банків з більш як 500 відділеннями. Це, певна річ, далеко не найтоповіші фінустанови. Тому багато підприємців сподіваються на прихід сюди двох-трьох справжніх важковаговиків банківської системи.

Однак, як заявив на прес-конференції в Сімферополі заступник голови комітету Держдуми з фінансових ринків Анатолій Аксаков, змусити великі фінустанови Росії яким чином зайти до Криму через міжнародні санкції «практично неможливо».

Мабуть, тепер сподівання росіян спрямовані на те, що, завівши до Криму групу компаній «КЕР», вийде розв'язати відразу кілька проблем. Особливо енергетичну та постачальну.

На думку аналітика Центру журналістських розслідувань Ганни Закорецької, непрямим підтвердженням цього служать майже річні «гойдалки» пошуку основного претендента на будівництво транспортного переходу між Кримом і Кубанню.

— У цій схемі бракувало важливої ланки — потрібна була фінансова складова, яка дозволить мінімізувати ризики обороту капіталу в окупаційно-санкційних умовах. Вона, можливо, і створить грунт для приходу хоча б «сірого» капіталу, із прихованням його реальних джерел і бенефіціаріїв. А вже напрацьовані зв'язки з іноземними постачальниками дадуть змогу надалі їх без великих зусиль приховувати у конгломераті із придбаною банківською структурою «офшорної зони», — відзначає Закорецька.

Тож продаж банку, на перший погляд, звичайна угода у фінансових колах, отримує, проте, нове звучання. Багато хто із експертів вважають, що тим самим шукаються шляхи для того, щоб кримські підприємства могли «проганяти кошти» повз санкційні списки.

Зокрема, йдеться про відкриття найближчим часом якогось центру обробки транзакцій, що дає змогу проводити фінансові операції через Visa і Mastercard в обхід санкцій. Його створення посилено анонсують і говорять, щоправда без деталізації, що відкриється він уже у квітні цього року.

**Михайло РУДЕНКО.**

Крим.




**На знімку: відділення банку РНКБ у Сімферополі.**

**Фото автора.**

## ТУРБОТА

### Модульні будиночки для воїнів

На базі ВПУ-22, що у місті Сарни Рівненської області, виготовляють дерев'яні конструкції, які слугуватимуть тимчасовою домівкою тим, хто зараз на передовій. У них бійці матимуть можливість обігрітися, перевдягнутися та відпочити. Ці будиночки для воїнів АТО можна швидко розібрати та зібрати, захистити від ураження в траншеї плитами перекриття та фундаментними блоками. Споруда розрахована на шість місць відпочинку з можливістю встановити котел для обігріву на зразок «буржуйки».

Перед тим як розпочати виготовляти такі будиночки, громадський активіст Роман Захарчук вивчав досвід подібного виробництва у Харківській області. Але те, що в тій місцевості бракує лісоматеріалів, значно збільшує вартість виробництва, а на Поліссі є можливість його здешевити. Для виготовлення будиночка потрібно 5—6 куб. м обрізної дошки 25 мм, 0,5 куб. м необрізної дошки 50 мм, 6 рулонів теплоізоляційної мінвати, рулон гідроізоляційної плівки та руберойду, саморізи. Собівартість модульного будиночка становить орієнтовно 25 тисяч гривень.

Проект почав реалізовуватися завдяки студентам та колективу ВПУ, які погодилися працювати безплатно. Активно підтримує процес керівництво навчального закладу в особі Володимира Годроднюка. Депутати районної ради Володимир Банацький, Микола Клевака та приватний підприємець Руслан Гула посприяли у забезпеченні пиломатеріалами, депутат районної ради Олег Жошко надав спонсорську підтримку мінватою. Колектив музичної школи зібрав 3200 гривень. Готовий виріб уже найближчим часом вирушить у зону АТО і слугуватиме тимчасовою домівкою для сарненчан. На черзі ще три підрозділи, в яких несуть службу жителі Сарненського району. Вони попросили, щоб і для них виготовили подібні конструкції.

**Надія АДАМЧУК.**

Гоща
Рівненської області.

# Важко, та жити можна

## ПРОМИСЛОВІСТЬ РЕГІОНУ: ПЛАНИ НА ЗАВТРА

*Визначаючи головні пріоритети в економічному розвитку регіону, влада Луганщини ставить перед собою чітке та на конкретне завдання — збільшити виробничі потужності діючих підприємств і відновити роботу тих, які через війну простоюють. Але як цього добитися в умовах ведення бойових дій?*

### Під лежачий камінь вода не тече

На підконтрольній українській владі території залишилося всього близько ста основних підприємств. Увесь промисловий потенціал зосереджений у трьох містах — Сєвєродонецьку, Лисичанську, Рубіжному і представлений одинадцятьма галузями. Найбільш значимі з них — це хімічна, нафтопереробна, машинобудівна, видобувна і целюлозно-паперова. Якщо брати дані минулих років, то тут вироблялося тільки 20 відсотків промислової продукції. Більша частина виробництва, а конкретно 80%, залишилася в окупованих містах. Скажімо, за обсягами вугільного виробництва 94 відсотки потужності залишилося на підконтрольній сепаратистам території і тільки 6% — на українській. Який вихід?

— Ми можемо збільшити частку виробництва на своїй території, якщо запустимо і розвинемо окремі підприємства, особливо бюджетно- і містоутворювальні, — каже заступник директора департаменту промисловості й енергозбереження Луганської облдержадміністрації Олександр Ісаченко. — За нашою оцінкою, якщо, скажімо, повністю запустити «Азот», «ЛИНІК», розвивати вуглевидобуток, то ми б могли мати частку до 40 відсотків. Причому це абсолютно реально.

Оптимізм чиновника цілком мотивований. Підсумки роботи промисловості за минулий рік не стали настільки трагічними, як передбачалося. Так, за час бойових дій підприємства української території знизили обсяги свого виробництва в цілому до 40 відсотків. Але на цьому тлі виділяються «Зоря», «Рідкі гази», «Імпульс», Попаснянський вагоноремонтний завод, Рубіжанський картоннотарний комбінат, «Ліспі» й інші підприємства, які працювали навіть успішніше, ніж у попередні роки. **Наприкінці 2014-го вдалося запустити «Азот», і сьогодні він поступово відновлює роботу основних цехів. Тепер обласна влада діє в тому напрямку, щоб свою продукцію почав випускати Лисичанський нафтопереробний завод.** Щоправда, тут усе набагато складніше. Питання здебільшого розглядається в політичній площині, оскільки йдеться про російського власника. Але у голови Луганської ОДА **Геннадія Москаля (на знімку)** з цього приводу є своя думка. Він стверджує, що політично «не зациклений», тому те, в якій країні перебуває власник, для нього принципового значення не має. Головне — щоб виробництво запрацювало, почало випускати потрібну країні продукцію, працевлаштувало людей і регулярно поповнювало державний бюджет. Політика в цьому випадку повинна залишатися на другому плані.



Прикметно, що генеральний директор НПЗ, за словами Олександра Ісаченка, теж дуже зацікавлений у тому, щоб підприємство запрацювало, і робить для цього все, що від нього залежить. Але... Існує маса проблем, розв'язання яких вимагає величезних коштів. Скажімо, з одного боку, за час простою НПЗ зловмисники відкачали нафту з технологічного трубопроводу, з іншого — завалився шляхопровід і зробилися непридатними залізничні колії, що ведуть до заводу. Власник не в змозі профінансувати відбудовні роботи. У держави теж немає грошей. Крім того, існують проблеми в переговорному процесі між урядами Росії й України із приводу постачання нафтопродуктів. Проте робота в цьому напрямі триває й навіть потроху просувається. Хоча, якщо бути реалістом, треба визнати: щоб Лисичанський нафтопереробний завод нарешті запрацював, треба розв'язати низку політичних проблем. На це піде багато часу, і не факт, що відразу буде отримано позитивний результат.

### «Підкиньте вугіллячка!»

Улітку минулого року був момент, коли зупинилися майже всі шахти «Лисичанськвугілля». За час бойових зіткнень, коли сили ЗСУ визволяли Лисичанськ від озброєних сепаратистів, вугільні виробництва потрапили під обстріли, втратили частину свого майна, залишилися без електропостачання і змушені були зупинити вуглевидобуток. Але, відновивши сили, «Лисичанськвугілля» за результатами 2014 року змогло навіть наростити обсяг у понад 180 тис. тонн вугілля. «Первомайськвугілля» спрацювало гірше, але в цілому два вугільні об'єднання української території видобули торік більш як 1 млн. тонн «чорного золота». Нині на підконтрольній українській владі території області працюють чотири шахти «Лисичанськвугілля» (ім. Капустіна», «Привольнянська», «Новодружня», ім. Мельникова») і чотири із семи шахт ДП «Первомайськвугілля» («Золоте», «Карбоніт», «Гірська», «Тошківська»).

**ФАКТ**

***За 12 місяців 2014 року ДП «Первомайськвугілля» і ПАТ «Лисичанськвугілля» з державного бюджету одержали 1125,28 млн. грн., що на 191,497 млн. грн. менше, ніж за відповідний період минулого року***

З одного боку, шахтарі готові нарощувати темпи виробництва, враховуючи ситуацію з енергопостачанням і на Луганщині, і в цілому в країні. Але з іншого, ці темпи стримуються неліквідністю продукції. На складах лежить до 100 тисяч тонн палива, яке неможливо доправити споживачу через проблеми на Донецькій залізниці. В облдержадміністрації відзначають, що щодня відстежують ситуацію з подачею вагонів для вивезення вугілля. Крім того, у зв'язку із бойовими діями в районах розташування шахт, Що тривають, були пошкоджені залізничні колії. Дві із трьох існуючих залізничних віток не працюють.

Олександр Ісаченко не любить робити прогнози, та все-таки обережно говорить про те, що Луганська ТЕС, швидше за все, найближчим часом не матиме проблем з вугіллям. Робота з організації «коридорів» для постачання палива на електростанцію ведеться постійно. Один шлях налагоджено через Росію (зуміли домовитися), інший — українською територією об'їзними шляхами. Щоправда, вони не безпечні, оскільки перебувають під постійними обстрілами. А в загальному поставки вугілля на ТЕС налагоджені, і якщо все піде так, як задумано, з'являється можливість запустити третій і четвертий блоки. Це дуже важливо для промисловості регіону, бо тоді зможуть відновити роботу такі великі підприємства, як Алчевський металургійний завод. Проблема тільки в лініях передач. Ті, які ведуть із ТЕС на Михайлівку і Ювілейний, дуже постраждали під час обстрілів. Для їх відновлення ремонтникам потрібні коридори безпеки, але з бойовиками про це домовитися неможливо. Така само безнадійна ситуація і з лініями електропередач до Трьохізбенки та Станично-Луганського району. Нема сенсу відновлювати те, що перебуває в зоні постійних боїв. Тому Кабмін підтримав ініціативу Луганської ОДА про будівництво нових ліній електропередач до двох населених пунктів. Попереднє проект уже погодив. Він фінансуватиметься Європейським співтовариством із коштів, виділених ЄС на відновлення Донбасу.

**Алла АНТІПОВА.**

Луганська область.

*«Лисичанськвугілля» за результатами 2014 року змогло навіть наростити обсяг у понад 180 тис. тонн вугілля*



Законопроект «Про внесення змін до чинного законодавства України щодо прав громадян в боротьбі з корупцією та зловживанням владою» — в порядку денному сьогоднішнього засідання парламентського Комітету з питань запобігання і протидії корупції

# Хатинка в райському куточку

## Про неї мріє кожен, або Хто отримує заповітні сотки під будівництво

***Ну хто не мріяв про тихе місце біля водойми, де просто на березі стоїть ваш будиночок? Чи про хатинку посеред заповідного лісу? І не так важливо, велика вона чи маленька. Головне — тихе плесо, казкове місце, прекрасна природа...***

***Та для сотень тисяч усі ці мрії так і залишаються мріями назавжди. Як здобути отих кілька заповітних соток під будівництво в райському куточку, залишається просто космічною загадкою. Але не для всіх. Бо варто лише потрапити в такий, як одразу побачиш будинки, що вражають своєю казковістю. Хто ж ті щасливчики, що в них живуть? І як туди потрапляють?***



### Замість пляжу для всіх — «елінги» для обраних

Як правило, для місцевих жителів їхні імена не становлять великої таємниці. І все-таки говорити багато про власників ніхто не хоче. Чому? Швидше за все, спрацьовує стара звичка: щоб не нажити зайвих неприємностей. Бо кожен знає, що власники таких маєтків — люди «непрості».

Добре, що у прокуратурі нарешті не побоялись поцікавитися цими темами. І дізналися чимало цікавого. Зокрема, й щодо того, хто звів хатинки примітні на березі Дністра, в рекреаційній зоні.

Свого часу Красилівський агрегатний завод уклав основний договір оренди з Новоушицькою райдержадміністрацією, відповідно до якого підприємство отримало право на облаштування пляжу. Справді, чому б тому, хто має кошти, не облагородити цю територію, не зробити гарне місце відпочинку для місцевих жителів і туристів? Тим паче що в тамтешніх сільських рад та й у районної коштів для цього не вистачає.

Але з часом задумка дещо розширилась. І завод уже самостійно здав в суборенду кілька ділянок у прибережній смузі фізичним особам. І теж, начебто, із благородною метою — облаштувати пляж. Здавалося б, нічого поганого у цьому немає. Але чомусь цим договором суборенди ще й було дозволено звести споруди. Хоча в основному договорі оренди така позиція не була зазначена.

У результаті на березі Дністра, в селі Рудківці, з'явились ось такі споруди **(на знімку)**. Симпатичні, чи не так? От тільки одна «проблемка»: вони виросли на землях водного фонду рекреаційного призначення. А їх фундамент побудовано просто в річці. При цьому всі разом вони займають близько сімнадцяти соток землі.

Щоправда, житловими чи дачними їх так і не назвали. Чомусь за ними закріпилась назва елінги. Для багатьох це слово малозрозуміле. А словник української мови тлумачить його так: приміщення для побудови і ремонту суден на березі.

У тому, що хатинки зведено на березі, можна не сумніватись. Але про те, щоб вони нагадували суднобудівні стапелі чи ремонтні приміщення, й мови немає. Не треба бути фахівцем в архітектурній справі, щоб зрозуміти, що ця тиха заводь — для відпочинку обраних. Бо ж видно, що оселі навіть парканом огороджені. І це замість того, щоб на цьому місці розташувався доступний для всіх пляж.

— «Елінги» збудовано самочинно. Без будь-яких дозвільних та погоджувальних документів. До того ж прохід до річки загороджує паркан, перекрито проїжджу частину дороги. Тому прокуратура звернулася до суду з позовними вимогами визнати недійсними договори суборенди земель водного фонду та знести незаконно збудовані споруди, — розповів прокурор області Олег Синишин.

### Чи варто валити зведене?

Прокуратура пред'явила до Новоушицького районного суду сім позовів про визнання недійсними згаданих договорів суборенди земель водного фонду. Вона вимагала також знесення самочинно збудованих споруд та скасування державної реєстрації права власності на них. До честі суду, всі позовні вимоги судом задоволено.

Але прецеденти, коли суд зобов'язував знести незаконно споруджені будівлі, в області вже були. От тільки окремі незаконні красені-новобудови стоять і досі, а історія їх знесення затяглась на роки. І кінця їй не видно.

Чому? Ну хоча б із тієї банальної причини, що ні в кого просто рука не піднімається руйнувати новітні приміщення. Але це з області моралі. Насправді законом просто не передбачено, хто і за який кошт має це робити.

Та є ще одна обставина — чи варто валити вже збудоване? Адже ми не настільки багаті, щоб дозволяти собі таке марнотратство. Чому б у згаданій історії не передати готові приміщення, а в тому, що їх зведено зі смаком і по-господарськи, можна не сумніватись, у розпорядження сільської ради? А та могла б використати на свій розсуд, наприклад, здавати відпочивальникам. Ось тобі і місце відпочинку облаштовано, і туристам користь, і місцевому бюджету вигода. Але до таких рішень наше судочинство, очевидно, ще не доросло.

Як і до тих, які по-справжньому карали б чиновників та всіх тих, хто причетний до укладення незаконних договорів та різних дозвільних документів. Адже всяке незаконне будівництво розпочинається саме в той момент, коли, здавалося б, зовсім непримітний чиновник ставить свій підпис під зовсім незначущою довідкою. А потім заповідні зони «розквітають» приватними маєтками. Або ще гірше — промисловими виробництвами.

### Якщо немає дозволу, допоможе мовчазна згода

Минулого року за результатами розгляду позовів прокурорів вдалося повернути державі з незаконного користування понад чотири тисячі гектарів земель водного фонду вартістю майже 116 мільйонів гривень. У багатьох районах можуть навести такі приклади. Так, у Кам'янець-Подільському на берегах того-таки Дністра чоловік, як тепер свідчать офіційні документи, самовільно зайняв земельну ділянку. На ній він без будь-яких дозволів збудував гараж, бетонний пірс і фундамент. А на неодноразові приписи контролюючих органів просто не реагував.

— Спеціалізована прокуратура заявила позов до цього громадянина з вимогою звільнити ділянку та знести збудовані споруди. Позовні вимоги задоволено в повному обсязі. Тепер чекаємо на виконання рішення суду, — продовжив свою розповідь Олег Синишин.

Але чи дочекаються? Все знову вперлось у ту саму проблему.

А ось ще один факт використання земель під водоймою. Полонська РДА уклала з фізичною особою договір оренди земельної ділянки водного фонду площею понад сім з половиною гектарів. Земля була надана для рибогосподарських потреб. А фактично її використовували для видобування каоліну — білої глини, з якої виготовляють вогнетривку цеглу. Правоохоронці зафільмували, як на розритому ставку працює техніка і завантажується глина. Про розведення риби навіть не йшлося. Усе це стало підставою для того, щоб рішенням суду договір оренди таки було розірвано. Але тут ситуація простіша: відвести техніку — це не валити будівлі. Та щоб не ламати голову над тим, як це зробити, можливо, варто не доводити до того, щоб у заповідних місцях з'являлися нові господарі та їхні будиночки? Бо частенько траплялось і так, що різні «самочинні» дії відбувались із мовчазної згоди місцевої влади.

Сьогодні прокурори розповідають про порушення, які сталися в минулому. Тож нескладно звинуватити у всьому колишню владу. Скажімо, як і у випадку, коли Хмельницька міжрайонна прокуратура з нагляду за додержанням законів у природоохоронній сфері виявила незаконні накази головного управління Держземагентства в області про надання трьом громадянам дозволу на виготовлення документації з передачі їм у власність шести гектарів землі за межами населених пунктів. Та з'ясувалося, що ці ділянки розташовані в межах земель лісогосподарського призначення, перебувають у постійному користуванні державного підприємства «Кам'янець-Подільське лісове господарство». Мало того — належать до території ботанічного заказника загальнодержавного значення «Довжоцький». Отже, парадокс: з постійного користування державного підприємства земля не вилучалась, її цільове призначення не змінювалось, а в результаті опинилась у руках приватних осіб.

Тож прокуратурою заявлено до суду три позови про визнання незаконними та скасування наказів Держземагентства. Один із них уже задоволено. Хотілося б бачити в цій історії лише прикрий випадок. Але, схоже, він більше нагадує сталу практику. Бо ГУ Держземагентства вже у Славутському районі надало громадянці понад гектар землі лісогосподарського призначення, яка перебуває в постійному користуванні державного підприємства «Славутське лісове господарство».

На вимогу прокурорів, за неналежне виконання своїх службових обов'язків під час розпорядження землями до дисциплінарної відповідальності притягнуто півтора десятка посадовців підрозділів Держземагентства. І що показово: далеко не всі порушення відбувалися за минулої влади.

Було складено майже два десятки протоколів про вчинення адміністративних корупційних правопорушень, пов'язаних із земельними відносинами. Усі протоколи розглянуто судами. Винних притягнуто до передбаченої законом відповідальності — штраф у 170 гривень. Цікаво, чи може таке покарання втримати чиновників від «земельної» спокуси? Адже мова саме про тих посадовців, які уповноважені розпоряджатися землями державної форми власності.

**Ірина КОЗАК.**
Хмельницький.

**Фото надано прес-службою прокуратури області.**

**ФАКТ**

***В одержанні хабара підозрюється чиновник Держземагентства. Слідчим відділом прокуратури Хмельницької області спільно зі співробітниками підрозділу боротьби з корупцією та організованою злочинністю УСБУ в області викрито начальника одного з районних відділів Держземагентства, котрий вимагав хабар у 12 тисяч доларів. Встановлено, що посадовець отримав кошти за сприяння в наданні в оренду сорока гектарів землі сільгосппризначення для ведення фермерського господарства.***

# Хокейна сотня виходить на старт!




Завтра в Україні стартує національний чемпіонат з хокею. Це офіційно підтвердили у ФХУ. Подія зворушлива і приємна. Давайте будемо відвертими і скажемо: прихильники цього прекрасного виду спорту в нашій країні вже й надію втратили, що таке можливе взагалі.

Либонь, не варто згадувати про те, яких вершин досягла хокейна Україна. Вона виховала сотні майстрів найвищого класу. А найсильніші з них ставали чемпіонами світу і Олімпійських ігор, здобували Кубок Стенлі. Розквітав дитячоюнацький хокей. Та, на жаль, усе це в один дуже поганий день розвалилося на очах.

І от, сподіватимемося, що з цього року відбудеться відродження гри. Нехай наша ліга налічує лише чотири клуби. І зібрані в них не найкращі наші виконавці, бо найсильніші змушені заробляти на хліб у чужих землях. Але вони — славна сотня хокейних ентузіастів-бійців — поведуть наш хокейний корабель до світлих берегів. Легко розвалювати, важко відбудовувати. На це потрібні час і підтримка держави. А ентузіастів у нас не бракує. Честь їм і хвала.

Отож формат нинішнього чемпіонату передбачає проведення змагання у два етапи: спочатку — регулярний чемпіонат, а потім учасники розіграють нагороди у серії плей-оф. Перший етап гратиметься у два кола спарених матчів. Таким чином, кожна команда проведе по 12 поєдинків.

Календар розроблявся так, щоб уникнути проведення двох матчів в один день.

## Перший етап

**12—13 лютого**. ХК «Київ — «Дженералз» (Київ).

**14—15 лютого.** ХК «Кременчук» — «Витязь» (Харків).

**18—19 лютого.** ХК «Кременчук» — ХК «Київ».

**21—22 лютого.** «Витязь» — ХК «Київ».

**24—25 лютого**. «Дженералз» — ХК «Кременчук».

**28 лютого—1 березня.** «Дженералз» — «Витязь».

**4—5 березня.** «Дженералз» — ХК «Київ».

**6—7 березня.** «Витязь» — ХК «Кременчук».

**11—12 березня**. ХК «Кременчук» — «Дженералз».

**14—15 березня.** ХК «Київ» — «Витязь».

**18—19 березня.** ХК «Київ» — ХК «Кременчук».

**20—21 березня.** «Витязь» — «Дженералз»

**Півфінал** — 24, 27, 28 березня.

**Фінал** — 31 березня, 3, 4 квітня.

Поки що маємо квартет, а, дивись, у наступному чемпіонаті кількість учасників збільшиться принаймні на одну команду. А може...

## Латвію прийматимемо у Львові

**Футбол**. Як повідомила ФФУ, 31 березня на стадіоні «Арена-Львів» відбудеться контрольний матч національних збірних України та Латвії.

Цей спаринг пройде після виїзного матчу нашого колективу в кваліфікації Євро-2016 зі збірною Іспанії, який гратиметься 27 березня в Севільї.

## «Металіст» може змінити Харків на Суми?

За оренду стадіону на один матч обласна влада хоче отримувати 250 тисяч гривень. Однак ця сума не влаштовує ФК «Металіст», бо, крім оплати оренди спорткомплексу, футбольний клуб зазнає додаткових витрат у розмірі 140 тисяч гривень для організації та проведення кожного матчу.

У листі ФК «Металіст» до обласної державної адміністрації йдеться, що клуб згоден платити за кожен матч 180 000 гривень, але ніяк не 250 тисяч.

Поки обласна влада та керівництво стадіону не можуть дійти спільного знаменника. Але, як стверджують окремі ЗМІ, у «Металіста» вже з'явився запасний варіант — сумський стадіон «Ювілейний», оренда якого обійдеться клубу набагато дешевше.

## Чигринський — офіційно гравець «Дніпра»

Дніпропетровський клуб підписав контракт із захисником Дмитром Чигринським. Угода розрахована до 30 червня нинішнього року.

Учора новачок «Дніпра» разом із новою командою вирушив на збір до Туреччини, повідомляє офіційний сайт дніпропетровського клубу. Як відомо, раніше Чигринський виступав у складі запорізького «Металурга», донецького «Шахтаря» та іспанської «Барселони».

## Контрольні матчі

Туреччина. **«Металург» (Україна, Запоріжжя) — «Віторул» (Румунія, Констанца). 1:0. Гол:** Платон, 68.

**«Металург»:** перший тайм — Шеремета, Капліенко, Кузнецов, Лисицький, Пашаєв, Довгий, Журахівський, Рудика, Льопа, Юсов, Кулач; другий тайм — Старцев, Балич, Курилов, Нестеров, Ульянов, Кулинич, Колодін, Гвілія, Гавриш, Татарков, Платон.

***

**«Металург» (Україна, Донецьк) — «Слован» (Чехія, Ліберець). 3:1. Голи:** Лазич, 13, Александре, 45, Морозюк, 74 — Фрідек, 11.

**«Металург»**: перший тайм — Паньків, Насонов, Овсепян, Путівцев, Соболь, Нойок, Александре, Лазич, Нельсон, Козак, Мораєс; другий тайм — Бандура, Пляцикас, Чечер, Барановський, Карвальо, Прийма, Макрідіс, Поступаленко, Мишенко, Морозюк, Федотов.

**ФОТОФАКТ**

***У Миколаївській обласній державній адміністрації відбулася зустріч керівництва міста й області з параолімпійцем Максимом Яровим (на знімку з мамою Валентиною Михайлівною), який завоював на чемпіонаті світу з лижних перегонів і біатлону в американському Кейбле дві золоті, срібну й бронзову медалі.***

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).



**У НОМЕР**

## Друга звитяга львів'ян

**Баскетбол**. Суперліга. Регулярний чемпіонат. «Політехніка-Галичина» (Львів) — «Дніпро» (Дніпропетровськ). 77:68 (17:25, 23:16, 16:13, 21:14). Досить несподіваний результат. Адже львів'яни перед цим у 21-му матчі здобули лише одну перемогу. І от тепер їх дві.

## Рене Теббель виступатиме за збірну України

Цьогоріч за національну команду нашої країни з конкуру виступатиме німецький 45-річний вершник Рене Теббель. 1990 року він завоював друге командне місце на Кубку світу з конкуру, 1993-го — четверте командне на чемпіонаті Європи. Вершник тричі поспіль ставав чемпіоном Німеччини.

Останнім часом Рене перестав з'являтися на міжнародних змаганнях як спортсмен, увесь свій час присвятивши підготовці дітей і навчанню молодих коней на власному кінному заводі.

У вересні 2013 року Теббель став тренером збірної України з конкуру. А тепер виступатиме під українським прапором, але поки що невідомо, на якому коні.

## Претендентів четверо

Міжнародна федерація футбольних асоціацій (FIFA) за допомогою свого офіційного сайту оголосила остаточний список кандидатів на пост президента організації.

До виборів допустили чинного главу FIFA швейцарця Йозефа Блаттера, португальця Луїша Фігу, принца Йорданії Алі бен Аль-Гусейна та президента Федерації футболу Нідерландів Майкла ван Праага.

Главу FIFA виберуть на Конгресі організації в Цюріху (Швейцарія), що відбудеться 29 травня.

# СВІТ БЕЗ КОРДОНІВ

№ 24 (6028) СЕРЕДА, 11 ЛЮТОГО 2015




**Сьогодні** в Україні переважно хмарно, без опадів, на дорогах подекуди ожеледь. Вітер північно-східний, 5—10 м/с. Температура вночі на півдні й заході 3—5 градусів морозу, на решті території 10—12, на Сумщині до 15; удень 1—3 нижче нуля, на півдні та Закарпатті 3—5 градусів тепла

**ЦЬОГО ДНЯ, 11 ЛЮТОГО**

**1914.** Народився Костянтин Шевченко — учасник Великої Вітчизняної війни, старший сержант, один з перших повних кавалерів ордена Слави. **1921.** РНК УСРР прийняла постанову «Про організацію рибальства та рибної промисловості в Україні». Ухвалено провести націоналізацію великих підприємств рибної промисловості. **1958.** Рада міністрів УРСР прийняла постанову «Про посилення заходів по боротьбі з захворюваністю на поліомієліт». **2002.** Пішов із життя Олексій Ситенко — український фізик-теоретик, професор , академік АН УРСР. **2004.** Підписано указ Президента України «Про День вшанування учасників бойових дій на території інших держав», який відзначається щорічно 15 лютого.

**ПЛАНЕТА**

## Візит солідарності

**22 лютого Броніслав КОМОРОВСЬКИЙ** (на знімку) ***приїде до Києва. Про це повідомила керівник пресслужби глави Польської держави за результатами телефонної розмови, ініційованої Президентом України Петром Порошенком.***



Предметом розмови президентів було «обговорення ситуації на сході України в контексті актуальних заходів задля розв'язання російсько-українського конфлікту». Президент Коморовський прийняв запрошення взяти участь у відзначенні першої річниці Майдану 22 лютого 2015 року, щоб таким чином «ушанувати жертв і героїв Майдану, а також підкреслити незмінну підтримку Польщею європейського вибору України».

**В коментарі «Голосу України» радник президента РП з питань історії та культурної спадщини Томаш Наленч наголосив:** «Польща твердо стоїть на боці України. Робимо стільки, скільки можемо. Хотілося би зробити більше, але надзвичайно важливо, щоби був солідарний євросоюзівський підхід у справах України, бо це є тим бар'єром, об який може розбитися російська агресія. Треба допомогти Україні боронитися, але це не той конфлікт, який можна вирішити воєнним шляхом».

**Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.**

Варшава.

# Меркель каже «ні», але альтернативи в неї немає?

***Перед візитом канцлера ФРН Ангели МЕРКЕЛЬ до Вашингтона, де вона мала зустрічатися з президентом США Бараком ОБАМОЮ*** (на знімку), ***німецькі експерти обговорювали інтригу: «Хто кого переконає?» Адже однією з головних тем зустрічі був конфлікт на сході України. Зокрема — чи домовляться партнери по НАТО щодо постачання українському війську зброї? Проти чого категорично налаштована Меркель, котра наполягає на дипломатичному вирішенні проблеми. Але й Обама на цьому полі — не останній гравець. До того ж чимало представників американської частини НАТО вважають: вихід із ситуації — у наданні Україні сучасних озброєнь. Тож інтрига справді була. Але сенсації на зразок «хто кого?» не сталося.***



**Інформагенції повідомили про підсумок зустрічі:** президент США Барак Обама вважає, що можливість військового розв'язання конфлікту залишається низькою. І він ще не ухвалив рішення про поставки зброї Україні, вважаючи за важливіше надати їй економічну допомогу. Що стосується Росії, то «...вона вже заплатила значну ціну за свою агресію. І продовжуватиме платити. Якщо ціна стане зависокою, тоді РФ піде на діалог», наголосив Обама. Він підтримав канцлера Ангелу Меркель у тому, що стримувати агресію Росії в Україні слід дипломатичним шляхом, зауваживши, що не можна допустити, «...аби кордони Європи перекроювалися. Але якщо дипломатичні намагання не приведуть до успіху, то іншою можливістю для Америки є постачання зброї».

Однак Меркель продовжує наполягати на своєму: «Я не бачу військового розв'язання конфлікту». Водночас вона наголосила, що Берлін і Вашингтон солідарні в підходах до принципу «територіальної цілісності». А його під час конфлікту в Україні порушено двічі: під час анексії Криму та на Донбасі. Але, незважаючи на це, сказала Меркель, слід зробити ще одну спробу дипломатичного врегулювання конфлікту. «Я мала б привід для серйозних докорів на власну адресу, якби ця спроба не була зроблена», — заявила вона, відповідаючи на запитання щодо ефективності можливої зустрічі в Мінську в «нормандському форматі».

Меркель також додала, що, незалежно від результату миротворчих зусиль, «союз між США та Європою залишиться непорушним». Німецькі ЗМІ щодо незгоди Меркель постачати зброю українському війську цитують президента США: «Можливо, в нас існують у цьому питанні тактичні розбіжності думок, але щодо мети — ми цілком єдині».

Чимало німецьких експертів намагаються прогнозувати ситуацію у разі, якщо ще одна спроба дипломатичним шляхом урегулювати конфлікт — цього разу в Мінську — завершиться провалом. Вони вважають, що тоді ізоляція Росії санкціями дедалі збільшуватиметься, і, швидше за все, справа дійде до постачання зброї українській армії. Ангела Меркель говорить такому варіанту «ні», але альтернативи в неї немає, вважають деякі експерти. Якщо канцлер не буде обережною, то може статися так, що вона перетвориться лише на глядача. В театрі, де спостерігатиме, як Путін і американці вирішують цю проблему між собою...

**Валентина ПИСАНСЬКА.**

**Фото Xinhua/Укрінформ.**

# Якщо дипломатія не спрацює...

**ОГЛЯД ПРЕСИ**

***Після зустрічі президента Барака Обами й канцлера Німеччини Ангели Меркель у Вашингтоні всі американські ЗМІ звернули увагу на спроби обох лідерів представити єдиний фронт у зусиллях західного альянсу знайти дипломатичне розв'язання конфлікту між Росією та Україною. Але преса відзначила й наявність розбіжностей у підходах Німеччини і США до питання надання військової допомоги Україні.***

Газета **USA Today** пише, що Обама й Меркель виступили єдиним фронтом проти Росії, підтвердивши готовність нарощувати дипломатичний і економічний тиск. Проте, наголошує видання, коли йшлося про стратегію, у разі провалу переговорів, тут можна було вловити наявність розбіжностей. З точки зору **New York Times**, Меркель і Обама намагалися не загострювати уваги на спірних питаннях, заявивши, що міжнародна коаліція, яка підтримує економічні санкції проти Росії, збереже єдність. Водночас газета звернула увагу на «натяк» Обами на потенційні тактичні розбіжності щодо постачання зброї. А це, на думку журналістів, свідчить про те, що аргументи найближчого оточення президента на користь постачання «летального» озброєння уже лежать на його столі. Схожого висновку дійшла й **Washington Post**, яка опублікувала свій репортаж про зустріч під заголовком «Обама заявив, що розгляне озброєння України, якщо дипломатія не спрацює». Газета підкреслила, що президент перебуває у великій ізоляції у Вашингтоні, де «довгий список представників зовнішньополітичної еліти закликають Обаму розпочати постачання озброєнь». На цей чинник указує і телекомпанія **CNN**, вважаючи, що тиск як з боку Конгресу, так і колишніх чиновників адміністрації може вплинути на дії президента. Деякі видання висловили розчарування відсутністю конкретних результатів. Так, наприклад, консервативна **Commentary** докоряє «двом найважливішим західним лідерам» за повну відсутність розуміння необхідності термінових дій.

**Олександр ТАУКАЧ.**

Нью-Йорк.

# На акцію на підтримку Надії Савченко вийшли 14 міністрів закордонних справ

***Учора Басманний суд Москви розглянув питання про продовження арешту української льотчиці Надії Савченко. Підтримати її приїхали з Києва сестра Віра й народні депутати. Нагадаємо, протестуючи проти беззаконня, Надія голодує уже 61-й день.***

Вердикт — Савченко залишається під вартою до 13 травня. Адвокати просили змінити запобіжний захід через поганий стан її здоров'я. Юристи зазначають, що немає підстав тримати українського офіцера під арештом. Російська прокуратура не надала доказів її провини. Відпустити льотчицю і народного депутата України на волю вже неодноразово вимагав Київ. Такі заклики пролунали й у Парламентській асамблеї Ради Європи. Адвокати льотчиці подали заяву до Європейського суду з прав людини з проханням терміново вжити «попередніх заходів» для розгляду її справи.

Напередодні 14 міністрів закордонних справ країн-членів ЄС провели акцію на підтримку Надії Савченко. З ініціативи міністра закордонних справ Литви Лінаса Лінкявічюса, його колеги з Бельгії, Великобританії, Болгарії, Хорватії, Кіпру, Данії, Естонії, Ірландії, Латвії, Мальти, Польщі, Румунії та Швеції, а також посол Франції в ЄС провели в Брюсселі акцію, спільно сфотографувавшись із портретом Савченко в руках, а також з українським прапором і гаслом «Free Savchenko» **(на знімку).**




**Фото МЗС Литви.**

У Москві проходить збір підписів під зверненням до президента Росії. «Ми звертаємо вашу увагу на те, що громадянка України Надія Савченко з 15 грудня тримає безстрокову голодовку на знак протесту проти її викрадення з території України й утримання під вартою в Росії. Її здоров'я і життя перебувають у небезпеці. Ще кілька днів — і вона помре», — наголошується у листі до Путіна. Звернення підписали понад десять тисяч відомих російських громадських діячів, письменників, політиків, правозахисників.

Водночас тюремні лікарі говорять про небезпеку виникнення незворотних процесів в організмі українки, що може призвести до її інвалідності.

**Віктор ТИМОШЕНКО.**

Москва.

# Румунія обіцяє допомогти сусідам

Уряд Румунії на 2015 рік передбачив виділення з держбюджету майже трьох мільйонів доларів на надання допомоги певним країнам, що гостро її потребують. Із цієї суми 35 відсотків цільової матеріальної допомоги одержить Молдова. Ці кошти Бухарест рекомендує використовувати для проведення реформ у судовій системі, правоохоронних органах, сільському господарстві та освіті, на підтримку й розвиток громадських організацій. До списку країн, яким Румунія також надасть безоплатну цільову матеріальну допомогу, включено ще Україну, Грузію, Єгипет, Туніс і Лівію.

**Ярослав СЕРГІЄНКО.**


**Над номером працювали: Марина КРИВДА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Олена СКРИПКА.**

**Редколегія:** Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

**Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.**





**Засновник — Верховна Рада України**
**Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.**
**Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.**
**Передплатні індекси та передплатна ціна на 2015 рік**
**Для фізичних осіб:**
**40224 — 16 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);**
**08775 — 12 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).**
**Для підприємств і організацій:**
**60955 — 40 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).**
**Ціна в роздрібній мережі — договірна.**

**Загальний тираж 80000.**

**Друк:**
**ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15**
**www.mega-poligraf.kiev.ua**
Зам. 40007
**Макет, верстка — редакція газети «Голос України».**
**1 2 3 4 5 6 7 8 9 0**

Газета виходить з 1 січня 1991 року.



**Адреса редакції:** 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

**ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

***Сайт — www.golos.com.ua***
***Інформаційний портал — www.golosukraine.com***